hüzőtüske 74

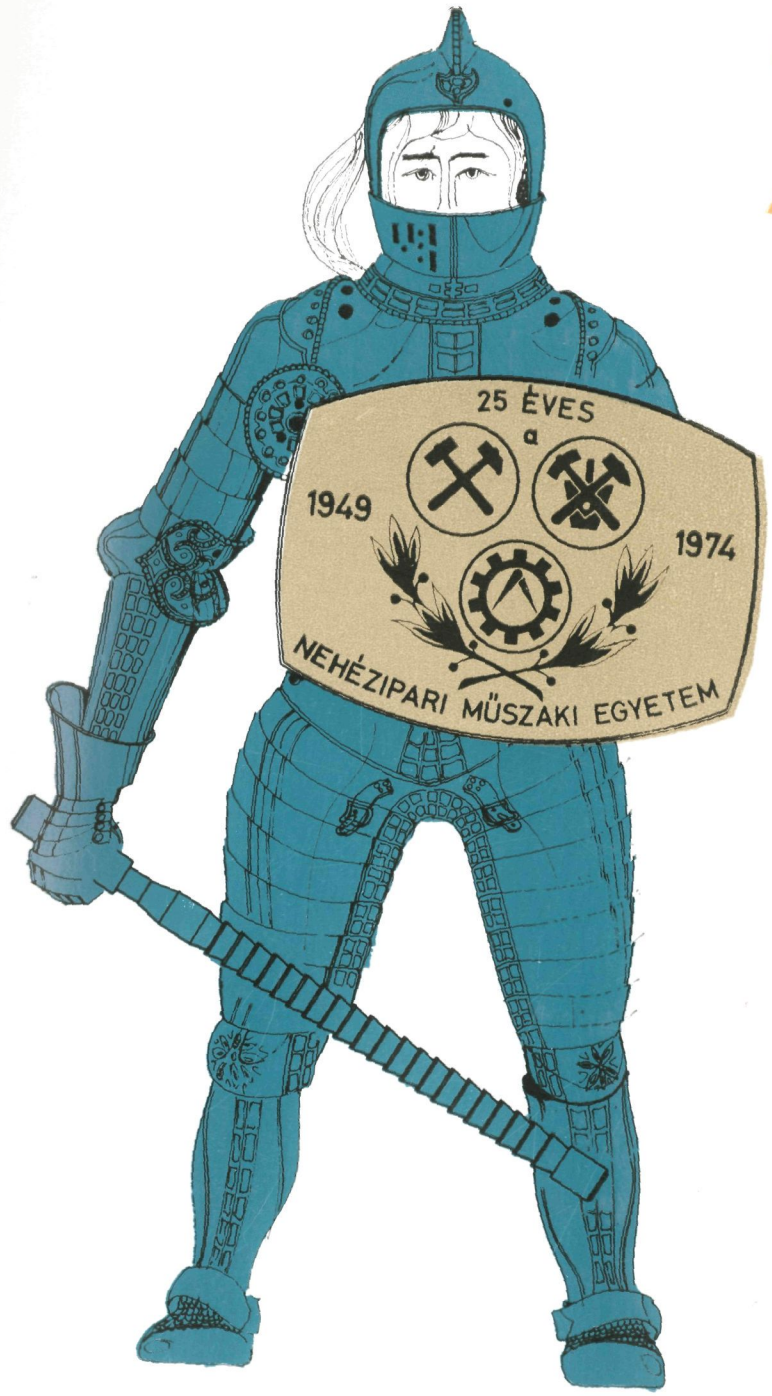

A „HÚZÓTÜSKE"-kötetek szerkesztői, patronálói

1954 Peternák Gusztáv okl. gm.	*GÉPELEMEK TSZ.* (Tar Sándor)
1956 Szentiványi Ede okl. gm.	*GÉPELEMEK TSZ.* (Könczey Gábor)
1958 Makk Attila okl. gm.	*GÉPGYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI TSZ.* (Erdélyi Ferenc)
1960 Mucs Béla okl. bm.	*ÁBRÁZOLÓ GEOMETRIAI TSZ.* (Kovács Gábor)
1962 Várközi Lajos okl. gm.	*MECHANIKAI TSZ.* (Mörk János)
1964 Sobor Ede okl. gm.	*MATEMATIKAI TSZ.* (Dr. Szarka Zoltán)
1966 Meleghegyi László okl. gm.	*SZERVETLEN ÉS ELEMZŐ KÉMIAI TSZ.* (Dr. Szopory Béla)
1968 Pintér Lajos okl. gm.	*BÁNYAGÉPTANI TSZ.* (Dr. Gózon József)
1970 Szabó József okl. gm.	*KOHÓGÉPTANI ÉS KÉPLÉKENY-ALAKÍTÁSTANI TSZ.* (Pintér Károly)
1972 Árkossy Árpád okl. gm.	*GÉPELEMEK TSZ.* (Fancsali József)
1974 Scheiber Mihály okl. gm.	*SZALLÍTÓBERENDEZÉSEK TSZ.* (Nagy István)

A HÚZÓTÜSKE

most, 1974-ben már 11. kötetével jelentkezik. Az egyik Parkinson-törvény szerint a monoton jelleggel növekvő Nehézipari Műszaki Egyetemen ma már nehezebb összegyűjteni a nap nap után bővülten újratermelődő humort, mint tudományos disszertációhoz a nemzetközi szakirodalmat. E kötet — az előző kötetekhez hasonlóan — merített a gyorsan elkallódó A MI EGYETEMÜNK utolsó oldalaiból; a kis közösségek (és a magas praesidium) előtt elhangzott (és elszálló), a mélyen tisztelt gyűrű- és szalagavató szakestek krónikáiból, vidám jeleneteiből; a SILÁNY KÍNPAD levett, tehát már megörökíthető műsoraiból . . .

És természetesen egészen új anyagot is nyújt e kötet az olvasónak. Ennek egyik apropója az, hogy közben az NME 25 évessé öregedett. Aztán tisztelettel meghajtja a humor zászlaját is azoknak az emléke előtt, akik a régebbi kötetekben munkálkodtak, szerepeltek, és a legutóbbi kötet megjelenésekor még életben voltak. Végül volt hallgatóink se feledkeztek meg komoly, alkotó napi munkájuk mellett a HÚZÓTÜSKÉ-ről.

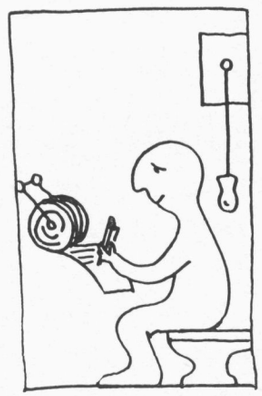

Ugyanakkor a jelenlegi szerk. biz. tagjai is rajzoltak, költöttek, ollóztak, szerkesztettek, interjút készítettek, és megírták . . . ötleteiket. Valahogy így:

— Van egyleted?

— Nincs! Miért?

— Mert nekem van négyletem, és ha neked lenne egyleted, akkor volna már ötletünk . . .

— Jó! Ha eszembe jut . . . azonnal feljegyzem . . .

Megkérdeztük tszv.-ket, volt-e humoros élményük 25 év alatt?

ANTAL BOZA JÓZSEF

SZÉKREPEDÉS

Évekkel ezelőtt egy „szélesített reneszánsz modellre" emlékeztető kollegina adott számot piromániából. A tűz iránti szenvedélye oly hideg volt, hogy mentési kisérletem utolsó lehetőségeként a Martinkemence legjellemzőbb tüzeléstani paramétereiről faggattam. Miközben ő a Tizián festette, Bűnbánó Magdolnáét maga mögött hagyó, könyörgő tekintetét szegezve rám, kutatott memóriaegységei között, a szorongó „rezdülésire" tetemes súlya alatt szenvedő, epokitt gyantáért vagy enyvért esedező szék hatalmasat reccsent. Erre hálásan a szék lábaira nézett és halkan így válaszolt:

— Professzor úr... és még többek között, a fenékterhelés...

BERECZ ENDRE

FORRADALOM A FORRPONTON

Mellettem történt a fizikai kémiai labor-gyak.-on, Bp.-en. A hallgatónak 120 °C-on forró, könnyen gyulladó szerves folyadékot kellett forralással, desztillálással tisztítani. Az előírás: 100 °C-ig vízfürdő, felette olaj- vagy homokfürdő. A tag kétségbeesve:

— Adjunktus úr! Már a harmadik Bunsen-égőt teszem a vízfürdő alá, már a víz is majdnem elpárolgott, de a folyadék még mindig nem forr...

— Ne mondja... esetleg próbálja meg hegesztőpisztollyal, vagy izzólámpával, esetleg — elvégre modern időket élünk — nehézvízzel! De az se lenne haszontalan, ha nem vízfürdőt használna, mert a víz forráspontjának atmoszféra nyomáson 120 °C fölé emelését majd csak a második Nobel-díja előtt fogja feltalálni!

N. B.! A volt hallgató ma külhonban neves prof.

CSÓTAI JÓZSEF

KEFEHAJ

A miskolci Városi Sportcsarnokban kerestek telefonon. Az adminisztrátornő névről még nem ismert. A telefonáló azonban erősködött:

— Azt a fiatalembert keresem, biztosan megtalálja, akinek úgy égnek áll a haja!

Szerencsém volt, mert ennek alapján engem talált meg, és nem Mörk Jancsit, aki mint MEAFC-elnök ugyancsak ott volt, ugyancsak kefehajjal.

BOCSÁNCZY

VICC ≠ RÖHEJ

Amikor egyszer megkérdezték, hogyan kerültem át a BÁKI-ból az egyetemre, azt válaszoltam:

— Ez nem vicc, de lehet, hogy röhej!

CZIBERE TIBOR

MINDEN KEZDET NEHÉZ

A meghirdetett 19 óra 21 perces kezdet előtt 5 perccel érkeztünk Terplán prof.-társammal a gépészek gyűrűavató szakestjére. Az étterembe vezető lépcső aljában két fiatalember (elsőévesek!) kéri a meghívókat. Én otthonfelejtettem.

— Nagyon sajnáljuk, ez zártkörű rendezvény... — közli kissé zavartan az egyik.

— Ejnye, hát nem ismerik meg saját dékánjukat? — veti közbe Terplán prof. — nélküle nincs gyűrűavatás!

— Már hogyne ismernénk a dékán urat, de mit tehetünk: a valétaelnök megparancsolta, hogy ide ma este a római pápát sem engedhetjük be meghívó nélkül...

A valétaelnök — aki már idegesen várta érkezésemet, hiszen pontosan akart kezdeni — látva messziről a bebocsátásom körüli huzavonát, ijedten szalad oda, s lihegve dühösen mondja a baleknak:

— Te ökör! Talán te fogod a gyűrűavatáshoz csapra verni a hordót?

CSOKÁS JÁNOS

ANOMÁLIA

— Professzor úr! Akkora vasérctelepet találtunk, hogy a svédországiak kis vacakok ehhez képest! Akkora a mágneses *anomália*, hogy le se lehet mérni!

— Nono! Körülnéztetek rendesen? Semmiféle vastárgy nincs a zsebetekben vagy a közelben?

— Nincs — feleltek kórusban.

Körülnéztem, de mindenütt fű, lapulevél. Már a mérési pont körülmérésére gondoltam, amikor ráléptem egy nagy lyukas öntöttvas lábasra egy hatalmas lapulevél alatt. Ezért volt akkora a mágneses anomália.

— Na itt az érctelep — mondtam, majd megvigasztaltam őket, hogyha nem is kapnak felfedezésükért Nobel-díjat, némi tapasztalatot szerezhettek, és örökké emlékezetes marad a pusztavámi lyukas lábas!

FEJES GÁBOR

BELÉPÉS CSAK BELÉPŐVEL!

Amikor 1963-ban a miskolci egyetemre kerültem, szóban az egész áthelyezésem rendezett volt. Írásban viszont semmit se kaptam. Így aztán nem csoda, ha lassan a tanszéki adminisztrátor kezdett úgy kezelni, mint egy nem leltározható tárgyat. Ennek betetőzése az volt, amikor a portás se volt hajlandó beengedni az egyetemre, mondván, hogy ő engem nem ismer. Persze, nem tudtam igazolni magam. Ez volt aztán az első sikerem, mert minden papír nélkül, pusztán szóval kimagyaráztam magam, és másnaptól már nekem is éppoly barátságosan szalutált, mint hallgatóimnak.

GRIBOVSZKI LÁSZLÓ

OLDÁS ÉS KÖTÉS

Mikor az NME-re kerültem, sovány ts.-ként gyak.-ot vezettem, és egyszer egy esztergakés-szánt kellett volna elforgattatnom. Igen ám, de előzőleg valaki nagyon meghúzta a rögzítőcsavart. Sorba próbálkoztak a hallgatók, de senkinek se sikerült. Végül nekem első próbálkozásra engedett a csavar, és elforgattam a szánt.

— A gyűrűavatón aztán faggattak, hogy sikerülhetett nekem olyan vékonyan, amikor a sportoló hallgatók se birtak vele?

— Hát ez úgy volt, hogy mindenki kocogtatott rajta valamit, és nekem jutott az utolsó lökés!

GÁSPÁR GYULA

KIKÜLDETÉS

A 60-as évek elején budapesti utamra gépkocsivezetőnk (azóta már régen máshová került) vitt egy rozoga autóval.

Hazafelé indulva a Nyugati pu. előtti Marx téren kigyulladt a körforgalomban a kocsi, amit a mellettünk elhaladó teherautó vezetője így hozott tudomásunkra:

— Ég a kocsija szakikám!

— Tudom — mondta az én vezetőm lakonikusan.

Erre én kiugrottam, és gyalog mentem a Keleti pu. irányába azzal, hogy én többé ezzel a szolgálati kocsival és sofőrrel nem utazom. Néhány száz méter után megszólal mögöttem a gépkocsivezető:

— Velem mi lesz?

Megmondtam...

GARDUS JÁNOS

KOMMERCSESZKIJ CSELOVEK

Alig indult meg a gépgyártástechnológiai szak szakfordítói ágazatán az oktatás, máris akadt olyan „lelkes" hallgató, aki kollégiumi szobaajtajára kiírta:

„Másodévesek! Orosz szakszöveg fordítását vállalom. Menyhárd L. E/2. 112. G. 304."

A vicc az, hogy pont azt vállalta volna, ami a konkrét fordítási feladata volt. Így aztán nem vicc...

HORVÁTH

HÁBORÚS ÁLDOZAT

Amikor az idén az egyik — fémkohászattanból utóvizsga előtt álló — hallgató meghallotta, hogy én eredetileg MÁVAG-ösztöndíjas voltam, sőt Diósgyőrött a nagyolvasztó mellett már a helyem is ki volt jelölve, és a háború miatt kerültem a tanszékre, így sóhajtott:

— Hiába, a háború még most is szedi a maga áldozatait!

KORDOSS JÓZSEF

MEGTÁNCOLTATÁS

Valamikor az 50-es években egy egyetemi bálon felkérte táncolni egy hallgató a feleségemet. Utóbb kiderült, azt hitte, hogy a feleségem a lányom, és illik megtáncoltatnia, mert még hátra volt a vizsgája nálam. Az egészben még az is humoros, hogy akkor már volt három lányom.

KISS ERVIN

KISS-GYEREK-SZÁJ

Amikor András fiam kb. 4 éves volt, szólt egyszer a telefon. Ő vette fel, és engem keresett a tanszéki adminisztrátornő.

— Nincs itthon! — mondta a fiam.

— Mondd meg édes Apukádnak, hogy Németh néni kereste, és hívjon vissza...

Aztán kölcsönös köszönéssel befejeződött a beszélgetés. A gyerek kiment a konyhába, és anyjának lelkesen magyarázni kezdett:

— Képzeld! Apát egy néni kereste az NDK-ból, de primán beszél magyarul...

KÁLDOR MIHÁLY

BÁNYÁSZ—KOHÁSZ BARÁTSÁG

Pár éve a Bp.—Miskolc közötti autóút még a visontai Birka-csárda mellett „haladt". Ez a csárda a külfejtő bányászoknak olyan házikocsma-félesége volt. Jó volt a konyhája, úgyhogy gyakran megálltunk ott enni, inni, és azt csinálni, amit a hosszú folyosó végén levő célszerű helyiségben lehetett. Egyszer ennek ajtajához egyszerre érkeztünk: egy beszeszelt dolgozó és én. Ezután az ajtóban, majd már benn, egymás mellett állva hosszabb párbeszéd zajlott le, amelyből csak néhányat idézek:

— Parancsoljon — mondtam én.

— Cs... cs... csak ön u... után, é... én... itthonn... vagyok...

— E pillanatban én is!

— D... dee... énn... b... bányássz vagyok...

— Én meg kohász!

— Uramm... Ö... önn talán... i... intellektüel?

— Azt hiszem uram, bizonyos értelemben annak vagyok tekinthető!

— Uramm... úggy találja... h... hogy a... ... visselkedésem korrekt volt?

— Uram, kész vagyok elismerni, hogy az ön viselkedése tökéletesen korrekt!

HOVÁNYI LEHEL

MANNEKEN-PIS

Egyszer geológus gyakorlatra kellett mennünk, ami vagy 10 km-es gyaloglást jelentett Mázafelé. Nem is lett volna semmi baj, ha nem eredt volna el az eső. Csúnya felhőszakadás kapott el bennünket. Mentünk tovább csurom vizesre ázva, és fázva, amikor egyik barátom (ma magas rangú minisztériumi munkatárs) hirtelen megállt.

— Mit csinálsz? — de kár is volt kérdeznem, olyan félreérthetetlen volt a helyzet, mondtam is:

— De miért nem gombolod ki?

— Mert ez is melegít...

KOZÁK IMRE

OKL. HUMORISTA

A páternoszter fülkéjében összetalálkoztam Scheiber Mihály gmh.-val, ő is vasi. Megkérdeztem, mit csinál, hiszen olyan régen nem találkoztam vele.

— Csinálom a diplomatervemet . . .

— Hát maga még nem végzett?

Az V. évesek gyűrűavatóján aztán Scheiber Mihály megénekelte ezt a jelenetet, valahogy így: Kozák professzor őt annyira tehetségesnek tartja, hogy már egy évvel korábban nyugodtan átadta volna a gépészmérnöki diplomát!

LÉVAI IMRE

MEGBÍZATÁS

1966-ig a Gépelemek Tsz.-en dolgoztam. Egyszer a főnököm azt mondta, hogy ha úgy is elmegyek X. Y. esküvőjére, az ő nevében is köszöntsem az ifjú párt. Elérkezett az üdvözlések ideje, gyorsan megcsókoltam a menyasszonyt, majd így szóltam:

— Most pedig átadom Terplán professzor úr gratulációját — és újra megcsókoltam a menyasszonyt.

NÁNDORI GYULA

FÜSTBE MENT MÁSODÁLLÁS

Egy nyári cseretermelési gyakorlatot vezetve eljutottunk az eisenachi Bach-múzeumba. A múzeum vezetője tréfából megkérdezte, megtudná-e valaki szólaltatni a Bach-fuvolát. Én vállalkoztam rá, és eljátszottam Bach Parasztkantátájának egyik részletét.

A múzeum vezetője annyira lelkesedett, hogy az egész szezonra szerződtetni akart. Miután azonban megtudta foglalkozásomat, elmaradt a „másodállás".

NOVÁK JÓZSEF

UTÓPIA

Tárgyamból az első előadásokon szó van az utópisztikus eszmékről. Megemlítem, hogy Platon pl. ezt úgy képzelte el, hogy teljes lesz a vagyon- és nőközösség. Megszólalt erre az egyik hallgatóm:

— Az lett volna az igazi szocializmus . . .

POJÁK TIBOR

A TEHÉN

Az 50-es évek elején oly nagy volt a bányamérnök-hallgatók létszáma, hogy az I-es előadóteremben kellett előadást tartanom. Az egyik előadási résznél olyan értetlenül néztek rám a hallgatók, hogy megkérdeztem:

— Értik?

A nagy csendbe beleb ő gött az előadóterem mellett legelésző tehén. Erre én:

— Na, legalább egyetlen választ kaptam!

RICHTER RICHÁRD

ÉN ÉS AZ UNOKÁM

Panni unokámat én szoktam hozni-vinni az egyetemi óvodába. Unokám otthon engem általában nevemen szólít, úgy mint a feleségem. Egyszer, amikor éppen vártam rá, kirohant az óvodából és így szólt:

— Ricsuka, azt mondták, itt a nagyapám, hát hol van?

POMVÁRI PÁL

PROLONGÁLT KÉRDÉS

Vizsgáztattam egy hallgatót még a BME-n a hőmérséklet-függvényre és a szövetszerkezet-változásra voltam kíváncsi. Nem tudta. Eljött UV-ra. Ugyanazt kérdeztem. Megint nem tudta. Amikor már negyedszer jött (rektori engedéllyel), ismét ugyanúgy hangzott a vizsgakérdés. Erre így szólt:

— Hát nem tud valami újat kitalálni?

SIMON SÁNDOR

KISISKOLA—NAGYISKOLA

Negyedik gyermekemet 6 éves korában — mivel az egyetem mellett lakom — beírattam a miskolc-tapolcai általános iskolába. Már egy hete járt iskolába, amikor egyszer csak így szólt:

— Apám, miért kell nekem Tapolcára járni írni-olvasni tanulni, mikor itt az egyetem?

— Azért, mert előzőleg neked meg kell tanulni írni és olvasni!

— Miért, itt a professzor bácsik még írni-olvasni se tudnak?

SUSÁNSZKY JÁNOS

ELSŐ TALÁLKOZÁSOM CZIBERÉVEL

Amikor 1953. febr.-ban először utaztam Miskolcra, hogy elkezdjem a IV. é. gmh.-nak az Üzemgazdaságtan c. tárgy előadásait, a „villanyrendőrnél" felültem egy 2-es buszra. Mellettem egy fiú és egy leány beszélgetett:

— Hová mégy? — így a lány.

— Előadásra.

— Mi lesz?

— Üzemgáz.

— Az mi?

— Nem tudom, most lesz először. Budapestről jön egy új ürge, de csak 9-kor szerencséltetem, mert előbb reggelizni megyek.

1968-ban ő lett a miskolci Gépészmérnöki Kar dékánja . . .

SULCZ FERENC

SZEXVIZSGA

Vizsgán az egyik leányhallgató nagyonnagyon izgult. Szóvá is tettem, mire azt mondta:

— Jaj professzor úr, azt se tudom, fiú vagyok-e vagy lány?

— Hát akkor menjen el valahová, győződjön meg róla, hogy micsoda, mert ilyen kételyek között nem tudom levizsgáztatni . . .

SZABÓ JÁNOS

NEHÉZ MŰSZAKI EGYETEM?

Egy leckekönyvben lapozgatva láttam, hogy a vizsgázó szülei Vácott laknak. Megkérdeztem, hogy miért nem a BME-re jelentkezett? Erre azt válaszolta, a hírek szerint az NME-re könnyebb bejutni.

— És azt nem hallotta, hogy nehezebb bentmaradni?

— Nem! Igaz, amikor jelentkeztem, professzor úr még nem tanított a miskolci egyetemen!

SZILAS A. PÁL

MENNYIT ÉR EGY PROFESSZOR?

1974 nyarán Balatonalmádin víkendházépítés közben elláttam a soros segédmunkási teendőket. Közben beszélgettünk a maszek kőművesmesterrel a mai jövedelmekről . . .

— De hiszen akkor maga sokkal többet keres, mint egy egyetemi professzor?!?

— Na ja, de ezért meg is kell ám dolgozni!

TARJÁN IVÁN

HANGZAVAR

Hosszabb idő után újból részt vettem a hallgatók őszi *Gólyabálján*, amelynek megnyitása is — dékán lévén — feladatom volt. A rövid megnyitó után elkezdődött az ifjúság vidám táncos estje. Miután több ízben sikertelenül kíséreltem meg, hogy feleségemmel ill. közvetlen szomszédaimmal szót váltsak, megkértem az egyik rendező hallgatót, hogy vizsgálja meg, nem lépett-e fel valami zavar a hangerősítő-berendezés működésében. Rövid idő múlva visszatért és jelentette: a berendezés üzembiztosan működik, de a hangerőt nem tudják már lényegesen fokozni!

TÉGLÁSSY FERENC

MI KELL A SZERELMI LÉGYOTTHOZ?

Az 50-es évek elején valaki behozott a tanszékre egy Káma-Szútra tankönyvet. Kovács Gabi volt szíves részleteket felolvasni, mi pedig száj- és fültátva hallgattuk. A szerelmi szertartás leírásában volt valami furcsaság, amit én mindjárt ki is használtam, mert így szóltam Matusz Karcsinak:

— Na öregem, akkor neked nem lesz sikered a nőknél Diósgyőrött!

Karcsi kihúzta magát, és indignálódva kérdezte:

— Miért?

— Hát hol az istennyilában találsz itt a környéken bételevelet?

VORSATZ BRÚNÓ

— A JÓ TS. SZÁJA NEMCSAK ESZIK—ISZIK—BESZÉL . . .

Az 50-es évek elején Sopronban, tanársegéd koromban. Mika József prof. mellett kellett a kémiai gyak.-kat vezetnem. Réz kénhidrogénes leválasztása volt műsoron. Viszont a kénhidrogén-fejlesztőt véletlenül eltörtem. Ezért a megfelelő nyomást csak szájjal tudtam produkálni a szomszédos laborból — guggolva, hogy a hallgatók poharában meglegyen a szükséges buborék. Megfelelő ütemet Macher Frici kollégám biztosított mutogatva, és szóval tartva a prof.-ot, mert Mika nem ismert lehetetlent . . .

TERPLÁN ZÉNÓ

VIZSGAPECH

Sokszor tartottuk a szóbeli vizsgákat a laboratóriumban. Egyszer — éppen új zakóban — ide-oda sétálás közben hirtelen leültem az egyik laborszékre, és úgy kérdeztem tovább. Arra lettem figyelmes, hogy rongyszag van. Felugrottam, de már elkéstem. Beleültem ugyanis a bekapcsolt forrasztópákába . . .

Így aztán, ezen a vizsgán . . . én égtem le!

URAY VILMOS

ELSZÓLÁS

Történt egyszer réges-régen, amikor az A/3 épületben a lift még járt. Keddi nap. Sietek a lifthez, hárman már benn állnak; közöttük egy csinos, fenemód elegánsan öltözött hölgy. Térdig érő csizma, bundakabát, csikós kalap az áll alatt megkötve, akkora szemüveg, mint a telihold. Rövid jóreggelttel belépek a liftbe. A hölgy megszólal:

— Most tetszett Pestről jönni?

Rettenetesen elszégyelltem magam, hogy nem ismertem meg. Hibámat jóvátevendő, már mondtam is a szöveget:

— Jaj! Kezét csókolom, ne tessék haragudni, hogy nem ismertem meg azonnal, de felöltözve még sohasem láttam!

ZAMBÓ JÁNOS

— MIT ÉR AZ EMBER, HA AKADÉMIKUS?

Miskolc és Budapest között mindig ugyanabban a gyöngyösi üzletben vásároltam. Már ismertük egymást az eladóval, de nem tudtam elnyerni rokonszenvét. Tudta rólam, mi a foglalkozásom, mert következetesen professzor úrnak szólított, de hiába. Egyszer annyit vásároltam, hogy csak a visszaúton akartam a csomagot átvenni. Meg kellett mondanom a nevemet.

— Maga rokona a Zámbó Sándornak, a Dózsa válogatott balszélsőjének?

Igenlő válaszomra, szélesre nyílt a szája, és azóta megkülönböztetett tisztelettel lát el minden jóval.

MATING

NUSIKA (azaz leánynevén Szmrekovszky Anna) Automatika gyakorlaton így fakadt ki:

— Unom már ezt a gumis dugdosást!

*

BÓDI KÁLMÁN V. é. a Böcsületes, aki a a nagy magyar Hortobágyról érkezett egyetemünkre, hamarosan felfedezte, hogy egyes magasabbrendű felületek — amelyek eddig számára ismeretlenek voltak — a legegyenesebb rózsánál és délibábnál is izgalmasabbak. Ezért lett öntész, mondván: a technológusok csak KISS lemezhömpölygetők, a lemez pedig sima; meg, hogy a fémkohászok kotyvasztanak, és magyar ember nem kotyvaszt, kotyvasszon helyette a HORVÁTH!

RÓKÁK

BALÁZS TAMÁS (K. 503) egy süretnek nevezett KISZ-megmozdulás reggelén, dologkezdéskor a munkahelyről áttelepült társaival egy kocsmába. Jó néhány felcseresznye eltüntetése után már éppen a korsókkal foglalatoskodtak, amikor belépett egy szemüveges, bajuszos: egyszóval egyetemünk egyik oktatója.

Alias PACALnak szemei kiguvadtak az örömtől, majd így kiáltott fel:

— Szevasz Urbancsok elvtárs! Gyere ide és csináld utánam, mindig azt, amit én!

Így tanult meg URBANCSOK MIHÁLY adjunktus 5 perc alatt 5 korsó sört elfogyasztani, Pacal pedig azóta is messze elkerüli a Marxizmus—Leninizmus Tanszéket.

*

GULYÁS JÁNOS (K. 103) egyszer Automatika-mérésen azt a kérdést kapta a gyakorlatvezetőjétől, hogy hol van a tápvezetékelzáró szelep?

— Elzáró szelep... elzáró szelep... ilyet kérdezni. Tanársegéd úr meg tudja mondani, hogy a lakásukban hol a főcsap?

*

KEREK TAMÁS, alias „Főhajtógép túlméretezett tengellyel" (ugyancsak K. 503) az oktatói iránti tiszteletét úgy fejezte ki egyszer egy varsói strandon, hogy PINTÉR KÁROLY tanársegédnek — aki köztudottan nagyon kényes a frizurájára, és ezért nagyon óvatosan, merev nyakkal úszkált a vízben — pont a nyakába ugrott a mólóról, azt gondolva, hogy a tankörtársa.

*

RADÁCS MÁRIA (K. 502), alias Sipos Domokosné, mint ifjú családanya, férjével felváltva járt Automatika előadásra. Egyszer SULCZ FERENC prof. így szólt Máriához:

— Most a férje szoptat?

Fuchs Du hast...

KISS KATALIN szakmai érdeklődése már IV. év elején megnyilatkozott. A műhelycsarnokban gömbgrafitos öntöttvasat gyártottak, és éppen a Mg-t tették a fürdőbe. Kiskati odament VERESKÓI JÁNOS docens úrhoz, és megkérdezte:

— Tessék mondani, most teszik bele a gömbgrafitot?

Mire a docens úr egészen a hajáig elvörösödött.

Hurrá! Beadtam!

A SZŐLŐBEN

BÓDI KÁLMÁN egyik szakmai gyakorlatát Egyetemünk legújabb klubjában végezte, s bár a söröntéstől se zárkózott el mereven, azt állította, hogy a mai árviszonyok mellett hazánkban egyedül a fröccsöntésnek van jövője!

*

FEKETE PÉTER (a kis ügyefogyott) Automatika gyakorlaton elkérte KÖVÉR MÁRIA logarlőcsét. Mire:

— Told ki a tiéddel!

— Az enyémmel tolni tudok, de szorozni még nem!

*

SIKLÉR TIBORt a lányok az első egyetemi német óra után faggatták:

— No Tiklér, aztán milyen volt a nyelvi labor?

— Áh, az nagyon jó volt! A Balázsét bedugtuk az én lyukamba, és úgy beszélgettünk.

Rövidzárlat

KIS FESZÜLTSÉG — NAGY FESZÜLTSÉG

KÖVÉR MÁRIÁT egyszer Elemző kémia gyakorlaton megkérdezte dr. PÉTER LÁSZLÓ adjunktus:

— Magát azért küldte Egyetemre az anyja, hogy ne zavarja otthon a nagytakarítást?

*

SOÓS KÁROLY (alias Ultraszupraveteranisszimusz) a professzori testület kedvence, amit az is bizonyít, hogy neki az 5-öd év 8-dik év. E 8 éves múltja alapján engedhette meg magának, hogy a bistabil multivibrátort csak egy nagyfröccsért rajzolta fel SULCZ prof.-nak.

*

SZMREKOVSZKY ANNA 1970-ben férjhez ment. Amikor visszaérkezett a nászútról, körülvették a leányhallgató társai, még a bőröndjét is segítettek kicsomagolni. Egyszer csak felkiált az egyik:

— Hú, de klassz ez a hálóing! Ez volt rajtad a nászéjszakán?

— Áh, nem mertem felvenni!

— Hogyhogy?

— Nagyon átlátszó!

Gyógyszemüveg ZH-hoz

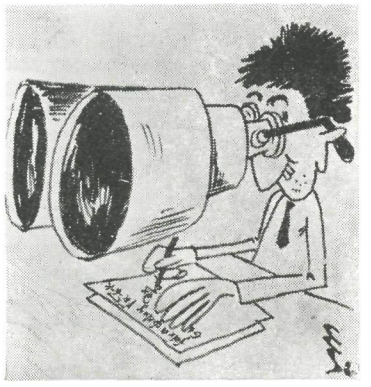

LÁDAI BALÁZS műszaki pályára való alkalmasságáról már I. éven elmondott mindent TÉGLÁSSY NAGYTATA. Ha a gyak.-on kihívta táblához, a tankör letette a ceruzát, és várta az ingyen cirkuszt:

— Kedves Ládai! Miért jár maga ide? Azért, mert itt meleg van? Menjen inkább tojásbegyűjtőnek!

— Mondja a maga apja alabárdos volt a cári gárdában, hogy ilyen nyilakat rajzol?

Egyszer:

— Tudja maga, hol a Szarvas-patika? Hát nézze. Elmegy a miskolci koordináta-rendszer origójába, az első villanyrendőrhöz. Aztán villamossal megy egy megállónyit balra, s ott van. Namármost, megfogja a rajzát, elviszi, hogy tegyék ki a kirakatba hánytatónak!

Még emlékezetesebb:

— Tudja, mi maga, kedves Ládalér? Maga egy szellemi pöcegödör!

Az IDEM tenzor karrierje

Ég a vektoroktól a füzetem alja,
Jól fésült Mohr-körök legelésznek rajta.
Nincs egy árva nábla, s nincs egy gradiens se,
Ami a helyvektort mozgásra serkentse.
P pontban a kockák lapjukon henyélnek,
Tau-val, szigmá-val háborúra kélnek.
Egy, csak egy faktor van, ami sürög sokszor,
És ez egy fiatal, kecses Idem tenzor.
Derivált sem érte oszlopának végét,
Mikor már jelezte alakítás mérvét.
Irigylé ezt bátyja, a koros Epszilon,
Gyakran ki is verte az epilepszion.
Ő már akkor szög volt, mikor még a sarut
Szíjjal kötözték fel, s így járták a falut.
De az idő foga őt magát megrágta,
Épp, hogy előfordul nyúlási formába'.
Rút irigység marja Epszilonunk szívét
Látván testvéröccse kimagasló helyét.
Gondolata aljas, semmitől se borzad:
„Elintéz majd téged diadikus szorzat!"

✵

Fel van hangszerelve mátrixoknak sora,
Három napja áll már vektorszorzó torna.
A szorzókirálynak abszolútja fogyó,
Elégedetlen a diadikus lotyó,
Kihirdette tehát nagy számtartományba':
Szóljon, aki nejét szorozni kívánja.
Nehéz a feladat, nem mindenki bírja,
És ki azt nem bírja, papírkosár hívja.
De aki állja a szorzatnak a jelét,
Oszlopába verik a hősök rendjelét.
Jött már Stájerhonból jó Gauss Levente,
Ki a (—) 1-ét a (+)-szal keverte.
Nekiiramodott, volt semmi vagy dupla,
Ám a zárójelből kifogyott a szufla.
Gyökjellel a hátán jött az oszlopvektor,
Dühösen dühöngött, mint egy dülve traktor.
Fogta transzponáltját, s skalár módon szorzott,
Többiek röhögve hozták már a gyolcsot.
Cseppet sem additív a diadikus ara,
Eddig még mindenkit utolért kosara.
Úgy látszik nem bírja senki sem a hajrát,
De talán ki most jön, a négyzet vagy a kvadrát
Önmaga magával szoroztatik véle ...
Ki se mondta, s vitték hóhérnak elébe.

Sok vidám polinóm kiáltja még: kezdjük.
De sűrű ködté vált buzgó szorzó kedvük.
Csinálhattak bármit diáddal: hiába,
Bevonták füzetem gyászdrapériába.
Mint logaritmus, ha mantissza nulla,
Úgy futott a tenzor, várta őt a bulla,
Sorának torkában dobogott a vágya
Ő a diadikus szorzatot is állja.
Biztatá őt bátyja, kinek szava lépes:
„Most mutasd meg öcsém, tenzor mire képes!"
Ravaszul szólt Epszi', véka alá rejtve
Csúf tervét, hogy öccsét rútul elveszejtse.
Oroszlán csillagkép kos fejéhez ére
Mikor Idem tenzor egy mátrixhoz ére,
Fogja a főátlót, rúgja, veri, rázza,
Amikor ráförmed annak transzponáltja:
„Hé te rút számhalmaz, ez a szorzó porta,
Nem holmi tenzornak áll itt hősi torna!"
„Én koszos számhalmaz?" — S skalárokat forgat,
Majd mellékátlója vészjóslóan horpad,
Fogja a mátrixot, s szorozza nullával,
Mire az egyenlő lészen egy hullával.
Amint a példatárt fürkészőn átszelte,
A szorzókirályt az origóban lelte.
A jó öreg vektor reszketegen morgott:
„Ha kedves értéked, gondold meg a dolgot!"
A tenzor köszönvén vette a tanácsát,
Fogta és szétverte kockás füzet rácsát.
Látta a királyné, így szólott ehhez legott:
„Remélem, megérem a hajnalcsillagot!"
Idem tenzor szívét dermeszti a látott,
Előtte a diad zárójele tátott.
Nem szívbajos faktor, legény ő a talpán,
Előkap egy nullát, s beszorozza nyalkán,
Sor-oszlop taktikát alkalmazott menten,
S szorzott, szorzott tovább egyre önfeledten,
Tükrözte tagjait előre és hátra,
A sok nullára hullt a diadnak átka.
Fenn áll már a szorzat, nem vitatja senki.
A kis tenzort fogják trón elé vezetni.
Trónján szorzókirály, felhág most a kedve,
Divergenciáját alább verték szegre:
Drága Idem fiam, tetted nagyon bátor,
Örömmel fogadta egész valós tábor.
Nem látott ilyet még az egész nációm,
Tiéd hát a lányom, s fele rotációm.
S mivel nem ér fel az egész világ ökle,
A feszültség tenzor fennmarad örökre!"

A műegyetemista

Mint a neve is mutatja, nem valódi egyetemista, csak ál. Csak áll. Azután leül, és mégis húzza a lóbőrt. Életritmusa a következő: eszik, iszik, alszik, alszik, eszik, iszik ... viszik.

Az embertől az különbözteti meg, hogy mind a négy lába alkalmas rajzolásra! Testét ruha fedi, jelleme feddhetetlen. Becsületére nagyon érzékeny. Fáj neki, ha elveszti. Számolni, úszni tud. Számol azzal, hogy ha nem úszik az árral, akkor megfullad.

KISZ-tag. Egészen kiszi. Kapcsolata az alkoholhoz kétféle lehet. Vagy részeges vagy alkoholista. Nemcsak az eszméletlenségig, hanem azon túl is képes leinni magát. Például, ha egy hullarészeg egyetemistával pálinkát itatunk, akkor magához tér, esetleg ki is józanodik. Húsa mérgezett a menzai koszttól, ezért evésre alkalmatlan. Párzási időszaka január elejétől december végéig tart. Szereti nagy emberek mondásait tanulni, tanulni, tanulni. Jövője nincs, jelene volt. Ez van ...

NAPLÓ

Volt valahol a Dudujkán is túl, egy nagy-nagy iskola. Azok az iskolások, akik ebbe az iskolába jártak, mindig éhesek voltak. Ha csak tehették, ettek, ami az ő korukban — a fejlődő szervezet és a sok lányismerős következtében — teljesen érthető is. Úgyhogy, ha valaki megkérdezte tőlük, mit csinálnak, tele szájjal csak annyit válaszoltak: „etem". Így aztán szóbeszéd tárgya lett, hogy ez az egész iskola egy „etem", és a köznyelvben csak „egyetem"-ként emlegették. Még később azokat az iskolásokat, akik odajártak a nagy iskolába, kezdték egyetemistáknak nevezni. Ezek az egyetemisták furcsa szerzetek voltak. Pl., ha esik az eső, az emberek esernyővel védekeznek ellene. Az egyetemista fut. Ha az egyetemen mindenki futva közlekedik, abból lehet tudni, hogy esik az eső ... Aztán vannak különleges képességeik is — azonkívül, hogy enni, inni, aludni, s még egy-két alapvető tevékenységet csinálnak, sokkal többre képesek, mint egy átlaghalandó — így egy-két év alatt megtanulnak nyitott szemmel aludni, számukra tökéletesen értelmetlen szöveget pontosan visszaadni stb.

Hogy az egyetemisták miből tartják fenn magukat, általában megállapíthatatlan. Feladatuk lenne mindenesetre, hogy az iskolában, ahová naponta kell átjárniuk, különböző határidőket tartsanak be. Ezeket azonban nagy előszeretettel hágják át. Kapnak ezenkívül az egyetemisták könyveket, amelyek tartalmát néhány órai tanulmányozás után ezzel megbízott embereknek pontosan el kell mesélniük. Vannak ezenkívül emberek, akik könyvet nem adnak, csak tartalmat kérdeznek, de az egyetemisták többsége ilyen helyzetben is feltalálja magát. Ellenkező esetben nem lehetnek többé egyetemisták. Érdekes megfigyelni azt a hagyománytiszteletet, amivel egy-egy ilyen mesedélelőtt vagy -délután végeztével kisebb-nagyobb csoportokban elvonulnak megszokott szentélyeikre, ahol is folyadékfogyasztással sűrűn megszakítva, hűségesen végigéneklik mindazokat az énekeket, amelyeket elődeiktől örököltek.

Mindezek mellett társaságukat mindenkinek csak ajánlom, mert annyit és olyan jót, mint az ő körükben, régen röhögtem ...

A MISKOLCI EGYETEM

VIZSGAIDŐSZAK

A miskolci egyetem az egyetemi tó mellett terül el. Innen kapta nevét, vagyis azt, hogy egyetem.

Célja: biztosítani az oktatók munkalehetőségét, akik enélkül az intézmény nélkül — amint az a régi szép időkből ismert — télen havat lapátolnának, nyáron pedig várnák a telet.

A 12-es busszal közelíthető meg, de nem ajánlatos megközelíteni. Hazai mérnökképzésünk egyik fellegvára, de csak akkor, ha elég alacsonyan szállnak a fellegek. Rabok építették, egyesek szerint olyan is. Egyik büszkesége a „páternoszter", mely hol megy, hol pedig áll. A legviccesebb, ha akkor áll meg, amikor megy.

Az egyetem 3+2 karból áll. Hogy milyen messzire ér a karja, azt Kazincbarcikán és Dunaújvárosban tudnák megmondani. Az egyes karok csúcsán a dékánok állnak, de a dékánok csúcsán nem áll senki. A tanszékek élén tanszékvezetők ülnek. Munkájukra igazán nem lehet panasz ... Igazán! ... Próbáljon meg valaki panaszkodni!

A tananyag oktatása kétcsatornás rendszeren keresztül történik. Az ember egyik fülén be, a másikon ki.

Azok a végzős egyetemisták, akik úgy érzik, hogy az iparban nem tudnák megállni helyüket, itt maradnak oktatónak. Annyi dolgot próbálnak megtanítani a hallgatókkal, hogy egy idő után szegények mindent összezavarnak, semmit se tudnak, és inkább hagyják az egészet a fenébe ... Ez az ún. vizsgaidőszak.

A Kohómérnöki Karon képezik a nehézipar szakácsait. Mert mi őnáluk a lényeg? „Végy marha sok vasércet, dúsítsd, tegyél hozzá kokszot és némi meszet, aztán lassú tűzön főzd meg! Ezután, ha tudsz, csinálj belőle acélt, és próbáld a gépésszel megetetni, hogy jó az, amit kotyvasztottál."

A bányászok 5 éven át tanulják, amit minden műszaki ismeret nélkül tudhatnának, hogy: alul van a lényeg.

Az egyetem tágas előadótermei arra szolgálnak, hogy legyen elég hely hol tartani ... a katalógusokat. Katalógus többféle van. Lehet kifogott és bekapott, illetve cédulás, félcédulás, valamint egész lapos. Mint ahogy előadás is van: jó, közepes és egész lapos.

Az ÚJ SZOBOR

Az egyetemi épületek nagyon épületes látványt nyújtanak. Különösen az E/7-es kollégium. Az már nem is épület, hanem ház.

Aztán itt vannak a szobrok ... Szobrok? Hát Kati néni még elfekszik magának csendben, de az a szegény sovány rozsdás mérnök vagy mi a csoda, már igazán elszomorító látvány. Nem is beszélve a menza előtti nagy lukról. Állítólag a kohászok azt tervezik, hogy idehozzák szobornak Diósgyőrből a nagykohót. Nem tudom, hogy az illetékesek belemennek-e? Ha akarnak, belemehetnek ...

Aki pedig még ennél is többet akar tudni az egyetemről, az időnként járjon bele!

Misztifikáció az UV-dombról

Rossz idő járt a Dudujka-völgy felé. Komor viharfelhők tornyosultak, gyakran lecsapott a villám a jámbor őslakókra, akik békésen legeltették szemüket a lányokon, és agyműveléssel is foglalkoztak. Nem tudni, mivel érdemelték ki a gonosz hatalmak haragját. Gyakran fohászkodtak hozzájuk és áldoztak 25 Ft-ot a Tanulmányi Osztály oltárán. Néha fullasztó, verítékszagú estéken a felhők közötti kis résen felragyogott egy-két apró egs, de az is elérhetetlen távolból. Errefelé pedig kevés volt a hullócsillag. A Szelek királya és fiai, zordon, sziklás, megközelíthetetlen tanszékeikről könyörtelenül fújták fekete-, piros- és lilakénköves orkánjaikat. A forgószél nem egy boldogtalan jámbort ragadott fel, és csak a Termelés sivatagján ejtett el. A megfogyatkozott ifjak egy része csendes zugokba húzódva hajtotta a pedált, mely köztudottan isteneknek tetsző cselekedet. Másik része már biztos volt abban, hogy itt az egyetem vége, és ivásnak adta fejét a Tejbár nevű óvóhelyen. Többen elhatározták, hogy kivándorolnak, átvágnak a völgyet övező dombokon, és leereszkednek a Főiskolák szintjére. Ott mégiscsak jobb az éghajlat.

Theobald is már két éve húzta itt az igát. Néhány sikertelen tette után felment a Kóter szentélyébe, ahol csupa nemes cselekedetet hajtott végre. Letörölte a Mechanika könyvéről és az agyáról a port. Az előbbibe néhány helyen belelapozott és — a fontosabb vektornyilakkal megtűzdelt lapokat kivéve — tegezébe tette. Nyilvánosan kiteregette szennyes fantáziáját, majd megégette. Elmondott 103 erőegyensúlyt, kimosta zokniját és fehér ingét, kölcsönkért egy ceruzát. Ezzel megtette kötelességét.

Másnap Theobald döngő léptekkel elment a cigarettafüsttel tömjénezett II-es előadóba, hátha zsákmányol végre egy kis fű alatti kettest. Mielőtt leült, három *a* kereszt *b*-t vetett. Egy délután és fél éjszaka tartott az öldöklő küzdelem. Ereje már fogytán volt. Előkapta hát tegezéből fegyvereit, de rögtön kicsavarták a kezéből.

Égtelen haragra gerjedt a Szelek ura, mikor megtudta, hogy szabályait megszegte egy földi halandó, és így szólt hozzá: — Menj hát fiam Te is a Termelés sivatagába, ahol üzemi koszton fogsz élni és technikusi diplomával keresed kenyeredet!

Theo' erre elment a kedvenc tó mellé, és szörnyű átkozódásba kezdett. 7 nap, 7 éjjel szórta őket. Ebből szummázódott egy domb, amely ∞ sok UV-t tartalmazott . . .

AZ IDEÁLIS VIZSGÁZTATÓ

SZÉKFOGLALÓ

Meg nem szolgált székem foglalójaként, terjedelmes értekezésemben Hestia istennő hajadonjairól és Dudujka Metallurgikáiról kívánok szólani.

A tudomány történetének elsárgult lapjain nincs hiteles nyoma annak, minő forrás melege, minő érzékszervére hatott először ősünknek.

Hérodotosztól és Diószeghytől tudunk ugyan arról, hogy a tüzet Egyiptomban és Perzsiában, Polinéziában és Rómában, Tűzföldön és Dudujkában nagy hatalommal ruházták fel, félték és imádták.

Kellemes küllemű hajadonok családi tűzhelyek Hestiájaként vigyázták évszázadokon át Veszta parazsát.

Telt-múlt az idő, megszaporodtak a tüzek és kevesebben lettek, Prometheus lopott zsarátnokát élesztheto szüzek.

Megértőbb lett az ateista világ. A kellemes küllemű szűzeket nem a fohász, hanem a kohász tudás tűze égeti. Míg a hajdani hajadonok Sámánoktól sötétültek, addig a dudujkaiak Prof-étáiktól világosodnak.

A szebbik nem eme szellemei nem a szent olajmécs istenként tisztelt lángját imádják, hervasztó őrzésüket lángőrökre bízzák, míg maguk mitológia helyett metallurgiával, a magány nyomorának víziós képei helyett fúziós reakciókkal foglalkoznak.

Állhatatosságuknál csak tudásszomjuk nagyobb.

Plazmás János Prof-étától tudják, hogy ha két test egyesül, akkor az új test tömege nem egyenlő a két alkotó test tömegével, és ez a tömeghiány energiává alakul.

Szőlhegyi Sándor Prof-étától tudják azt, hogy az állandó nyomáson képződő reakcióhő az ental-piaváltozással függ össze.

Vagykapu Ferenc Prof-étától tudják azt, hogy az explozió ellen legbiztosabban a tiszta víz és a fotocellás lángőr véd.

Titráló János Prof-étától tudják azt, hogy a súrlódási tényező legegyszerűbben a lyukszabályból vezethető le.

Entropiás Endre Prof-étától tudják azt, hogy mi a különbség a szilárd testek olvadása és lágyulása között.

Törzsfás Zoltán Prof-étától pedig azt tudják, mire való a buzgatás.

Mindent tudnak a lángról, s energiáról, csak azt nem értik Kalóriás József Prof-étától, miért kell még ma is a drága fémű, nemes fényű termoelemet védőtokba tenni, mielőtt a tűztérbe juttatnák.

Elhangzott 1971-ben, a végzős kohómérnök-hallgatók gyűrű- és szalagavató szakestjén.

Hóóó-ruck!-tanszék

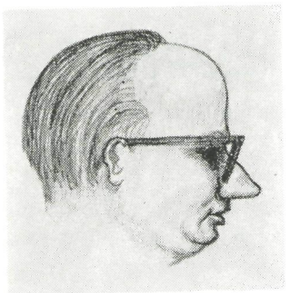

Nagy István adjunktus a *Poisson*-eloszlásról kérdez:

— Kérem ha a Tiszairól 5 percenként indulnak a villamosok, mi lesz, mire Diósgyőrbe érnek?

A hallgató rövid gondolkodás után:

— Este!

*

Fémszerkezetek előadáson a sajtolt alumínium ötvözetű bordás lemezekről volt szó, s az alábbi ábra került a táblára.:

A hallgatói jegyzetek félév végi ellenőrzése során az egyik jegyzetben az alábbi ábrává módosult az előadáson szereplő ábra:

A módosulás nyilván a gyors másolások eredménye volt — túl gyors volt a másolás, és túl sok kézen ment át az ábra!

*

Kevesen tudják,
hogy az egyre gördülékenyebb mozgású Nagy István adjunktus és
Gina Lollobrigida,
Elizabeth Taylor,
II. Erzsébet királynő,
Isabel Peron,
Anita Eckberg
közelítőleg egyidősek.

Emiatt egyesek nem véletlenül fedeznek fel összefüggést abban a tényben is, hogy Anita Eckberg a közelmúltban szállítási vállalkozásba kezdett.

Dr. CSELÉNYI adjunktus bevezetése az első előadási órán:

Most, hogy anyagmozgatásról, anyagmozgató gépekről először hallanak, érzelmi alapon szeretném Önöket e tárgynak megnyerni.

E tantárgy megszeretésénél nagyon sokat jelentenek a gyermekkori élmények.

Én is nagy érdeklődést tanúsítottam az iránt a *targoncakonstruktőr* iránt, aki papírszalvettával folytotta meg a bérmakeresztanyját.

Felfigyeltem arra a *darutervezőre*, akit veszett kutya harapott meg, és sebét az anyósa sósavval kezelte.

Nem felejtem el a *liftesfiút* a Gellért-szállóban, aki az aranycsapat által becsenceselt nylonharisnyákat és borotvapengéket árulta.

*

Anikó BAK-i

Meghívóból:

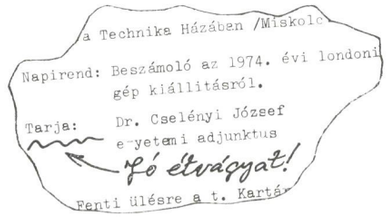

*

MŰHIBA AVAGY SPONTÁN FELFEDEZÉS

Az LKM acélművében az egyik darunál nagymértékű lengéseket észleltek. A vizsgálathoz — műszeres mérésre is felkészülve — kivonult a Szállítóberendezések Tanszékének stábja: Juhász J. (115 kp), Cselényi J. (105 kp), Nagy I. (95 kp), Vass A. (85 kp). A stáb a daruhíd közepén — a kezelőjárdán — próbálta mérni, és személyesen is érzékelni a lengés nagyságát, ill. hatását. Az összes üzemszerű mozgásokat végigpróbálva is csak jelentéktelen értékek adódtak.

A gépészeti üzemvezető, aki el sem tudta képzelni a váratlan jelenség okát, zavartan mentegetőzik és szégyenkezve kér elnézést, amiért a szakértőket feleslegesen kivonultatta.

A stáb éppen — kissé méltatlankodva — megkezdi a levonulását, amikor Cselényi a fejére csap:

— A mindenségit fiúk, a mi jelentős tömegünk valószínűleg teljesen eltorzította a lengésképet! Néhány másodperc múlva hozzáteszi:

— Vigasztaló viszont az a tudat, hogy megtaláltuk a megoldás legjárhatóbb útját.

(A daruk jelenleg kifogástalanul működnek, a lengések jellemzőit a ráépített tömegek kedvezően elhangolták.)

SZIKSZÓRÓL interurbán keresik egyetemünk *Szállító* Tanszékét. *Dr. Lévai Imre* prof. veszi fel a telefont.

Ezt hallja:

— Halló! Küldjön ki azonnal 2 db 5 tonnás teherautót!

A prof. magyarázni próbál. Félbeszakítja a szikszói hang:

— Halló! Ne gatyázzon öregem mindenféle dumával, mert ronggyá ázunk . . .

*

Hallgatói minősítésből:

. . . és ezenkívül még lelkes *rádióhullámú rövidamatőr* is.

*

Kutatási jelentésből:

Ez a *módszer* nagyon hasznos és már több vállalat is eredményesen alkalmazta.

*

Egyik egyetemi kollégánk néhány méter szemes láncot szeretett volna kölcsönkérni tanszékünktől. Telefonálgatás jobbra-balra, de a műhelyben lánc egy szem se.

A kölcsönkérő csodálkozva megkérdezte:

— Milyen Szállítók azok, akiknek láncuk sincs?

Mire Daróczy Levente adjunktus a tőle megszokott csendes iróniával így kommentálta a hiányt:

— Hja, mi már régen csak légáramban és elvi síkon szállítunk.

VIZSGÁN

Anyagmozgatás vizsgán *Lipták* Antal tanársegéd az egyik hallgatót szimulációs daruszám-meghatározási módszerről kérdezi. A hallgató sokáig gondolkodik, majd, hogy mentse a helyzetét, a következőt mondja:

— Szimulálni annyit jelent, mint lógni, lazsálni.

Mire a vizsgáztató rémülten felkiált:

— Hogyan függ össze ez egy üzemben a daruk számával?

A vizsgázó, mint aki megtalálta a fonalat, gondolkodás nélkül rávágja:

— Annyi daruval több kell, ahány darus lóg, lazsál a kezelőfülkében.

*

ANALÓGIA . . .

A hegesztett szerkezetek előadáson egy hosszvarratos rúd hegesztés után visszamaradó vetemedésének rugalmas előhajlítással történő csökkentéséről volt szó. A hallgatóság bizonyos analógiát vélt felfedezni — ugyanis a műveleti sorrend a következő volt:

1. fűzés; 2. rugalmas előhajlítás; 3. befogás; 4. hegesztés (pálcával); 5. a befogás feloldása; 6. a maradandó vetemedés (domborulat) megállapítása.

Mese a vezértengelyről

Hol volt, hol nem volt, valahol az őrület határán innen, a kifáradásén túl, volt egy kollegina, Sacc Olga. Tekintete tiszta volt, hideg és kimért, mint 30 dkg parizer. Még ez se gátolta meg azonban abban, hogy tanyát ne üssön az E/1 nevű kollégiumban.

Kezdetben mérsékelt érdeklődést tanúsított a döféspontok és fedőegyenesek iránt, aztán ez is múlandó lett. Hamarosan megismerkedett Tutti Titusszal, akit mindenki ismer, mióta mindenhová egy menzai tálcát hordoz. Ő elengedné. A tálca makacsabb, ragaszkodik. A nevezetes történetek óta egyhangúan teltek a napok, különösen, mióta

beköszöntött az ősz és a Géprajz. Azóta egyenletesen húznak, mint a darvak: A-nullásat, A-egyest, tavaly már A-kettest is! A napok monoton múlását csak a sikeres piros matek szigorlat tette változatossá, amikor Titusz emelt fővel ment át a csapóajtón. A csapóajtó temetéséről később történt intézkedés. Harmadikban már reformok nyögették az idő vén fáját. Olga is bekapcsolódott az áramlatba. Grétsyvel egy sorban emelte fel hangját az eredményhirdetés ellen. Szerinte ugyanis a feladatok eredményeinek kihirdetését lehet csak „eredményhirdetésnek" nevezni, mert aki azt hiszi, hogy az, amit írásbeli után érdemjegyként hall — eredmény, annak még van két dobása. Esetleg három, ha rafinált a TSZ.

Negyedévesek voltak, amikor közös TDK-dolgozatuk „Vezértengelyek gombolyításának analízise, különös tekintettel a tekintet nélküli üveges tekintetre" címmel IV. helyezést, kettő db kézfogást és egy strandbelépőt eredményezett. Ettől kezdve mindenki műszaki szakemberként tisztelte őket. Ekkoriban voltak tanúi a menzán annak a monológnak, melyet egy marhaszelet mondott, miután sértésnek vette, hogy sertésnek titulálják az étlapon, ahol egyébként még 26 féle paprikás krumpli állt felsorolva emigyen: Casino rostélyos; Serpenyős rostélyos I; Serpenyős rostélyos II, Toledói rostélyos 1/2, torreádorral 3/2 adag matadórral stb.

Így érkeztek el a szakmai gyakorlat, az ő semmittevéses napjaival a Fejtőkői Kőfejtő Vállalat exkluzív strandján, miközben eme fohász röppene fel Olga eper-ajakáról: „Óh, szűz Mária! Ha neked megadatott, hogy bűn nélkül estél teherbe, adassék meg nekem az, hogy teher nélkül essek bűnbe."

Azután zord napok jöttek, s mire első álmukból föleszméltek, már készen állt az útilapu. Diplomával spékelve. Kéz a kézben megálltak egy percre, s felszálltak a képzelet autóbuszára, a holnap csuklósára. S ha a jövő eszükbe jutott, megilletődötten csuklottak kettőt.

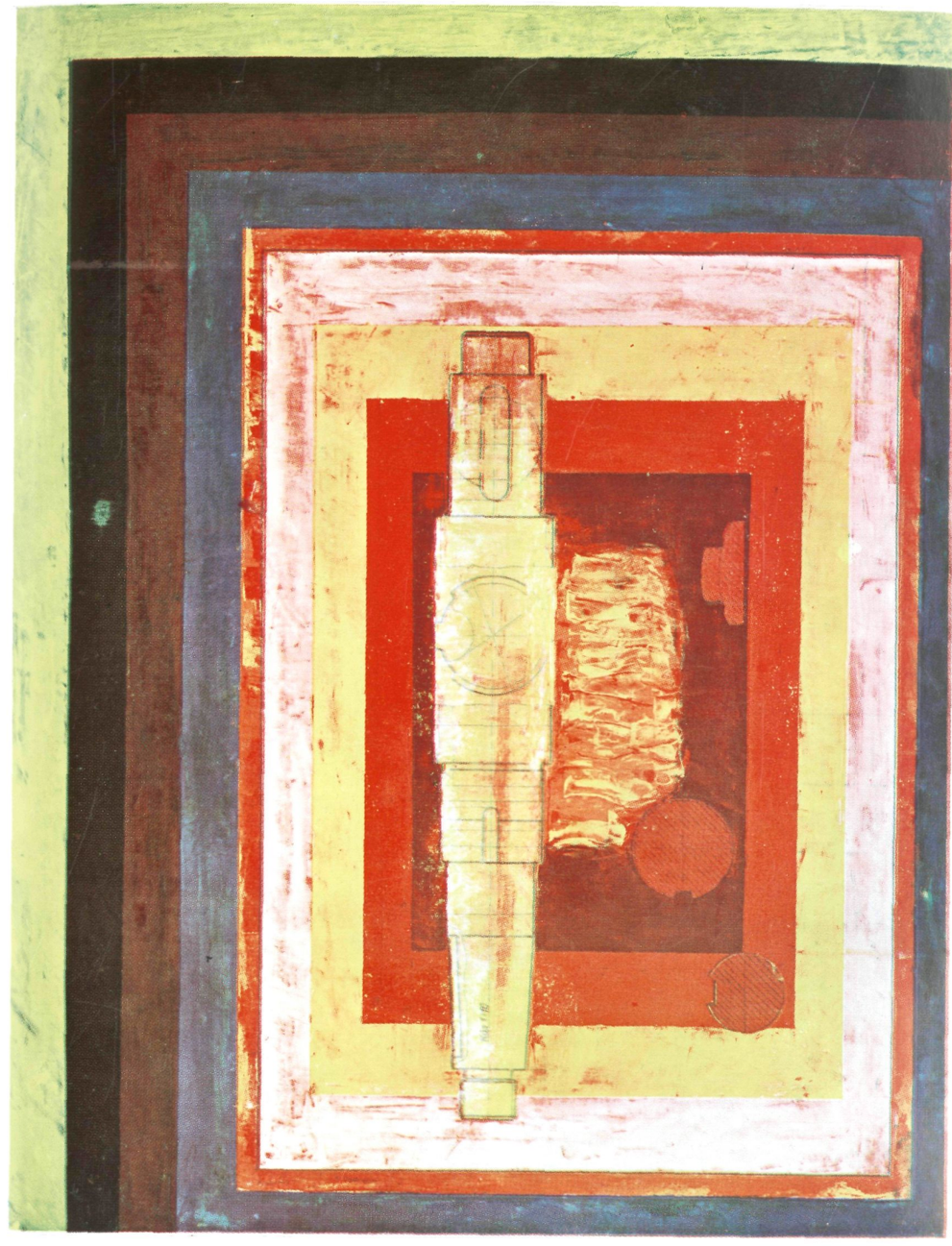

A SÁRGÁN IZZÓ VEZÉRTENGELY

Röpülj páva...

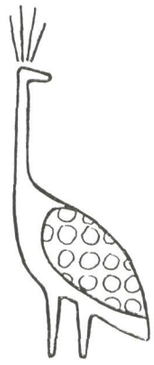

MATEK-ZH ÍRÁS ELŐTT

Zsebkendőm négy sarka
Simára van vasalva...
Mind a négy sarkába
Integráljel van varrva!

*

...ÍRÁS KÖZBEN

2x2 néha 5, nem csalás, nem ámítás...

*

ZH JAVÍTÁSAKOR
ÉS OSZTÁLYOZÓ KONFERENCIÁN

Falu végén faragnak az ácsok
Idehallik a kopácsolások...

*

ZH KIOSZTÁSAKOR

Neki menjek, ne menjek
A fekete szemednek...

*

UV-IDŐSZAK ELEJÉN

Órám lejárt,
Hová tűnt az életem?
Száz hű barát
Künn az üzemi ültetvényeken,
Ott várnak rám...
...És hívogatnak csendesen: jőjj!

*

FÉLÉV ZÁRÁSAKOR

Zsip-zsup, kender zsup,
Ha megázik, kidobjuk...

*

LEÁNYÁLOM

13 fodor van a szoknyámon,
Azt gondoltam:
Mérnök vesz el
A nyáron!

ÖNGYILKOSSÁG A MENZÁN

Adjatok egy kanalat
Oszt' teleeszem magamat!

*

CSOMAG ÉRKEZIK

Szeressük egymást gyerekek,
Mert legszebb szó, hogy: ehetek!

*

TISZTASÁGI VERSENY
FIÚKÓTERBEN

13 végből van az én gatyám...
13 végből varrta a babám...
Egyik piszkos, levetem;
Másik piszkos, levetem...
Látod-e babám,
Nincs már rajtam a gatyám...

*

TÁRSADALMI MUNKÁN

Te dolgozol,
Ő dolgozik:
Mi dolgozunk.
Ti dolgoztok,
Ők dolgoznak...
Én???
Nem kapálok, nem kaszálok,
Fazekasinasnak állok!

— Az eredmény nem számít, a szerelésre vigyázzatok!

1971. október 31., de.: a már 1950 óta évenként ismétlődő labdarúgó-mérkőzés a budapesti és a miskolci műegyetemek szakszervezeti labdarúgócsapatai között. Kifutott a két csapat, megkezdődött a mérkőzés, és leereszkedett a Hejő-parti köd. A labda pattogását lehetett ugyan hallani, de látni semmit. A védelmek mindig megkiabálták a csatároknak, hogy az ő körzetükben mi a helyzet? Helyzet az még csak akadt, de a ködben sose lehetett tudni, hol a kapu? Egyébként az NB I-et a játékvezető biztosította. Ő se látott ugyan sokat, inkább csak a félpályán mozgott ide-oda 10—10 métert, hogy legalább a kutyája ne tévessze el a szagot. A II. félidő közepéig nem is történt semmi érdemleges, ahogyan erről a két csapat középpályásai a díszebéden beszámoltak. Ekkor azonban egy sarokrúgás után felugrott egy miskolci csatár az ötösön, és feje találkozott véletlenül a labdával, és aztán egy másik ott ólálkodó társáról a gólvonalon túlra pattant. Ezt a két csatár valahogy észrevette és gólt kiáltott, amit a félpálya partvonalán álló mind a három néző meghallott. Így a bíró gólt ítélt. Ezt a budapestiek nehézményezték, szerintük kézzel ütötték a labdát a kapuba. Mivel több hasonló eset már nem történt, 1:0 lett az eredmény.

Az ugyancsak hagyományos baráti ebéden aztán ki-ki azt mondta, amit gondolt. Vélemények:

Játékvezető: Mire a közelbe értem, már a hálóban volt a labda. Így gólt ítéltem.

A gólt okozó: Megmutassam a labda nyomát? (És tolni kezdte le a nadrágját, de erről lebeszélték.)

Az I. sz. néző: Nem láttam semmit!

A II. sz. néző: Bül' ócsin harasó gól'!

A III. sz. néző: Kézimunka volt!

Szerencsére az étteremben már csak füstköd volt, s így mindenki megtalálta, hol kell a vándorkupából a bort inni . . .

KÍVÜL-

BÁNYÁSZFOGALMAK a „Robbantástechnika"-ból

Paxit: robbanóanyag, bizonyos detonációs sebességgel. Sokban különbözik a bauxittól. Mi azt hittük, hogy évelő virág, mely májusban az ötszirmú ciklusban virágzik Szirmán.

Detonáció: az a folyamat, amely során nagy zaj és még nagyobb por közepette a kis lyukból nagy lyuk lesz. A robbantást a robbanóbrigád iniciálja, elektromos robbanógyutacs-iniciálóval. Vigyázni kell a polaritásra, mert felcserélt polaritás esetén nem a robbanóbrigád iniciálja a robbanóanyagot, hanem a robbantóbrigádból lesz felrobbant brigád.

Légnyomás: szélcsendes idővel egybekötött szélvihar, amelyet heves dörej kísér, miközben egy fél kőbánya összedől. Ajánlatos ilyenkor „csukd be a szemed, nyisd ki a szád!" játékot játszani.

*

ALKOTÓ évek a diplomaátadás után

A filozofáló: . . . a fejlődés csigavonal elmélete tulajdonképpen . . .

A lírikus: „. . . . dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy csillag megy az égen, úgy érdemes . . ."

A realista: más út nincs!

Az idealista: milyen szép . . .

A pesszimista: minek törjem magam, nem érek a végére . . .

Az optimista: elérem, csak menni kell!

A karrierista: néhány kanyart kihagyhatok!

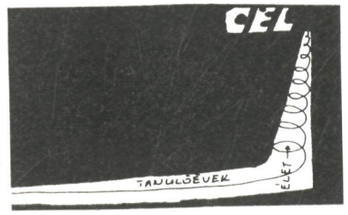

BELÜL

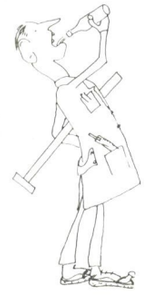

KÖRKÉRDÉSEK A TEJBÁR JÖVŐJÉRŐL

Julius Caesar: Kockajátékok beszerzését javaslom. Így lesz mit elvetni (pohár helyett) . . .

W. Shakespeare: Inni vagy nem inni? Ez itt a kérdés. Tűrje-e a lét balsorsa minden nyűgét s nyilait, vagy kiszállva önnön fájdalma ellen, sörösüveget ragad, s véget vet neki?

Hérakleitosz: Minden változik. Nem léphetsz kétszer ugyanabba a bociba . . .

Tertullianus: Klubbá alakítani a bocit? Hiszem, mert lehetetlen.

Petőfi Sándor: Talpra magyar! (Aki már nem tud állni, azt majd kiviszik.)

Marx és Engels: Minden eddigi boci története asztalharcok története: az asztal fölött és alatt levők állandó szembenállása és kölcsönhatása.

József Attila: Jöjj el KISZ-bizottság, te szülj nekem rendet! Jó szóval oktasd, de inni is engedd szép, komoly fiadat!

Kartéziusz: Nem gondolkodom, tehát a bociban vagyok . . .

Arany János: Ötszáz, bizony, dalolva ment, Tapolcáról haza, de egy se bírta mondani, hogy lesz még másképp Ida!

Jézus Krisztus: Add meg a császárnak, ami a császáré, a hallgatónak, ami kell neki!

APRÓSZEGEK

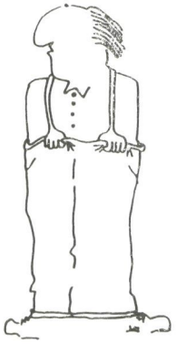

A Magyar Hírlap apróhirdetései között olvastuk: Egymúszakos afeneseemlékszikmárhogy milyen üzemünkbe felvételre keresünk NADRÁGGÉPÉSZT!

*

Május 24-én az V. éves gépészek Algorithm and blues együttesei az Algorock számokat algoritmizálták. A felügyelők Algopyrn füldugókkal védekeztek a zaj ellen.

*

SALÁNKI JÓZSEF: A bab vese alakú, a vese pedig bab alakú. No de azért még ne gondoljuk azt, hogy a futóbab azonos a vándorvesével!

*

RAJZBEADÁSKOR

— Nem tudtam a rajzom befejezni, mert nem kaptam 0,258-as csőtollat, csak 0,2-es volt.

*

KÉMIAI füzetben láttuk:
HNO_3 — óh!
O_3 = ódon (ódon ózon?)

*

AZ ALVÁS EGYSÉGE: 1 szund, egs-ben értelmezve: 1 s alatt 1 cm mélyen aludni.

*

IPARGAZDASÁGTAN órán arról volt szó, hogy az állam hogyan szabályozza árcentrummal az árakat:

— Vegyük pl. a fogkrémet. Nem szabnak meg konkrét árat, csak megadják, hogy kell lenni 3 Ft-os fogkrémnek. Mit tehet az ipar?

Egy hang a padból:

— Bevezeti a kis tubust!

*

— Kolléga, hol a feladata?
— Elfelejtettem elhozni, tanársegéd úr!
— Ejnye, ha már olyan tyúkeszű, hogy mindent elfelejt, vegyen egy noteszt, mint én, és írja bele!

*

Két srác verekszik a kollégium mosdójában. Jön a takarító néni:

— Jaj fiúk, ne veszekedjenek! Összetörik a WC-csésze, és maguk isszák meg a levét!

*

DECEMBER 31! A hallgató nem tud semmit.

— Tanár úr, legalább ma ne írja be! Szilveszter van.

— Rendben van. Majd másodikai dátummal írom be, addig meg ne gondoljon rá!

ÁBRÁZOLÓ GEOMETRIAI

előadáson úgy a vége felé filmvetítés lett volna a testek áthatásáról. Sajnos előző nap egyetemi mozi volt az I-es előadóteremben, és valaki leszakította a sötétítőket. Így elmaradt a vetítés, az előadó legnagyobb boszszúságára. Erre a következőképpen fakadt ki:

„Tisztelt hallgatóim! Mikor kemény léptekkel tapossuk a jelent, nem engedhetjük meg, hogy mélyen tisztelt egyetemünkből egyszerű emberek ordenáré pimaszsága falusi mozit csináljon!"

*

ELSŐS kollegina utógyakorlaton igyekszik eredményes érdemjegyet szerezni MIHÁLYFI GYULA adj.-nál. Párbeszéd a szóbeli előtt:

— Mindent ért? — kérdezi Mihályfi.

— Igen — hangzik a válasz — csak még azt nem, ha azt mondják, ábrázoljon e g y egyenest, akkor miért kell k é t vonalat rajzolni?

*

MIHÁLYFI GYULA adj. képeslapot kapott Jósvafőről señor Martin Principes-től:

kedves tanar elneezeest keerek a kis hiaanzaas miat ami biztos nem fog toerteni innen barlangbol kueldoen kedves kuedvoezleteim Martin.

*

GYŰRŰAVATÓ szakestély a gépészeknél 1973. április 11-én.

A szünetben valaki tölt a díszasztalnál.

ROMVÁRI prof. (tréfálkozva): Tölts már nekem is, a párttitkár is ember . . .

CZIBERE prof. (a hangulatnak megfelelően): . . . igen, ember, de csak, ha hibázik . . ., mert ha ráhibázik, akkor isten!

*

„CSAPPANTYÚ (pillangószelep) csővezeték elzáró szerelvénye, amelynek záróteste az rüléséről oldalt elhelyezett tengely kögő müli forozgással felemelkeni képes *Klappe f flap* поворотный клапан".

— Mostmár értjük!

(Műszaki Értelmező Szótár 32. Gépelemek, szerk. Nagy—Vörös. Terra, Bp., 1971.)

*

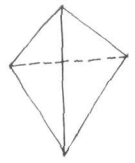

TETRAÉDER

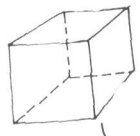

HEXAÉDER

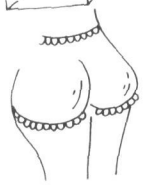

SEXAÉDER

*

BOLDIZSÁR TIBOR — GÖZON JÓZSEF

A GEOMETRIKUS ENERGIA HASZNOSÍTÁSA

ÚJ TECHNIKA

Kb. 176 oldal, 12 × 18 cm, fűzve 17,— Ft

A könyv a földkéreg hőviszonyainak jellemzése után a geofermikus energia eredetére és természetes felbukkanásaira mutat rá. Ezután az egész Föld, és — igen részletesen — hazánk geofermikus energiakészleteit ismerteti, kihangsúlyozva Magyarország e tárgyú különleges helyzetét.

17

Hurrá! Itt az új energiaforrás! Új technika! És fűzve csak potom 17 Ft!

DIÁK-

Szereplők:

1. A lázadás vezére

2—4. A passzív tömeg (később aktivizálódnak)

5. Alvó diák

A színpadon srácok lézengenek, söröznek, kártyáznak stb.

1 *(idegesen be)*

2: Szevasz! Hogy vagy?

1: Hogy vagyok-e? Vagyok hát! De ti? Csak ültök itt nagy objektíve bele a sötét semmibe.

2: De szépen beszélsz!

1 *(kavicsot vesz ki a szájából):* Na hallod! Járok én Gépelemek előadásra. De tudjátok, mi van Nyugaton?

3: Rothadás, meg jó farmer.

4: Nekem csak egy rossz TSZ nadrágom van.

1: És az milyen?

4 *(letörten):* Közös.

1: Nem tudjátok, hogy mi van Nyugaton! Ott már javában kavarog, forrong az ifjúság az egyetemistákkal az élen.

4: De én olyan szédülős vagyok.

2: Miért? Apád nem adta még el a ringispilt?

4: De igen, csak vett helyette egy centrifugát.

3: Mondd, te palotaforradalmat akarsz csinálni? Tüntetni akarsz?

1: Azám tüntetni akarok!

3: Mint mikor jött a miniszter elvtárs. Festették az ablakokat, mosták a plafont. Tüntettek. Mindent eltüntettek.

1: Forradalmat kell csinálni!

4: Én már egyet csináltam.

1: Igen? És mennyi idős?

2: Magázódunk?

4: 24.

1: Hát ezt hogy csináltad?

4: Levelezős vagyok!

2: Na és én még írni se tudok!

1: Nem baj, az eszme a fontos! Először is gyártsunk jelszavakat!

3: Tegnapelőtt ó!

2 *(hevesen)*: Tegnap ó!

4 *(örömmel)*: Ma ó!

1: És mi lesz holnap?

4: Eladjuk a centrifugát és elhozom apám céllövöldéjéből az összes puskát.

1—3: Hurrá! Dobjuk fel!

4: Ne, ne fiúk. A múltkor is mellém nyúltatok. Inkább én is mondok egy jelszót . . . Engedjétek szabadon Theodorakiszt!

1: Ütődött, már régen kiengedték!

4 *(sirósan)*: Nekem semmi se sikerül! Hogy mi lesz így belőlem?

LÁZADÁS

1 *(vállon veregeti)*: Jól van no! A mérnök is ember!
(Részeg mászik be:) Bocsánat ez a buszmegálló? Nem? Köszönöm szépen. *(Kimászik.)*

4: És ő?

1: Ő még csak harmadéves.

3: Ahhoz képest elég tisztelettudó.

5 *(alvó diák fekve az ágyon)*: Roham! Előre!

1: Miért van ennek bekötve a feje?

3: Csak figyeld tovább!

5: Ló—ról!!! *(És leesik az ágyról)*

3 *(felteszi az ágyra, közben mondja)*: És így megy ez már a harmadik éve. Képzeld elsőéves korában az emeleten aludt. Igaz, akkor még a légi deszantnál szolgált.

2 *(felugrik)*: Pénzt takarékba! Magot a földbe!

4 *(felugrik)*: Földet vissza nem adunk!

3: Szabad utat Sammy Davisnek.

2: Go home!

3: Én ezt azért soha nem mondtam, ha átjöttél hozzánk.

1: Ez így nem megy! Még azt se tudjuk, miért harcolunk?

2: Jó lenne valami cél.

4: Robbantsuk föl a menzát!

1: És mit eszel utána?

4: Lesz ott hús dögivel.

2: Van jobb ötlet! Szedjünk túszokat az oktatók közül.

1: Tudod te, hogy mennyibe kerül azokat táplálni?

4: Mondd már, legfeljebb nem adunk nekik enni.

1: Ez már szadizmus.

4: És az nem volt szadizmus, amikor egyik vizsgán kirúgtak anélkül, hogy megkérdezték volna hányast akarok?

1: Megvan, miért fogunk harcolni! Ne járjunk iskolába többé!

1—4: Hurrá! Éljen! Nem járunk egyetemre!

4: Én kiszállok.

1: Miért?

4: Én eddig se jártam.

1: Kiáltványt fogalmazunk! *(Odamegy az ágyhoz. Alvó diáknak vezényel):* Ló—ról! *(Alvó leesik. Feláll az ágyra):* Írd! Mi! Többesszámban.

2 *(írja):* Mimimi!

1: Tehát mi azzal a biztos tudattal fordulunk az Egyetemi Tanácshoz, hogy nincs szükség előadásokra és gyakorlatokra. Ezért követeljük a főépület azonnali lebontását vagy klubhelyiséggé való átalakítását! Az oktatókat eresszék szélnek . . .

2: Lehetőleg por alakjában!

1 *(folytatja):* A fiú és leánykollégiumot építsék egymásra! Hozzák ide a Balatont! Építsenek libegőt minden kocsma és az egyetem közé. Emeljék föl az üdítő italok árát! Aláírás: Vigyázz ha jön a vonat. Elviszem a kiáltványt. Itt várjatok meg. Ha fél évig nem jövök, tudjátok mi a kötelességetek!

3: Tudjuk!

4: Mi?

3: Forradalomban nem kérdezünk, hanem cselekszünk.

4: Jól van! *(Énekelni kezd):* Barrikádra, barrikádra . . . *(Barrikádot épít)*

1 *(visszarohan és lelkesen):* Hurrá! Győztünk! Nem járunk többé az egyetemre!

1—4 *(együtt éljenez).*

1: Mind a négyünket kirúgták!

Mondd, mit érlel...

Mondd, mit érlel annak a sorsa,
Kinek nem jut hegesztőpálca,
Mert hisz ez az élet sava-borsa,
E nélkül az egész csak álca?
Lerakná a varratot garmadába,
De nincs egy árva dinamó,
És egyre csak azzal foglalkozik,
Mennyit fizet a TOTÓ?

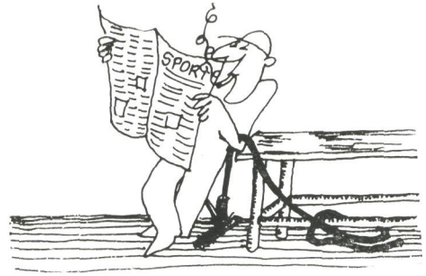

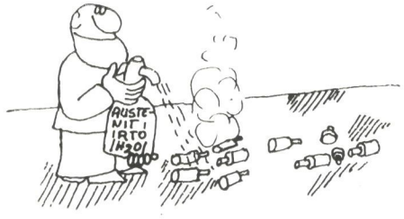

Mondd, mit érlel annak a sorsa,
Kinek austenit terem.
S csak egy resze marad vissza,
A többi elbomlik egy helyen?
Hűtene folyamatosan,
De túl meleg a levegő,
Vízhűtéshez meg borzasztóan
Messze van a Hejő!

Mondd, mit érlel annak a sorsa,
Ki a likvidusz alatt él,
Gamma+ömledék az összes fázisa,
Meg egy kis cementit terciér?
A szolidusz alá érve,
Mit is lát a publikum?
Megfagy a hallgató vére,
Hisz az egész: eutektikum!

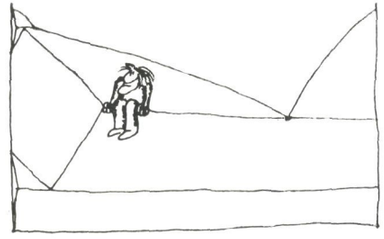

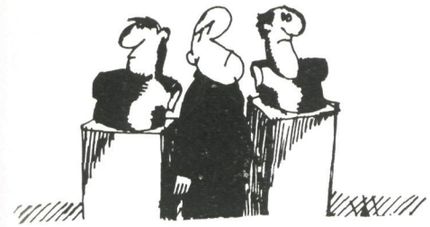

Mondd, mit érlel annak a sorsa,
Kinek repeat matricáján macska ül,
Ritmust lóbál az imbuszkulccsal
És vágóbélyegen csücsül?
Élete értelme, a rugós előverő,
Ember példaképe:
Gillemot és Verő!

Mondd, mit érlel annak a sorsa,
Ki a tanszékért dolgozik,
Veszekednek, kié a torzsa,
S csak a főnök nézhet mozit?
Ő maga nap mint nap
Vizsgálódik ultrahanggal,
És előbb lesz akár pap,
Mint előbbre lépjen egy ranggal?

Mondd, mit érlel annak a sorsa,
Ki mikroszkóppal elemez,
S a nők szája széle helyett
Fémcsöveken peremez?
Fárasztó gépétől a kísérlet úgy árad,
Ő maga meg időközben
Teljesen elfárad!

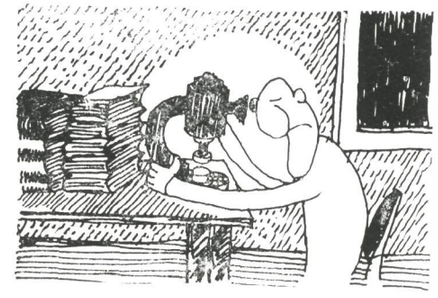

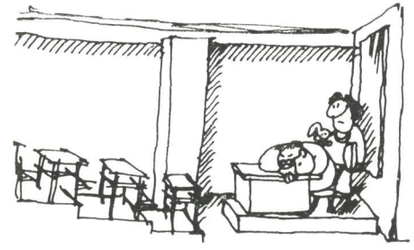

Mondd, mit érlel annak a sorsa,
Ki oktató, fél és így dalol,
Előadásait elkapdossa,
S hallgatók után lohol?
Nevét ismeri az
Avason az ácsi:
Ország, világ előtt
Ő volt Sepsi bácsi!

A MI KIS FÓRUMUNK

A TV Fórum-adásainak sikerein felbuzdulva elhatároztuk, hogy mi is választ keresünk egyetemi éveink alatt felmerült problémáinkra. Ezért kérdéseinkkel felkerestük oktatóinkat...

ÚJ REFORM?

Az egyetemen eltöltött $5 + x$ (ahol $x = 1, 2, 3$) esztendő alatt n számú reformot értünk meg. De úgy hírlik, hogy készülőben van az $(n + 1)$-dik is, amely — ha hinni lehet a kósza híreknek — gyökeres változásokat hoz oktatási rendszerünkbe.

Ezzel kapcsolatban első kérésünkkel *Dr. Czibere Tibor* tszv. egyetemi tanárhoz, a Gépészmérnöki Kar dékánjához fordultunk: igaz-e, hogy a reform során eltörlik a kötelező „iskolalábajárást"?

— A felsőoktatásban — mint tudják — permanens a reform, hiszen Marx György szerint is „gyorsul az idő", változik a tananyag: egyesek szerint egyre több, mások szerint egyre kevesebb lesz — ez csupán nézőpont kérdése. A reformnak eredményei is vannak: szélesebb az egyetemi demokrácia. Mindenütt ott ülnek már a hallgatók: a kari tanácsban, az egyetemi tanácsban, a felvételi bizottságban... Így aztán csak néhányan maradnak, akik beülnek egy-egy előadásra, persze csak akkor, ha az elég érdekes. Amikorra a most végzősök prof.-ok lesznek, már nem is lesz gond: a prof. ül a padban és a hallgató magyaráz... A mai hallgatók tehát később prof.-ként is a padban kénytelenek ülni, és akkor is hallgatni...

Úgy hallottuk, hogy „forradalmosítják" az egyetemi jegyzetellátást is. Mi erről a véleménye *Dr. Terplán Zénó* tszv. egyetemi tanárnak?

— Valóban így lesz. A jegyzetek helyett kötelezővé tesszük majd a HÚZÓTÜSKE eddig megjelent 10 — és további x — kötetének megtanulását. Eddigi tapasztalataink szerint ugyanis azokban komoly formában megtalálható mindaz, amire egy bánya-, kohó- vagy gépészmérnöknek feltétlenül szüksége van.

Legkedveltebb nyári időtöltésünk a kötelező termelési gyakorlatok teljesítése. Bennfentesek szerint a reform bevezetése után az egyetemi oktatóknak kell nyaranta néhány hetet az üzemekben tölteni. Hogyan készül fel az oktatói gárda erre a nagy feladatra? — Erről érdeklődtünk *Dr. Gribovszki László* tszv. egyetemi tanártól?

— Ismeretes, hogy az oktatási reformok bevezetése mindig az esedékes első évfolyamon kezdődik. Ennek megfelelően tanszékünk oktatóinak kötelező üzemi szakmai gyakorlatára az alaptárgyi tanszékek vonatkozó tapasztalatszerzése után kerül sor. Mire az alaptárgyi kollégák visszatérnek az egyetemi bázisra, ismét sor kerül a „Reformmunkálatok eredményeinek, tapasztalatainak szambavétele" anyag megtárgyalására, és ekkor az eddigi szokások szerint bizonyos korrekciókra kerül sor. Valószínű az lesz a megállapítás, hogy „az oktatói kötelező szakmai gyakorlatok kialakult gyakorlata nem elég hatékony, és ezért a tanítótervből való törlése eszközölhető"!

KEVÉS A FÓKA?

„Nyimnózska fóka" — azaz „kevés a fóka", szokták idézni a régi latin bölcseletet az egyetemünkön megforduló idegenek. Az NME-n ugyanis viszonylag kevés a leányhallgató. Miért van ez így? — tettük fel a kérdést *Téglássy Ferenc* tszv. egyetemi docensnek.

— Rendkívül egyszerű a válasz, mert a második félév végére a legtöbben férjhez mennek!

Ha már a kolleginánál tartunk, megkérdeztük *Herczeg István* egyetemi docenset is, hogy mi a véleménye róluk?

— A rossz nyelvek szerint azért buktatom meg a leányzókat a Géprajz vizsgán, hogy még egyszer lássam őket. Lehetséges... Mindenesetre sok tapasztalatot szereztem róluk. Íme néhány a megfigyeléseimből. Megdöbbentő, hogy a lányok gömbölydedségük ellenére mennyire egysíkúan gondolkodnak. Ilyenkor szoktam mondani, aki nem rajzol nekem egy anyát félnézet-félmetszetben, az elmehet anyának. Már az első vizsgán mini-szoknyában jelennek meg. De már rajzbeadáskor is, minél rosszabb a rajzuk, annál rövidebb a szoknyájuk.

Természetesen nem hagyhattuk ki *Dr. Lányi Andor* egyetemi docens véleményét sem, aki mint notórius agglegény szólt hozzá a „nőkérdéshez".

— A transzformátorok jellemzői: a kis menetszámú primér tekercs adja a gerjesztést, amire a nagy menetszámú szekunder tekercsben nagy feszültség indukálódik. Szórás is van, ami azt jelenti, hogy az egyes tekercsek fluxusai más helyekre hatnak. A további szórások ellen rövidre zárt gyűrűvel védekezünk, amit a transzformátor végső elkészítése előtt célszerű mindkét tekercsnél alkalmazni. Tessék? Hogy a hallgatónőkről kérdezett? Akkor mondjuk azt:

transzformátor = tankör
primer tekercs = lányok
szekunder tekercs = fiúk
rövidre zárt gyűrű = karikagyűrű

MESTERHÁRMAS

A rossz nyelvek szerint a Matematikai Tanszék javaslatot tett az egyetemi zászló megalkotására. A színösszeállítás: fekete—piros—lila. Igaz ez? *Dr. Szarka Zoltán* egyetemi docens, egyben tanszékvezető válaszol:

— A színek kiválasztásához különleges művészi érzék kellett. Nekünk matematikusoknak ez megvan. Ez a három szín együtt mindent elmond — akár egy *Jancsó*-film. Az már csak a véletlen játéka, hogy ez a három szín éppen az UV-jegyek színével egyezik. De ez nem is árt.

A Fizikai Tanszék hirdetőtábláján olvasható a következő mondat: „A fizika világa — a világ fizikája." Nade mi a helyzet a tanszék lelkivilágával? *Dr. Szabó János* tszv. egyetemi tanár válaszol:

— Minden ellenkező híreszteléssel szemben a Fizikai Tanszék oktatóinak is van lelkivilága. Oktatóinkat Fejér Lipóthoz, a nagynevű és vajszívű matematika-professzorhoz tudnám hasonlítani. Róla mesélik ugyanis, hogy a húszas években egyszer valakit megbuktatott. Másnap reggel 7 órakor már ott toporgott a tanulmányi osztály előtt, várta az illetékes tisztviselőt. Könyörögni kezdett neki, hogy módosítsa elégségesre az osztályzatot. A Fizikai Tanszék oktatóinak vizsgáztatásában (is) példaképe Fejér professzor. Legfeljebb nekik többször kell(ene) toporogni a tanulmányi osztályunk előtt.

A hallgatók között külön téma a Mechanikai Tanszék katalógusrendszere. Most arról érdeklődünk *Szabó Imre* egyetemi adjunktustól, úgy is mint tanszékvezető-helyettestől, hogy mi a teendő abban az esetben, ha a katalógust végző oktató nem jelenik meg az előadáson?

— Rendkívül egyszerű az eset — és már volt is rá precedens. A hallgatók osszák szét a katalóguslapokat, írják fel rá a nevüket úgy, ahogy egyébként szokták, csak annyi változtatással, hogy legfelülre a katalógust végző oktató neve kerüljön.

AZ ÉLETNEK TANULUNK?

Kardos Laci bá:

— Mindenkit érhet baleset. Igaz ugyan, hogy jobb megelőzni őket, de ha már egyszer a nyakunkon van egy, tudni kell, hogy mit csináljunk!

EMLÉ-

RÁVEZETÉSTAN

Tankörünk víg kedélyű üdvöskéje, minden idők legmacábbb Macája Földvári prof.-nál szigorlatozott kőzettanból, történetünk idején először, de korántsem utoljára! A prof. a magyar cementgyártás egyik fellegvárának, Lábatlannak a nevét igyekszik Macából kicsiholni... reménytelenül, ám humánus konoksággal.

A prof. kétségbeesésében a rávezetés egyszerű, de eddig eredményes módszeréhez folyamodik, és megkerüli a témát.

— No hölgyem, hát mit néznek meg a férfiak egy nőn legelőször és legalaposabban?

Maca elpirul, láthatóan kutat az emlékezetében, de halvány sejtelme sincs. A prof. látja, hogy rossz helyre nyúlt, hát új mentőkérdéshez folyamodik.

— Hát könyörgöm, mije van a fociztáknak, ami fontos?

— Hát lába!

— Nagyszerű! — pihegi a prof. elcsigázva. — Most mondja ezt fosztóképzővel!

— Lábnélküli!

*

Milasovszky Béla prof., vagy ahogy szakkörökben egyszerűen nevezték, Mila 1950-ben került az akkor még nagyon fiatal NME-hez. Az egyébként ragyogó előadó, eléggé rossz egészségi állapotban volt. Elmondta, hogy a hosszabb fogság alatt súlyos szívbajt kapott, és ha nem is órái, de napjai meg vannak számolva. Ezt mindenki komolyan vette, amihez hozzájárultak Mila bácsi bizonyos öltözködési szertartásai.

— Szeretett Mila bácsi, most már csak végtelen fényévekben számolhatunk Veled!

...VIDÁMAN, sok kedves emléket hagyva folyik a diákélet, s ezeket az emlékeket, a diákélet humorát gyűjti össze az egyetem kétévenként megjelenő humoros évkönyve, a „Húzótüske"... — E mondat is olvasható Nagy Miklósnak „Ötszáz oldal egyetemi humor" c. írásában, amelyet 1962-ben, egyetemi adjunktus korában írt a Borsodi Szemlében. Ebből a iátható, hogy a fiatalon elhunyt és a miniszteri rangig emelkedett volt kollégánk — ha ideje engedte — vidám dolgokkal is foglalkozott. Nagy szerepe volt abban, hogy 1954-ben a HÚZÓTÜSKE első kötete megjelenhetett, hiszen tagja volt már az első szerk. biz.-nak. Idézett szavai a mai napig időtállónak bizonyultak.

KEZÉS

BOZSEMOJ-ról
így énekeltek a gépészek:

Tanultunk idegen nyelveket,
Oroszt jó tíz éven át,
S *Bozsemoj* örült, ha már tudtuk
Ragozgatni az „iskolát"!
Hej, édes véreim!
Good bye, good bye!
Auf Wiedersehn! és Au revoir!
— Pasli, tovaris, davaj!

ROSSZSOROZAT

Szabó Szilárd még adj. és még ábrisos korában, úgy 1957 körül J. B. (azóta már biztos vezetőállású) I. é. geológus hallgató első (szabványos betűk és számok) rajzfeladatát nem vette be, mondván:

— Mester! Rajzoljon helyette újat!

A második próbálkozás ismét az előző sorsára jutott. A dolog ezután még négyszer megismétlődött. A félév végén a majdnem síró hallgató megjelent a hat példány rajzával. Mire Szabó Szilárd így fakadt ki:

— Mester! Nem azt kértem Magától, hogy öt rosszabbat rajzoljon, hanem egy jobbat! — és bevette az első rajzot.

A MESTER

Szabaczky Károly egyetemi adjunktus az E/2 kollégium földszintjén lakott családjával. Egyszer éjjel felébredt, mert a felette levő szintről pajzán ordítás hallatszott le dalként. Fürdőköpenyt húzva felrohant, és benyitott a hangforrás szobájába, majd lelkigyakorlatba kezdett.

— De Mester... — kezdett védekezni egy vörösszakállas II. é. bmh.

— Szólítson egyszerűen adjunktus úrnak — így Szabaczky.

— Na ne idegesítsen... — szólt a vörösszakállas.

Egy berohanó V. é. bmh. pillanatok alatt rendet teremtett, megnyugtatta Szabaczkyt is, hogy most már nyugodtan lefekhet. Valóban síri csend lett.

Másnap a kicserélt vörösszakállas bekopogtatott Szabaczkyékhoz, illedelmesen köszönt, majd kibeszélte magát:

— Elnézést kérek, tegnap azért mondtam, hogy Mester, mert mindig Karcsi bácsizni hallottam, és azt hittem Ön itt a gondnok!

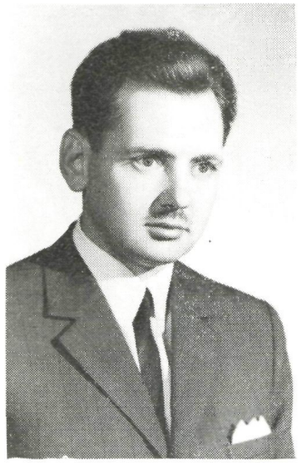

Egy vitorlázó repülő halálára

Ezzel a címmel jelent meg a NÉPSPORT 1972. július 20-i számában a szomorú hír arról, hogy Várközi Lajos okl. gépészmérnök a jugoszláviai vitorlázórepülő VB negyedik futamában lezuhant és szörnyethalt. A Borsod megyei Mélyépítési Vállalat megbecsült, 35 éves gépészmérnöke volt. 20 éve vitorlázott. 6092 felszállás után összesen 2039 órát töltött a levegőben.

Volt évfolyamtársai a mérnöki és sportsikerek ellenére arra a cingár, kedves, fura diákra emlékeznek, aki kis bajuszkája alatt mosolyogva mindig valamilyen tréfán törte a fejét; aki sejtelmes hieroglifákkal jegyzetelt az előadásokon; lobogó sínadrágjában, idegenlégiós bakancsaiban araszolt a kanyarban a menzára; aki toronyáriaként énekelte alkalmi rigmusait a III. emeleten, s akinek rémítő horkolását még most is hallani vélik szobatársai nyugtalan éjszakáikon... És ki tudná felejteni háromhónapos évődését Lancsa bácsival, amikor diplomaterv-konzultáció címén és ürügyén éjszakákon át szórakoztatták tankörtársaikat.

Biztosan egyetértene, hogy három igaz történettel emlékezünk meg róla:

*

— Tata, maga megőrült. Mit akar így itt?

— Vizsgázni jöttem, tanár úr!

— Vizsgázni? Pufajkában, térképtáskával? Hát a csákányt, karbidlámpát hol hagyta?

— Egercsehiben! Mert tetszik tudni, tegnap este kényszerleszáll...

— Maga biztosan bányász!?! Itt a szomszéd faluban, Perecesen bepisilnének a gyönyörűségtől, ha ebben a maskarában meglátnák!

— Gépész vagyok, tanár úr! És vitorlázó repülő, tetszik tudni, kényszer...

— Nem kényszeríthet senki, hogy egy overálos őrültet vizsgáztassak! Majd szeptemberben újra találkozunk...

*

Ugyanaznap délután a repülőtéren:

— Szevasz Stukkos! Gyere, aláírom a tegnapi és a ma hajnali repüléseidet! Hányadik repüléseid voltak?

— 827-dik és 828-dik. De mindjárt szignálhatod a 829-ket is, mert a Tata úgy kivágott Ábrisból, hogy idáig röpültem!

— Csak óvatosan elvtárs! Nem kell túlzásba vinni a dolgot. Mert ugye, ki lehet ezt tapasztalni rövid idő alatt is?!

— Csináljunk pár kört, professzor úr!

— Elvtárs, ne tessék távolodni a repülőtértől! Nem akarom az elvtárs drága idejét fecsérelni.

— Ugyan professzor úr, csak a termik hatását szeretném megmutatni ott a kohók fölött...

— Termik... Termik... Nagyon ügyes dolog ez, no, most már forduljunk vissza!

— Professzor úr, látta már a Nehézipari Műszaki Egyetemet fölülről? Igazán érdemes lenne oda is kitérni...

— Nem láttam... nem láttam... térjünk ki... szálljunk le!

— Hát ez itt alattunk a diósgyőri út, mellette a diákszállók, ott a...

— Elvtárs, ne mókázzék velem, talán ismerem én is az egyetemet! Tessék engem leszállítani... tessék... leszállítani...

A gép sűrű dohogások közepette végül is földet ért. A gőzkazánok, gőztelepek, gőzgépek, lokomotívok, robbanómotorok, turbinák, rakéták neves professzora kissé remegő lábakkal ment a közeli szélzsák oszlopához, megkapaszkodott, és a földre mutatva mondta:

— Tetszik tudni elvtárs, ez az igazi!

*

Az 1962-es, majd az 1972-es HÚZÓTÜSKÉ-ben megjelent „Csinálják a H7-es lyukat" című Várközi-verset az 1962-ben végzős évfolyam elő akarta adni az első gyűrűavatón. Nem akadt viszont senki, aki el merte volna szavalni, mert még hátra volt a diplomavédés, és sokan tartottak a mindig szigorú, tréfát nem ismerő Bálint Lajos prof. esetleges haragjától. Végül Kemecsei Laci, akinek volt önkritikája és miskolci évei alatt egyszer se pályázta meg a Népköztársasági Ösztöndíjat, vállalkozott az előadásra, mondván: rajta ez már se nem ront, se nem segít! A vers fergetes sikert aratott.

Hogy, hogynem, Kemecsei Laci az utolsó védési napon éppen abba a bizottságba került, amelyik Bálint prof. volt az elnöke.

A „védekezés" kínos incidensek nélkül zajlott, takaros kis egs. volt készülőben. A bizottság szemlátomást unatkozott.

— Hát jelölt úr — folytatta keményen Bálint prof. — sorolja fel, milyen módszerekkel tudna egy H7-es furatot elkészíteni?

A döbbent csendnek a jelölt és a költő azonos időben elhangzó megkönnyebbült mély sóhajtása vetett véget. Aztán jött a válasz, bár nem sokat lehetett belőle érteni, mivel a hallgatóság idő közben népünnepéllyé alakult át. A zord elnök mosolyogva intett, hogy részéről minden rendben.

A sok sok pillanat egyikének voltunk tanúi, amelyek betöltik diákéveink emlékét, s amelyek életünk tragikus óráinak elviseléséhez is segítséget adnak.

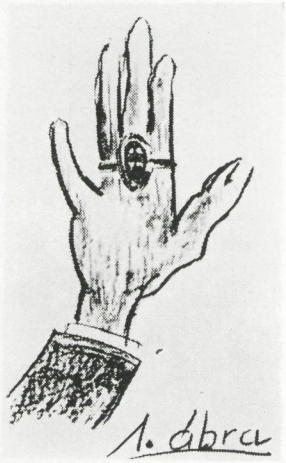

1. ábra

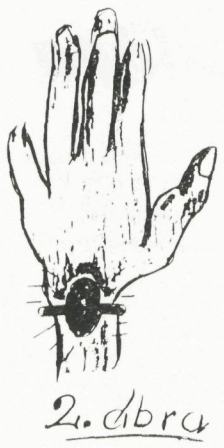

2. ábra

3. ábra

4. ábra

DR. BOGNÁR JÁNOS tszv. egyetemi tanár nem sokkal megdöbbentően hirtelen bekövetkezett halála előtt emlékgyűrűt kapott az 1972-ben végzett kohómérnök-hallgatóktól. Általános szokás, hogy a megajándékozottak ilyenkor valami humorosat produkálnak. Bognár prof. az ő művészi műfaját választotta és plakátnyi nagyságban rajzokat produkált. E rajzok kicsinyített másolatának közreadásával hajtja meg fejét a HÚZÓTÜSKE egyik volt munkatársának emléke előtt.

6. ábra

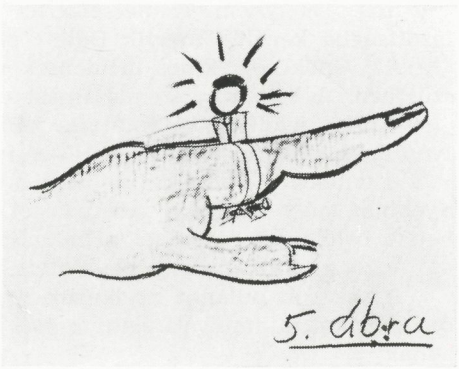

5. ábra

Dr. Bognár János: Önarckép

ÁLOM, ÁLOM, ÉDES ÁLOM...

Szörnyű álmom volt. Egyetemre jártam, de nem akármilyenre. Csődológiai egyetem volt az intézmény neve. Minden egyezett a mienkkel, már ami az adminisztratív apparátust illeti, de a képzés merőben más jellegű. (Persze minden relatív.) Öt kemény év után azok a hallgatók, akik eljutottak odáig (mert sokan nem bírták a színvonalat), okleveles csődológus képesítéssel a zsebükben indultak hivatásuk gyakorlására. Az összes többi ember helyett is kutya kötelességük ezeknek a pácienseknek életük hátralevő részét csődben eltölteni. Az egyetemen még valahogy el lehetett bliccelni, de az élet az más. Mondják.

Én a műszaki ágazatra jártam. Itt voltak a legszigorúbbak a követelmények. A Fizikai Tanszék pl. mindenkitől elvette a ZH-t, aki 3 percen belül nem kezdett el puskázni, vagy legalább a szomszédjával beszélgetni. Aki a Mechanika-vizsgán 8—10 vektorjelnél többet rakott ki, az meg sem állt a pirosig, és ha ne adj isten, még mértékegységgel is elcsúfította remekművét, ott már csak az évismétlés segített. A Gépelemek Tanszékén toporzékoltak, amikor egy csődológus antitalentum időben (!!!) beadott feladatán két helyen se volt elmetszve a borda, és bár a betűk nem dőltek 75°-ban, a konstrukció működőképes volt. Akinél kezdett rendszeressé válni, hogy feladatait halasztás nélkül adja be, azt előbb figyelmeztették és sörsegélyben részesítették. Ha ez se segített, akkor átirányították az egyetem valamelyik főiskolai karára. A Tanulmányi Osztály szociális előadójánál már vehette is át a különeljárási csekket az a hallgató, aki tandíját határidőre befizette. Komoly gondot okozott az egyetem vezetőségének, hogy szigorú intézkedéseik ellenére is, a legtöbb órára a hallgatóság szívósan eljárt. Egyszerűen nem lehetett velük megértetni, hogy max. 40 százalékát látogathatják a jobb előadásoknak. Aki egs-re mert vizsgázni, az megbukott. Valószínű, nem

BIZTOSAN MEGKAPTA AZ EGS-ET

akart mindenki csődológus lenni, az első időszak rájuk nehezedő terhelése után. Erre utalnak a megengedettnél rendszeresen jobb vizsgaátlagok. Ezt szakmaszeretet nélkül nem is lehet végigcsinálni. Néhányan rögtön az első hónapokban otthagyták, és elmentek katonának.

Ezen az egyetemen még orvosi igazolásokkal se lehetett boldogulni. Csak szülői igazolást fogadtak el.

Szörnyű volt az ébredés, ha lehet még szörnyűbb, mint az álom. Most itt vagyok feladatbeadások előtt, teljesen ébren, és teljesen csődben, mindenféle képesítés nélkül. Egyáltalán, hogy jövök én ahhoz, hogy aludjak? Az álomról nem is beszélek!

Funkcionális elemzések

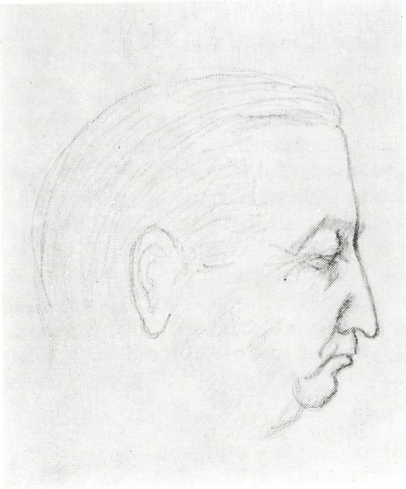

Gyáni KARCSI BÁCSI „Készülékszerkesztés"-előadásán hallottuk:

„A teszteken mindent lehet használni, hiszen ez úgysem segít semmit!"

„A tesztekkel elért eredmény ne keserítsen el senkit!"

„Márpedig higgyék el, minden tengelyen van reteszhorony!"

*

Idézet DR. JUHÁSZ JÓZSEF-től:

A számítógép a világ legostobább és legszorgalmasabb találmánya. Legostobább, mert csak kettőig tud számolni, és legszorgalmasabb, mert ezt egy másodperc alatt nagyon sokszor megcsinálja.

*

— Hogyan lehet valaki jó tanuló?

— Mondok egy példát. A jó tanuló ötödéven észreveszi, hogy az 1-es előadót esténkint mozinak használják, a rossz tanuló viszont akkor döbben rá, hogy a moziba délelőttönkint néha előadás is van.

*

MINDEN A TÁLALÁSON MŰLIK

— Tanszékünk és az ipar kapcsolata bővült. Ehhez nagymértékben hozzájárult egyes hallgatók segítőkészsége is. Az idén pl. hat hallgatót küldtünk ki féléves tapasztalatcserére az iparba.

*

GÁCS GYÖRGY adj.:

— Király Uzor ZH-ja 29 pontos. Az egs. 30 pont!

Király könyörög:

— Adjunktus úr, csak egy pontot, az mán semmi . . .

Gács:

— Nem lehet! Tudja mennyit küszködtem, míg 20-ról 29-re feltornáztam?

FUNKCIONÁLIS ELEMZÉS

Tankó László V. é. gmh. visszakapta „*Alkatrészgyártás és -szerelés" feladatát. Az első* old.-on egyetlen cs betűt jelölt ki javításra *Orosz László* adjunktus. A szöveg: egy gömbfejű csap funkcionális elemzése, így hangzott:

„Egy gömbfejű csap a meghajtó tengely és a dugattyúház közti kapcsolatot biztosítja. Gömbfejű részével csuklósan illeszkedik a tengelyhez, csiklócsapágyazást biztosítva . . ."

*

FIZIKA-előadáson MAJOROS LÁSZLÓ egy. adj.:

„Nézzük meg a jelzőrakétákat, amelyeket a honvédségnél és a Balatonnál *tűz jelzésére* használnak!

*

DR. LENDVAY PÁLNÉ Fizika-gyakorlaton a következőket írta a táblára:

a) . . .
b) . . .
c) . . .
d) Mohr—Vestphal m é r e g.

*

TÓTH KÁLMÁN adj. egy műszeres analitikai kémiai gyakorlaton kezdeni akarja a feleltetést:

— Na, kit szeressek elsőnek? Na, Bárczy Gergely, kezdjük! Bárczy G. (K. 302):

— Igen, és hova menjünk?

*

BOBOK ELEMÉR:
A lustaság viszi előbbre az emberiséget.

*

A táblán a kiskocka is lapos.

*

IDA NÉNI ÉS AZ ÚJ KISZ-TITKÁR

Ida néni megkérdi a Tejbárban az egyik fiatal tanársegédet:

— Na, és ki most az új KISZ-titkár?
— Dr. Nagy Aladár!
— Itt végzett?
— Nem.
— Biztosan rendes ember, mert nem ismerem . . .

*

DR. NÁNDORI GYULA prof. és dékán (egy eligazításon):

— . . . és a jövő év felvételi vizsgáját erősen befolyásolni fogja a demográfiai apály . . .

DR. SZITA LAJOS (közbeszól):

— . . . és aztán jön a demográfiai vízhiány!

*

KASSÁN történt egy, a két egyetem közti bridzsverseny után. DR. NAGY JENŐ adj. aki ezúttal nem nyert díjat, kezében egy ideiglenesen rábízott serleggel lépett ki a mellékhelyiségből. Felesége meglepve kérdezte:

— Jenő! Te is kaptál díjat?

— Nem! De ha valaki sokáig vár a WC-ben, valami csak akad a kezébe!

1971. DECEMBER 21-ÉN DU. GM. KARI TANÁCSÜLÉSEN

DR. CZIBERE TIBOR dékán: Egyik szemmel nézzük csak a papiruszt, a másik füllel figyeljen mindenki rám!

*

UE.-en a kari tanácsülésen

DR. TERPLÁN ZÉNÓ prof.: . . . és akkor a tanszék apraja-nagyja részt vesz az írásbelik javításában, és így aznap du. már sor kerülhet a szóbelire!

DR. ROMVÁRI PÁL prof.: Könnyű a Gépelemeken, hiszen a tanszéknek valóban van APRÓ-ja és NAGY-ja . . .

*

1973. febr. 27-én pót-államvizsga volt — helyileg a Gépelemek Tanszékén. Kezdés — a kiírás szerint — de. 10 óra 30 perc. Aznap reggel 8 óra előtt HERCZEG ISTVÁNNÉ tsz.-i könyvtáros bekopogtatott a prof. szobájába, hogy itt van valaki államvizsgaügyben, de azt mondta, ha csak fél 11-kor kezdődik, akkor elmegy.

TERPLÁN prof.: El ne engedje, mert mindjárt beülhet előkészületre — és átnyújtotta a kérdéseket.

2 perc múlva nagy nevetve jön VARGA GÁBOR docens: „Tudod mi történt? Herczegné beültette az előkészületi terembe DR. HERENDOVICS IMRE c. egy. docenst és kandidátust, aki valamilyen félreértés folytán, mint az AVB egyik vizsgáztatója előbb jött a ceremóniára."

Persze gyorsan tisztázódott minden — és Herendovics is megértette a véletlen viccet.

*

KÓBOR LEVÉL

Kóbor Pál, az NME volt hallgatója, okl. gm., a HUZÓTÜSKE és a Magyar Fotó munkatársa, egyszer felkereste Terplán Zénó prof.-ot, és készített róla néhány felvételt. Megígérte, hogy majd küld belőlük. Pár hónap múlva a gyékényesi „Március 15." Mezőgazdasági Tsz elnöke, P á l f i J á n o s elnök írt egy kedves levelet: benne Kóbor fényképei, levele és borítékja:

A feladó, nyilván művészi nagyvonalúsággal elfelejtette ráírni, hogy Miskolc vagy Helyben, s így a Magyar Posta a Gépelemek TSZ. firkálmányt Gyékényesi Tsz-nek olvasta.

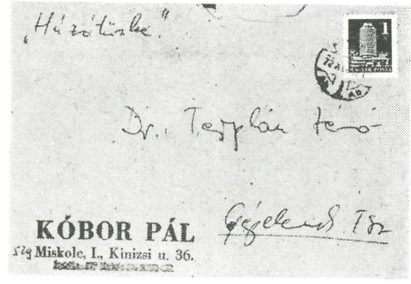

EGYETEMI TELEFONKÖNYV Kazal László „Telefonkönyv" c. vidám dala dallamára)

Azt hiszik a tanszékek, hogy henyélnek a gépészek,
Ha nem hiszik, hogy „hajtunk",
Itt a lista, hogy kivel akadt össze a bajszunk:

A „kis" Sályi, a „nagy" Sályi,
a Gribovszki, a Romvári,
Pirkó, Firtkó, Faragó,
Lányi, Kardos és Szabó . . .

Ludvig, Herczeg, Bozóki, Szokoli, Hollósi,
Király és a Királyné, udvarhölgy: Hayerné.
A Haraszti, a Szilasi, a Lendvay, a Nánási,
Kulcsár, Gáspár, Fancsali,
Pándi, Vári, Fabinyi,
Czibere, Kordoss, Terp-lán!

*

Lendváry Csaba ts. 1973. ápr. 21-én házasságot kötött Kállai Katalinnal.

A Gépelemek Tanszékének tagjai aznap de. szorgalmasan fogalmazták a disztáviratokat. TAR SÁNDOR docens el akart térni a közhelyes szövegektől, és figyelemmel Csaba vitorlázórepülős országos sikereire, a következő szöveget adta fel:

BOLDOG HÁZASSÁGOT, SZÁRNYALÓ ÖRÖMÖKET KÍVÁNOK

Most tessék elképzelni, hogyan nézett ez ki a távirat nyelvén?

*

CSAK EGY c BETŰ VAN A . . .

Amikor az NME kezdő éveiben Sopronban és Miskolcon párhuzamosan kellett oktatni, FEKETE LÁSZLÓ adjunktus a vonatban nézegette a sokszorosított jegyzetet. Amikor egyszer a hosszú utazás közben a fülkébe visszament, látja ám, hogy egyik hölgy útitársa mélyen belemerül a jegyzetbe. Elnézést kért ezért, de — mint elmondta — pont ilyen tárgyú jegyzetre volna szüksége.

— Úgy-e ez a sertésekről szól?

— Neem . . . ez az általános kohászattan jegyzete — válaszolta megdöbbenve Fekete László.

A hölgy valószínűleg mezőgazdasági technikumba járt, és a jegyzet címét felületesen: általános kocászattan-nak olvasta.

OKTATÓINK A MENZÁÉRT

1. A Szállítóberendezések Tanszékének oktatói vállalták, hogy rohambrigádokat szerveznek, és félóránkinti váltásban a menzai szállítószalag hibája esetén a szennyes edényeket a mosogatóba viszik.

2. A Testnevelési Tanszék felajánlotta, hogy az előbbi kezdeményezést támogatva, oktatóik a csapatok kondícióban tartását vállalják napi 2 óra tornatermi és 3 óra futóedzés levezetésével, valamint egyenruhaként labdarúgómezeket kölcsönöznek a brigádoknak.

3. A Bányagéptani Tanszék fejtőpajzsot tervez a bab és a borsó tisztítására. Sokkal korszerűbb és elméletileg megalapozottabb technológiát ajánlott viszont a Matematikai Tanszék arra az esetre, ha a babot és a borsót a menzai dolgozók netán sorba raknák — a sorbafejtőt!

4. A Fizikai Tanszék kedvező ajánlatot tett a rágós marhahús plazmaállapotba hozására, így ugyanis a késeket, baltákat, és ezzel együtt a hallgatók energiáját megspórolhatnák. A tanszék meghívott külföldi előadókkal ismertetné az eljárást, és bevezetésének előnyeit. Egyébként a tanszék szeretettel várja az érdeklődőket a tanszéki könyvtárba, a Coctaile-partyval és kóstolóval egybekötött nyitóelőadásra. Az előadást — a nagy érdeklődésre való tekintettel — eszperantó nyelven dr. Hans Schneider, a Külhoni Plazmafizikai Intézet főszakácsa tartja. Előadásának címe:

„Aplaz ma huse vés illemt an a".

5. Az NME Kulturális Bizottsága a sorban állás egyenletességét fokozná műsoraival. Abban az esetben, ha sokan állnak sorban, Szakácsi Huba népénekes előadói estje (vacsorakor Pintér Gábor vetítettképes tudományos-ismeretterjesztő előadása) kerülne műsorra a rögtönzött színpadon. Ha viszont kevesen vagy netán senki sem akarna sorban állni, az ebéd mellé ingyen Illés-koncertjegyeket vagy UV-jegyeket osztogatnának. (Az Áramlástani Tanszék kutatói is besegítenének, hogy a hallgatók áramlása kvázistacionárius legyen.)

6. Az Általános és fizikai-kémiai Tanszék az ebédek vegyelemzését és minősítését végezné elektronmikroszkóppal.

7. A Marxizmus—Leninizmus Tanszék a fenti kezdeményezéseket ideológiailag támogatja, s biztosítja a párttagokat, hogy az ételek nem isteni eredetű, eszmei termékből, hanem a tapolcai „Sej csak egy holdjuk van"-termelőszövetkezet adományaiból készülnek. A filozófiai szakcsoport a felmerülő filozófiai kérdésre, hogy tudniillik

Enni vagy nem enni!*

a nagy angol filozófus, Shakespeare megállapítására támaszkodva, az Enni mellett döntött!

* L. még a 65. oldalon.

KUPAÓDA

Profok, ... tusok, gőgös tansegédek,
Kik plagizáltok zöld táblák körül,
Elétek Ők oly remegve léptek,
Hol a szív, mely rajtuk könyörült?
Eljött a nap, elrepült az öt év
Mi nékik hosszú, s nagyon drága volt,
Kupa vagyok, belőlem most sör beszél,
Ám belőlük a szív és nem az alkohol.

Nem kell félni nem sorolok vétket
Csak keveset kérek tanácstagok!
Nézzétek el Nékik, mi nékem is érdek
Azt, hogy óh a szesznek átka sok?!
De hisz ők isszák! Őket sújtja átok,
Őket éri vád, s fegyelmi folt,
Mégis áhítattal néznek fel reátok,
Hagyjátok meginni nékik az alkoholt!

A jó sört nem pótolja semmi,
Sem UV., sem a dékáni kedély.
Gyönyöre, kéje százszor-százezernyi,
Szívük belőle mindig újra kér,
Oly bűvös, csalfa álmodásba ringat,
Mint három éven át az Ervinák,
Hagyjátok meg nékik vágyaikat,
És mondjatok ma hozzám egy fohászt.

Míg gyönyörű játékát űzi vélük
Mámorba ejtve lábuk és agyuk,
Nem gyötrik tikkadt, agyi tekervényik
Simonimák, Káld-áriák és Kapuk.
Ma Pétert is hívőként imádják,
Csalánból nem kötnek lábára sarut
Örömet, sikert krónikába fonnak
Várják míg egset diktál praesidiumuk.

Fölséges kábulatba oltva lelketek
A rögös úton, mely eddig vezetett,
Egy sóhajtásra vissza-vissza néztek
Érezvén azt, a következő sem lesz egyenesebb,
Volt keménység, túlterhelés, szigor,
Miközben csurrant cseppent pénz, s kedély,
Valljátok ám be azt is, hogyha kellett:
Volt apai intenció és volt megbecsülés.

Heltai nemzett óda voltam,
Miként mások megjelentem az ÁB előtt,
Mert mint nőnemű egyszer megbotlottam,
Most plágiumként zengek Önök előtt.
Mentségem az legyen, hogy nem Léthe,
Hanem Bacchus forrását ajánlom,
És mint kupa, bár kissé repedezve
Megváltásomat szűzen (most) alig várom.

Tanszékeink életéből

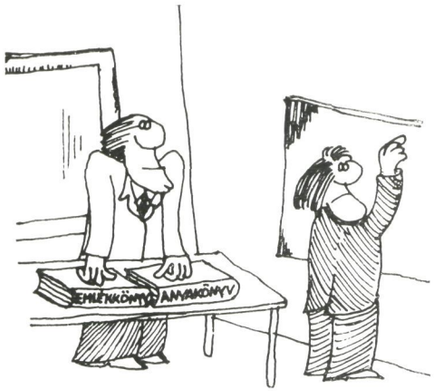

Az **Ábrázoló geometriai Tanszék** a döféspontokat sikeresen szerkesztő, mindenféle zavaró hatás nélkül kivitelező fiú hallgatókról emlékkönyv vezetését tervezi. Jelentkezés ötödév végén. Akinek minden vizsgája sikeres, bekerülhet az emlékkönyvbe. Aki az első mondatot félreértette, az anyakönyvvezetőhöz is elmehet.

*

A **Gépgyártástechnológiai Tanszék** számos más tanszék bevonásával olyan esztergagép kidolgozásán munkálkodik, amely a négyszögön kívül pontos kört is képes esztergálni. A tanszék további célul tüzte ki, hogy optimálisan működő koptató készülékek szerkesztésében segítséget ad mindazon kincskereső kisködmön tulajdonosoknak, akik igen nagy erőfeszítéseket tesznek a tündérek megtalálására. Nyelvtudással rendelkezők előnyben részesülnek.

*

A **Szállítóberendezések Tanszéke** kéri a hallgatókat, hogy a tanszék által kiadott konvejor hajtását úgy tervezzék, hogy a berendezés ne a késztermeket vigye a félkésztermék-raktárba, hanem fordítva. A jelszó: tervezzünk optimálisan, két lépés előre, s még kettő ugyanarra.

*

A **Fizikai Tanszék** magneto-hidrodinamikával foglalkozó részlege célul tüzte ki, hogy a jelenségeket leíró parciális differenciálegyenlet-rendszerbe bevesz olyan, eddig elhanyagolt tagokat is, amelyeknek figyelembevétele a fizikai valóság leírását pontosabbá teszi. Az így kapott megoldások segítségével tisztázhatók lesznek a hallgatók Fizika iránti érdeklődésének és elidegenedésének okai, a negatív tendenciák elkerülésére fordítandó megelőző lépések időbeli koordinálása is. Az előzetes kutatások szerint a kezdeti (az egyetemre felvettek minősége) és a kerületi feltételek (az első évfolyamon végzettek felkészültsége) igen nagy hatással vannak az általános megoldásra. (A partikuláris megoldás milyensége a Fizikai Tanszék oktató-nevelő munkájától függ!)

A **Szerszámgépek Tanszéke** új, nagy teljesítményű agregát-egység kimunkálásán dolgozik. Segítségével olyan tölcsér készíthető, amin keresztül a tudás mindenkibe veszteségmentesen befolyhat. Arra a kérdésre, hogy a hallgatók a Jegyzetellátóban vásárolhatnak-e ilyen segédeszközt, nem tudtak pontos választ adni. Ez a kérdés szerintük nehezebb, mint az agregát gyártása, hiszen manapság gyakorta a tantervben előírt — papírra nyomtatott — egyetemi jegyzetek se kaphatók, hát akkor még egy ilyen nagy dolog!

*

Az **Elektrotechnikai Tanszék** pályázatot hirdet olyan mérőberendezés készítésére, amely a vizsga tippszelvény értékelésével egyidejűleg kiszámolja az évfolyam osztályzatainak %-os megoszlását is. A berendezés tartalmazzon olyan műszereket, mint az amper-, volt- és ohm-mérő, 5 fázisú transzformátort, szinkron és aszinkron generátort és esetleg motort az 1 W-os teljesítménytől az 1 MW-ig. Ha az **Ipargazdaságtani Tanszék** számításai szerint a leggazdaságosabbnak igérkező berendezés nem férne el egy teremben, a tanszék külön csarnokot építtet az uszoda leendő helyén annak befogadására. Ennek megközelítése a főbejárat elől induló „Semmit se változtat a leányzó fekvésén" elnevezésű fluxusmező segítségével történik.

*

A **Matematikai Tanszék** az optimális programozás keretében a többváltozós térben értelmezett konvex felületek (pl. egy hölgy — több lovag) minimumhelyeinek meghatározását az új ODRA-számítógép beszerzésének és üzembe helyezésének időpontjáig az általános iskola első osztályában használt golyós számítógépekkel akarja elvégezni. A tanszék a konvex felületek elméletében nagy jártasságra szert tevő, s azt a gyakorlati életben is gyümölcsözően felhasználó hallgatók segítségét kéri eme nem kis feladat sikeres megoldásához. Tapolcán lakók előnyben!

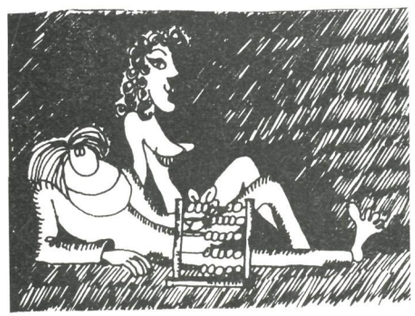

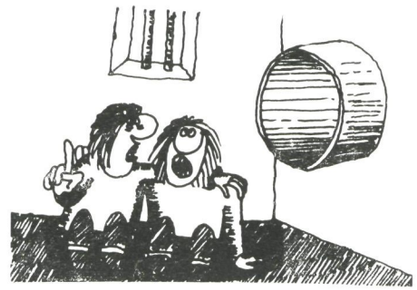

Az **Idegennyelvi Lektorátus** abból kiindulva, hogy legalább a tisztességes magyar beszédre megtanítsa hallgatóinkat, megváltoztatja nevét Magyarnyelvi Tanszékre. Addig is, amíg az oktatási minisztériumbeli jóváhagyás nem érkezik meg, kéri a hallgatókat, hogy az idegen nyelveket is mindenki saját érdekében tanulja.

*

A **Vegyipari gépek Tanszéke** olyan javaslattal élt az ipar irányába, hogy a cementgyárban használatos forgókemence felmelegítését egyszerűbb módon, a hallgatóknál megtalálható fák eltüzelésével biztosítaná. Az ipar vonakodik, mert értesülései szerint a hallgatóság célul tüzte ki, hogy a háza táján fellelhető lomok eltávolítását a közeljövőben elvégzi. (Hallgatók! Legyen az iparnak igaza!)

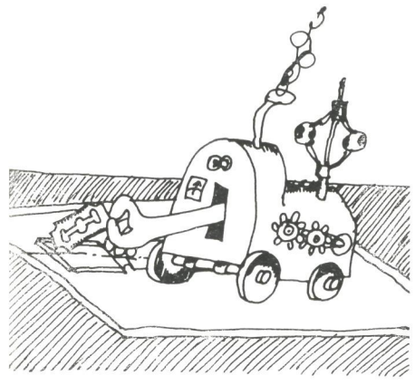

A **Gépelemek Tanszéke** olyan berendezés tervezését végezte el, amelynek segítségével a már kész, kihúzott rajzon az egyes vonalvastagság kettes, ill. hármas vonalvastagságra változtatható, továbbá folyamatos vonalakból könnyedén készít pontvonalat, szaggatott vonalakat maradandó kaparási nyomok nélkül. A tanszék most azon munkálkodik, hogy a készülék azon gyakori meghibásodását megelőzze, amikor is az nem kaparással igazít, hanem az MSZ egyetlen pontjában sem elfogadott módon piros, kitörölhetetlen helyreigazító vonalakat rajzol, azaz önkényesen „alkot". A tanszék ezúton is kéri a hallgatók segítségét eme kutatási feladat sikeres megoldásához.

Az **Áramlás- és hőtechnikai gépek Tanszéke** a Tejbár szellőztetésének olyan megtervezését vállalja el, ami a jó levegőn kívül az egészséges, nem túlfűtött, örvénymentes, ideális gázokra vonatkozó törvényekkel leírható, kulturált légkört biztosítja. Az esetlegesen magukról megfeledkező, túlzottan elhajlókat nagy teljesítményű szélcsatornán a kollégium megfelelő szobájába löki. Ha a kollégiumi gondnokság egy pincehelyiséget felszabadít ezek részére, a tanszék a szélcsatornát odavezeti.

*

A **Mechanikai Tanszék** ez ideig az egyoldalú kapcsolatokkal rendelkező rendszerek érintkezési feladatát csak rugalmas anyagok vonatkozásában oldotta meg. A jövőben tervezi a hőre keményedő anyagok számítását is. A tanszék katalógusi kérdőívek formájában szívós, kitartó munkával felderítette, hogy a történészek azon állítása, hogy Bonaparte Napóleon a Szent Ilona szigetén fejezte be az életét, téves. Ugyanis az egyik aláírás elárulta, hogy közöttünk Fausztosítva (megfiatalítva) él. A tanszék reméli, hogy ez a derék, karakán fickó a Mechanikát is műveli, s nemcsak elődje nevét viseli.

Ami az életrajzomból kimaradt

Sok életrajzot kellett már megírnom és beadnom. Úgy érzem, a diákéveimről minden életrajzban igen röviden nyilatkoztam. Ezeket szeretném most kiegészíteni.

*

Egyetemi hallgató koromban színész is voltam. Játszottam különféle filmekben, operákban stb. — mint statiszta. Mindenki figyelmébe ajánlom a „Besztercei ostroma" c. monumentális filmet. Ajtay Andorral láthatnak együtt. Én a háttérben, de azért pár percig igen jól látható vagyok. Az igaz, hogy a maszkírozás miatt kicsit nehéz rámismerni. Az első bemutatóra befizettem szobatársnimat és rugdostam a bokájukat, hogy most... most... ott a bal sarokban alul — ott vagyok, oda figyeljenek! De kiröhögtek...

*

Az egyik felvétel szünetében történt, hogy egy talpig páncélba öltözött, sisakos vitéz megszólított:

— Kolléga úr, merre van a WC?

Ránéztem és leszidtam:

— Hát nem ismersz meg? Én vagyok a bátyád!

Emlékezetes marad az a jelenet is, amikor Fónai Márta művésznő társaságában vettek filmre. Úgy történt, hogy a menetelő csapat épp hajnaltájt ér egy kis faluba, és a katonák vidám dalára egymás után nyílnak ki a kis falusi ablakok, kíváncsian nézik — főleg a fehérnépek — a menetelő csapatot. Mélyen kivágott hálóingben az egyik ablakot teljesen kitöltötte a művésznő. A rendező sűrű káromkodása se tudta megakadályozni a „sereget", hogy visszacsavart fejjel ne meneteljen előre.

*

Katonaszerepet is alakítottam egyszer a Carmen c. operában — mint statiszta, sok kollégámmal együtt. Az első alkalommal nem volt semmi próba. Így történt, hogy nem tudtuk, meddig kell őrt állni a rab leány mögött. Kis eszmecsere után úgy határoztunk kollégámmal, hogy a színfalak mögül nézzük tovább az előadást. Pár perc telt el, és recsegő hang üvöltötte a színfalak mögött: „Hol az a két hülye, aki elhagyta őrhelyét!" Kétségtelen nekünk szólt a távoli hang, így gyorsan visszasomfordáltunk helyünkre, mintha mi se történt volna, és tovább őrködtünk.

*

Egyik legszebb élmény az volt, amikor hatalmas lándzsákkal kellett a főleg asszonyokból és leányokból álló népes csoportot valamitől távoltartani. A rohamozó fehérnép nagy sivalkodással akarta áttörni a záróvonalat, nekünk pedig az volt a feladatunk, hogy mellmagasságba felemelve a hosszú farudat, szorítsuk vissza őket. És itt született meg a gondolat, hogy felesleges két kézzel tartani a lándzsát, sőt a nagy tolongásban megáll az magától is, olyan volt a tömeg nyomása. Így aztán csak még jobban tudtam fokozni a sikongatást. Olyan jól csináltam, hogy leszerződtettek az egész szezonra.

Az utóvizsga

A ráadásvizsga, vagy népiesen utóvizsga abban különbözik a rendes vizsgától, hogy ezen már nem a tömegek, hanem csak egyes kiválasztottak vehetnek részt.

Az UV-re való felkészülés sokkal könnyebb, mint a rendes vizsgára, mivel az ember már tanult rá előtte. A legcélszerűbb lenne tehát a rendes vizsgát is törölni.

Az utóvizsga tanszékek útján szaporodik, de tulajdonképpen a hallgatók jóvoltából, ugyanis ők azok, akik magukban morgolódva biztatják a tanszékeket, mit is csináljanak az utóvizsgáikkal.

Az UV lehet szóbeli, írásbeli vagy a kettő összevonásából származó ún. kombinált. Ez utóbbi úgy zajlik le, hogy a vizsgáztató szelíden megjegyzi: „Addig is, amíg *megszólal* kedves kollégajelölt, én *beírok* ide egy egyest!"

Színe szerint hagyományos nyomtatványok alapján van fekete, piros és lila utóvizsga. Létezik a zöld is, de az már országos ügy. A fekete a gyász színe. A piros? Bele lehet magyarázni a politikai tartalmat, hogy azt mondja: „Na majd mi azért is megmutatjuk!" Hogy a lila miért lila, arról halvány lila gőzöm sincs. Azt viszont tudom, hogy egy lila utóvizsga majdnem olyan nagy dolog, mint egy vörösdiploma.

Az utóvizsgának, mint folyamatnak a szakaszai: felkészülés az UV-re, az UV megejtése és végül felkészülés az eggyel magasabb szintű (színű) utóvizsgára.

Anyagát tekintve pénzből van. Venni lehet, de furcsa módon, eladni nem.

Az UV-félék családjába tartozik még a pótmeccs elnevezésű testedzés és az utógyakjegy. Szép kis fogalmak.

Befejezésképpen néhány jó tanács azoknak, akik ma még talán nem is tudják, hogy ők azok:

1. UV előtt nyugodtan ígérj bármilyen összeget Szt. Antalnak, úgysem tudod megadni.

2. Nem illik halványlila csokornyakkendőben megjelenni, ha mégis abban vagy, legalább inget vegyél fel!

3. Ha ittasan mégy vizsgázni, vigyél valamit a vizsgáztatónak is!

4. Nem árt, ha tudod, hol van a legközelebbi WC.

5. Ne feledd, a vizsgáztató is (majdnem) ember!

TANTERVTAN

Mélyen tisztelt gyűrű- és szalagavató szakestély, magas prezidium!

A gyűrű, amelyet — megtiszteltetésnek érezve — igen nagy örömmel és szívből jövő köszönettel vettem át, a hallgató és oktató kapcsolatának, együttmunkálkodásának örökfényű jelképe. Ennek az együttműködésnek a jellege alavetően munkakapcsolat, melynek tartalmát, rendszerét és módszerét lényegében a tanterv határozza meg. Úgy vélem, hogy ennek a gondolattársításnak az alapján helyénvaló, ha ezen a méltán kedves és hangulatos szakestélyen az elmúlt öt év gondjait és örömeit egyaránt okozó tanterv is szóba kerül.

A jelenlevők többsége jól tudja, leendő ifjú mérnökeink pedig saját bőrükön is érzik, hogy karunk oktatói a tantervkészítésben maradandó érdemeket szereztek. Egyes felmérések szerint.

Az utolsó 15 év minden tanévére jutott átlagosan egy végleges és tartós tanterv, s ha ehhez az átmeneti tantervek számát is hozzávesszük, akkor élen járó mivoltunkhoz semmi kétség sem fér. A tantervszületések gyakorisága önmagában érzékelteti a kar oktatóinak termékenységét, ugyanakkor az egyes tantervek minőségét, de egyben önkritikánk alaposságát is.

Jómagam csaknem valamennyi kifogástalan, majd rövid időn belül sutbavágott tanterv elkészítésében és eldobásában részt vettem, s ennek jogán legyen szabad egyik sikertelen, pontosabban szétfolyt tanterv-kísérletünkről itt beszámolnom.

Mondhatnám azt is, hogy látszólag az egésznek egy *üst* volt az oka, egy olyasfajta üst, amilyen egyetemi jelvényünkön biztosít helyet karunknak, s amely ebben az esetben arra lett volna hivatott, hogy a tantervet alkotó-építő és semmitmondó elemeket összeolvasztva kifőzze és kényszerű emésztésre hallgatóink elé tálalja.

Már az üst elkészültét is alapos nyüzsgés és vita előzte meg. Az egyik *vaskos* tanszékünk azt állította, hogy az üst csak akkor tehet eleget magasztos feladatának, ha izotópcentrikus vákuum-acélból készül, mert csak így biztosítható a várható hatásokkal szembeni ellenállóképessége. Egy *zagy*- és agynemesítő másik tanszék arra való hivatkozással, hogy a réz jobb hővezető, mint az acél, teljesen kizártnak tartotta, hogy az üst acélból és ne OFHC-rézből készüljön. Egy *lehengerlő* harmadik tanszék közismert kaján és harsány mosollyal kísérte az acél-réz vitát, neki ugyanis csak az volt a fontos, hogy bármelyik fém legyen is az üst anyaga, az kizárólag nagy K—K felületmetszetet biztosító mélyhúzással készüljön, s véletlenül se merüljön fel senkiben, hogy az üstöt öntéssel is elő lehet állítani.

A sors kifürkészhetetlen közreműködése folytán — de az is lehet, hogy merő véletlenségből — a szóban forgó üst végül is acélból, locsolt-karbamiddal kötött homokformába való *öntéssel* készült el. Ezzel adva volt tehát a lehetőség arra, hogy minden tanszék beleöntse, vagy belelapátolja saját tudományát az üstbe, vagy legalábbis tudományának azt a hányadát, amelyet egy tanterv keretében a jövő mérnökeivel megetetni szándékozik.

A legkülönbfélébb szállítóeszközök segítségével érkeztek a betétanyagok, pontosabban a tananyagok, mint pl. lyukas fenekű ruháskosárban, hátizsákban, arab teve hátán, teherautón stb. Volt olyan tanszék, melynek minden egyes tananyagát külön személygépkocsi hozta, volt olyan is, melynek valamennyi tantárgya egyetlen Trabanttal érkezett, sőt a legleleményesebb tanszék egy rejtett-fotocellával vezérelt adagoló garatot állított fel *éskapuval*, azzal a céllal, hogy amint az anyagoszlop az olvadás előrehaladásával az üstben megsüllyed, a saját-anyag-betáplálás azonnal induljon.

Minthogy előzetes *elegy*számítás, a vonatkozó elméleti alapösszefüggések ismeretének hiányában nem történt, az üsthöz szállított tananyaghalom és lom messze meghaladta az üst 5 évi tananyagra méretezett befogadóképességét.

Ebben a kritikus helyzetben természetesen mindenki saját tudományának kortesévé vált. Így pl. az egyik fényesre csiszolt *állapotábrázatú* tanszék azt hirdette, hogy az egész betétanyagban csak az ő tananyaga képviseli a tudományt, a többi kizárólag az értékes dendritvázak közé passzírozott neoprimitív massza. Olyan, dúsított koncentrátummal töltött vasfejű is akadt, aki azzal az állítással igyekezett tananyagának több helyet biztasítani az üstben, hogy csak az ércek kohósítása igazán forradalmi tudomány, mert a földkéregből alapvetően új minőséget állít elő.

Amíg tehát néhány tanszék azon marakodott, hogy melyik étvágyfosztó anyagból kerüljön több az üstbe, a többi tanszék csendesen adagolt, s a vitatkozóknak számításukhoz képest kevés hely maradt. Az üst végül is megtelt, s a kimaradt anyagot három dömper szállította el mezőgazdasági értékesítés céljából megfelelő helyre.

Az összeolvasztási folyamat a kar legmagasabb szintű, tűzhányó tanszékének karszerűsítő tevékenységével indult, amikoris az antik famáglyarakást az üst alól száműzte, s az interkontinentális, traszfuzionális földgázműsor szem előtt tartásával, előzetes lángcsóvavizsgálatnak alávetett, szúrólángú földgázégőt épített helyére.

Az eutektikus, könnyen olvadó és könnyen emészthető összetételtől távol álló tananyagelegy azonban, nagyon keservesen engedelmeskedett a lángok szúró hatásának.

Akik a hibát az elegyszámítás hiányában látták, azok vagy a sódert nyomták az üstbe, vagy utólagos porhintéssel igyekeztek az összeolvadást segíteni. Voltak, akik az üst tartalmának kavarását végző alá segítségül sámlit helyeztek, míg mások a sámli helyett a talajt rúgták ki alóla.

Egy régi salakhányón hányódott ötlet szerint egy ilyen korszakalkotó mű kozmamentes kifőzéséhez nem elegendő a kavarólapát egyirányú mozgatása, hanem vertikális és horizontális megfigyelésből, valamint multilaterális deformált információból táplálkozó több irányú *buzgatás*ra van szükség. Nem volt tehát más hátra, mint az, hogy a kavarást végző, az akkor már valóban izzó tömeget Napnak, önmagát pedig körülötte imbolygó Bolygónak tekintse. Az üst tananyagtartalma végül is folyékony tantervvé olvadt, kavarója azonban akkorára — a körpályán való állandó és egyirányú keringés, valamint az üstből áramló mérgező gázok következtében — elkókadt.

Ez utóbbival azonban, a matéria összeolvadása feletti öröm miatt, nem sokan törődtek. A tanhokedlik örömtánca mégsem tartott sokáig. Amikor ugyanis a barkácsolási folyamat slusszprocesszusaként arra került volna sor, hogy az olvadék-ömledéket kiöntve, azt végső formába kényszerítsük, akkor döbbentünk rá, hogy az üstöt lehetetlen üstökön ragadni, mert nincs füle. Hogy farka sem volt, az csak később derült ki. A tantervünkért most már méltón aggódók között vulkánszerűen kitört pánik amplitúdója csak akkor konvergált az üstfenék szinthez, amikor valaki szakmai hitvallását a következő kinyilatkoztatással fejezte ki: *meg kell fúrni az üstöt!*

A kiötlött ötlet grandiózusnak tűnt, mert ha az üst fenekén sikerül egy megfelelő lyukat fuserálni, akkor azon át a lötty valóban megmenthető. Sajnos azonban nem sikerült egy nagy hatóerejű, egységes *kari fúrót* készíteni, s emiatt élve az ötlő ötletével, többen több fúróval, s egymást keresztező irányban fúrni kezdtük az üstöt, mindenki ott, ahol érte. Valaki, akinek a fúrója a heroikus mentőakció közben elhajlott, maid eltört, halkan megjegyezte, hogy mégis csak jobb lett volna, ha az üst rézből készül.

Az üst végül is engedett az erőszaknak, s a testén ejtett legkülönbözőbb alakú és méretű sebeken át, felfoghatatlanul és tantervi formákba önthetetlenül átadta tartalmát a jobb szerencsének.

A végül is végtermék nélküli produkcióból elvonható konklúziók hangos megfogalmazása helyett, de a felismert szükségszerűségből fakadóan az a gondolat merül fel, hogy a karon egy magyar nyelvi *majdnemtanszéket* is létre kellene hozni, mely fakultatív, de annál intenzívebb nyelvtanfolyamot indítana a *kari közös nyelv* megteremtése, értelmezése és megszerettetése érdekében.

Gépésznóták

Kittenberger Kálmán irigyelné,
Mily vadász a *rektorunk*.
Egyszer vaddisznót akart lőni
Kis bajúszú professzorunk.
Ott fenn a Bükk ölén
Éjjel talán
Hevert egy igazi vadölő
S rektorunk az oldalán.

Nagy soká három nagy vaddisznó
Tűnt föl tíz méterre tán,
S rektorunk célzott, várva hogy
Társa szóljon: Lőj komám!"
Tíz perc szalad így el,
Vagy több talán,
S a disznók elmentek, mert a társ
Úgy aludt, mint makk a fán!

Lám *Novák* Jóska is, mint Dezső,
Rúg, ha kell nagy gólokat:
„A harmadik világban — kérdi —
Miért nagy a szaporulat?"
A válasz nem nehéz,
Mert adva van:
„A szegény ember is ahhoz nyúl,
Ahhoz csak, amije van!"

Szaladnya Sándor egy fess fiú,
Szereti a hegyeket,
Talán még jobban a nagy tavat,
Mint a fogaskerekeket.
„Mért rossz e kiskerék?" —
Kérdezte szánk.
„A Tátrában oly csodás a hó!"
Válaszolt és nem nézett ránk.

A bolygó hollandi: *Mörk* Jani
Tanszékről tanszékre száll,
Talán a rektori nagy széknél
Valamikor csak megáll.
Még a Mechanikán
Volt hajdanán,
Feladatlapot javítva szólt:
„Nemcsak a diák trehány!"

1972–73-ban

„Indiából jött a nagybácsim,
Lacikám, helyettesíts!"
„Szívesen, *Déneském!*" — szólt Lacink
„Rám mint barátra tekints!"
Kóródy kérdezé
Másnap: „Komám!
Mikor jött meg a te nagybácsid?"
Miklós szólt: „Húsz éve már!"

A három szilikátos legény
Uralja az egeket:
Antal Boza esze, mint a kés
Vágja a nagy terepet;
A kis *Simon* Laci
A szorgalom.
Nagy Géza őrli a szöveget,
Mint búzát a nagy malom.

Sárvári javítja Wartburgját,
Hengert fúr rossz esztergán.
Gribó apánk meg csak nézi őt,
S mondja: „Nem lesz jó, apám!"
Sárvári föl se néz,
Csak így felel:
„Aki tudja csinálja, és más
Tanítja, mást mit tehet!"

Többlépcsős szivattyút rajzolt ma
Zénó bátyánk két keze.
Mi a gyors munkát úgy bámultuk,
Mint sivatagi teve.
„Míg nem figyelnek rám,
Én rajzolok,
Annyi lépcsős — szól — lesz itt e gép,
Hányat rajzolni tudok!"

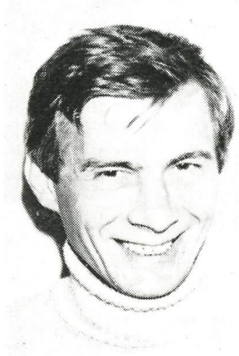

Almaszüretre mi elvittük
Szarkáék Zoli fiát,
S titokban almával megtömtük
Hátul a szép kocsiját.
Elhitte, hogy a csősz
Tett így vele:
Csak mikor almával kínálta,
Vörös lett mindkét füle...

PREHISZTORIKUS HISZTÉRIKUS ÉS SZTORIKUS ADALÉKOK A TERMOPLASZTIKUS DEFORMÁLÁS

Kőtáblán a MOTTÓ, ezért nem múlandó
Jegyezze meg jól ezt diák és halandó:

„*Egy* kovács az nem kovács,
Két kovács az fél kovács,
Három kovács az egy kovács"

Kovács vagyok én is, itt ezen a tájon,
Vadregényes, lápos, kies Dudujkámon.
Egyedül állok itt, ne zavarjon senkit,
Rögvest látni fogjuk, mit érek és mennyit.

Kovácsnak *születtem,* az volt az *apám* is
És ha jól emlékszem, egyik *dédapám* is.
Megvagyunk hát *hárman,* összeállt a lista
Halljátok mit regél, a főkovács Pista.

Elmondom most néktek, szépen rendjén,
sorban
Hogyan kovácsoltak régen az őskorban.

Nagy szakállú öreg Isten
Kémlelgeti az ős káoszt:
Masszát kéne gyúrnom ebből,
Hogyan kezdjek hozzá már most.
Olyat kell itt alkotnom, mely
Tartalmas és formás legyen,
Ám e csodás átváltozás
Csak kovácsolással megyen.

Eleddig már rendben lennénk
Nyugtázta az öreg Isten
De ehhez a nagy munkához
Segítségem sajnos nincsen.

Kell egy ki a kovácstüzet
Állandóan szítja, fújja,
És ha kell a nagy pörölyét
Jó keményen odasújtja.
Pörölyösnek — úgy gondolom —
Megfelel majd szegény Ádám,
Nem reszketve tűztől, vastól,
Megáll majd a saját lábán.

De egy kovács mit tehetne,
Egyedül csak veregetne,
Kell még aki alátartson,
Hogy a darab jól megálljon.
Így született meg az éca,
Alátartó legyen Éva!!!

Ádám kovács lelkesedő
Ámde fogytán már az erő.
Jött Lucifer, s mondta Éva:
„Hadd verjen rá ő is néha!"

Édenkertben így folyt csodás
Szabadkézi kovácsolás
S fejlődött, mert szerencsére
Évának volt süllyesztéke.

Később az isteni posztra
Mást raktak az Olimposztra.

Káderváltás nem volt itt sem,
Zeusz maradt a főisten.
Kovácsa is volt ő néki,
Nem egy földi, hanem égi.
Hephaistos isten-kovács
Fő terméke volt a villám.

(Ha úgy tudnék kovácsolni,
Lenne már egy szép nagy villám.)

EVOLÚCIÓS MONOGRÁFIÁJÁHOZ KÜLÖNÖS TEKINTETTEL A POLIKRISZTALLIN KONTINUUMOK PÜFÖLÉSÉRE

A Küklopszok segédkeztek,
Térlátásuk nem volt fejlett.
Nem csoda ha üllő helyett
Mesterük lábára vertek.

Bosszút állt a Küklopszokon,
Ne féltsük a ravasz Hefit:
„Ha terméküket felét látják,
Fél fizetést adok nekik."

Csodálta az emberiség az isteni kovácsokat
(E csodálat ma már megszűnt, mi is
képzünk elég sokat)
Prometheusz megsajnálta a sóvárgó
emberkéket,
S a tűz révén nekik adá, ez isteni
mesterséget.

Őseink is egykor, ki tudja, hogy hányban,
Talán Etelközben, vagy Levédiában?
Elsajátíták a kovácsmesterséget,
Püfölhettek vasat, nemcsak feleséget.

A Tarjánok törzse kemény, erős fajta,
Hadnagyuk a híres, füstös Kovács vajda.
Törzsszállásuk mellett híres hegy a Karancs,
Kovácstűzhely álljon! — szólt a napi parancs.

Csattog a kalapács, sikoltoz a táltos,
Új beosztás szerint ő lett a fő hákos.
Éjjel nappal folyik a munka serényen,
Készül itt kard, kopja, a hősöknek érem.
Aki selejtet gyárt, nem lehet az móka,
Kártérítésképpen feje hull a porba.

De ha a kard erős, jól forog a kézbe'
Drága fehér ló lesz a fő kovács bére.
Oly sokan ítélték ezt a pályát jónak,
Így a bér ma már csak egy része a lónak.

E kemény valuta tovább nem csábított.
Ott hagyták a műhelyt sorban a kovácsok.
Míg egy vándor népség — nevezzük
cigánynak —
Látott neki újra a kovácsolásnak.
Csináltak ők szeget, lópatkót és fúrót,
Bérüket rendezték, ehettek már túrót.

Ó dicső lovagkor, sok erényes hölgyed
Fájó szívvel hordta az erényes' övet
Ebben is benne volt a kovácsok keze,
Így rendelé ezt a középkor szelleme.
Mesterlakat kulcsát lovag szívén hordta,

Nem sejté, hogy álkulcs is készült gyakorta.
Ez volt ama kezdet „az külön
munkában"
Mit jól megfizettek széles e hazában.

Kovácsok munkája nem csak erényt üzött,
Szerető szíveket gyakran egybe fűzött.
A zöldelő réten a szép Gretna Greenben
Nem ám egy pajtában, avagy kocsiszínben,

Hanem a fő helyen, falu kovácsánál,
Kovács üllő fölött, kovácstűz lángjánál.
Gyűrű kerülhetett a párok kezére,
Még ha szüleiknek nem is volt ínyére.

S mivel házasságok az égben köttetnek,
A kovácsok újra istenekké lettek.
Mondókám elején utaltam rá, nemde?
Kovács vagyok én is, kár hogy egyetlenke.
Isten vagy félisten, döntsék el ezt mások,
De ne hengerészek, hanem a kovácsok.
Eldöntötte ezt már a kitűnő gárda,
Aki gyűrűzésre idézett meg mára.

Levetem glóriám, gyűrűre cserélem,
Nem én kovácsoltam, így jó lesz remélem.

Kössön össze gyűrűnk tanárt és diákot,
Sok tiszteletbeli s valódi kovácsot!

REKTORI EXPOZÉ

gyűrűügy ürügyén

Nevem ősi magyar név, elől kicsi, hátul nagy doktori cím ékesíti. Születésemkor ebből nem volt semmi, elöl se, hátul se, csak a csupasz..., csak a puszta... Simon név, amely egyébként minden nyelven szépen hangzik, pl. Simeon, Szemjon, Szimon, Zimon, Szeimon, de nem Templár, és így tovább.

Szüleim 20 évig vártak rám, és én voltam az első gyerek a családban. Igaz, hogy a nővérem 3 évvel megelőzött, utánam pedig a húgaim születtek. Hát éppen ezért lettem egy személyben az első és utolsó gyermek. Hogy a tiszta igazságot mondom, idézem édesapám szavait: valaki kérdezi, János bácsi, hány család van? Édesapám pedig mindig így válaszolt: három lány és egy gyerek. Hát ez voltam én.

A munkás-paraszt házasság értelmiségi sarja vagyok. Származásom fényesen bizonyítja a munkás-paraszt szövetség megbonthatatlan egységét, amit munkás édesapám és paraszt származású édesanyám bennem testesítettek meg. Szüleimnek ezt a remekművét — sajnos — az emberek egy része, nem tudja helyesen értékelni. Vannak olyanok, akik csak a munkást látják bennem, és érzelmeiket nem tagadva mások előtt kijelentik: ez a Simon egy becsületes, derék munkásgyerek! Vannak viszont olyanok is, akik csak a paraszti vért ismerik fel bennem, de azt olyannyira, hogy így vélekednek: ez a Simon egy tanult ember, de nagy paraszt maradt!

Ezek után csak arra kérem a természet nagy felelősét, mentsen meg az emberek következő csoportjától, mert azok már az osztályidegent keresnék személyemben. Néhány megtévesztő tényadattal ehhez én is hozzájárultam. Nős vagyok ugyanis, és négy gyermekem közül az első munkás, a második és a harmadik alkalmazott, míg a negyedik értelmiségi származású.

Néhány szót tanulmányaimról. Tanultam elemi és tanonciskolában, polgáriban és egy másik polgáriban, szakiskolában, felsőiparibanés főiskolán. Mindig egyformán szorgalmasan. Sajnos, eredményeim mégis változtak. Szüleim és én, soha nem értettük ennek okát. Erre csak egyetemi oktató koromban jöttem rá. Lényege a következő: adva egyazon gyerek minden váltás nélkül, és ezzel szemben 140 tanító és tanár, a legkülönbözőbb követelményrendszerrel, felfogó- és ítélőképességgel. Ráadásul, az összesen 229 tantárgyon belül mind mást-mást tanított, még az azonos című tárgyakban is. Az okok közül arról nem is beszélve, hogy mindig a tanárok magyaráztak és kérdeztek.

Pályafutásom még változatosabb volt, mint tanulmányi eredményeim. Voltam kifutó és hordár, szíjgyártó és nyerges, lakatos és gépész, kohókőműves és piktor, földmérő és bíró, öntész és mintakészítő, acélgyártó és tervező, segéd- és szakmunkás, technikus és mérnök, aspiráns és tanár, beosztott és főnök. A rövidségre törekedve ezt nem sorolom tovább, mert egyszerűbb, ha közlöm, hogy mi nem voltam még: kutyapecér, király, hadvezér és pápa, hogy e színes életemet a szakest kristály tisztán lássa!

976

Január

Fáradt testem földbe,
Lelkem égbe vágy

V		**4**	**11**	**18**	**25**
H		5	12	19	26
K		6	13	20	27
Sz		7	14	21	28
Cs	**1**	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31

Február

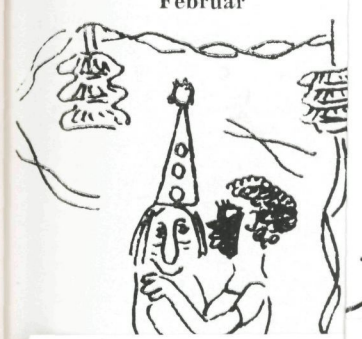

Szeptember

ólya, hosszú lábú gólya,
gmondtam, ne menj...

5	**12**	**19**	**26**
6	13	20	27
7	14	21	28
8	15	22	29
9	16	23	30
10	17	24	
11	18	25	

Október

November

Egy rossz kabátom megakadt,
De bánatában elszakadt...

V		**7**	**14**	**21**	**28**
H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Sz	6	13	20	27	

December

A MI EGYETEMÜNK NAPTÁRA — 1976

Január

Fáradt testem földbe,
Lelkem égbe vágy

V		4	11	18	25
H		5	12	19	26
K		6	13	20	27
Sz		7	14	21	28
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31

Február

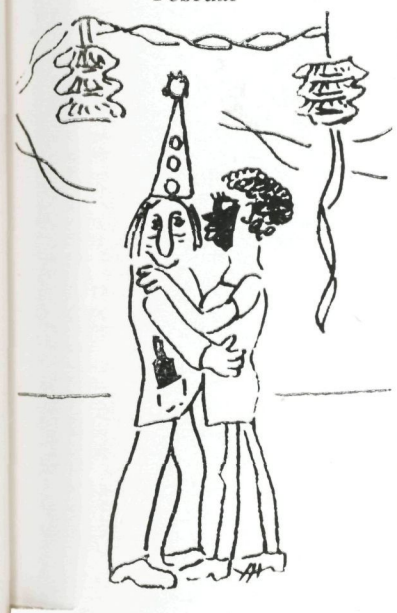

Van egy kislány: fekete,
Nem tudom, hogy szeret-e?

V	1	8	15	22	29
H	2	9	16	23	
K	3	10	17	24	
Sz	4	11	18	25	
Cs	5	12	19	26	
P	6	13	20	27	
Sz	7	14	21	28	

Március

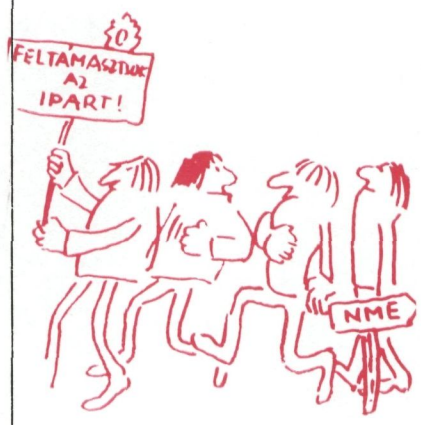

Vagy jőni fog, ha jőni kell:
A nagyszerű halál!

V		7	14	21	28
H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Sz	6	13	20	27	

Április

Milyen volt szőkeségem?
Nem tudom már..

V		4	11	18	25
H		5	12	**19**	26
K		6	13	20	27
Sz		7	14	21	28
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	

Május

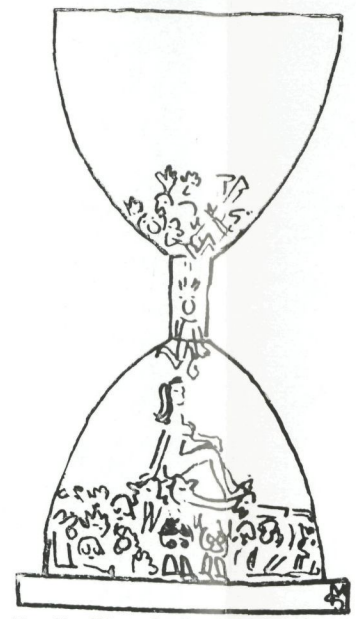

S elhulltanak legjobbjaink
A hosszú harc alatt!

V		2	9	16	23	30
H		3	10	17	24	31
K		4	11	18	25	
Sz		5	12	19	26	
Cs		6	13	20	27	
P		7	14	21	28	
Sz	**1**	8	15	22	29	

Június

Majd alszom én,
ha véget ér a kín...

V		**6**	**13**	**20**	**27**
H		7	14	21	28
K	1	8	15	22	29
Sz	2	9	16	23	30
Cs	3	10	17	24	
P	4	11	18	25	
Sz	5	12	19	26	

Július

Egész úton hazafelé
Azon gondolkodám

V		4	11	18	25
H		5	12	19	26
K		6	13	20	27
Sz		7	14	21	28
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31

Augusztus

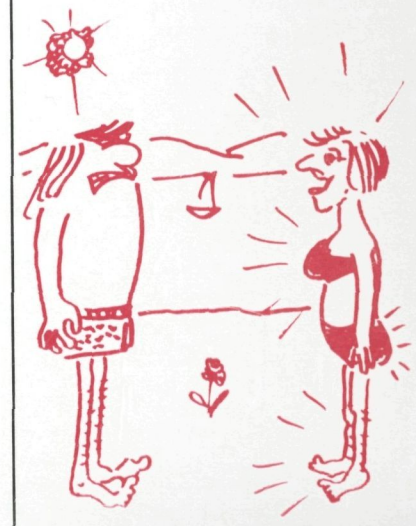

Ha rámnézel és behunyod
szemed, tudom, miért teszed

V	1	8	15	22	29
H	2	9	16	23	30
K	3	10	17	24	31
Sz	4	11	18	25	
Cs	5	12	19	26	
P	6	13	**20**	27	
Sz	7	14	21	28	

Szeptember

Gólya, gólya, hosszú lábú gólya,
lám megmondtam, ne menj...

V		5	12	19	26
H		6	13	20	27
K		7	14	21	28
Sz	1	8	15	22	29
Cs	2	9	16	23	30
P	3	10	17	24	
Sz	4	11	18	25	

Október

Dolgozni csak pontosan, szépen,
Ahogy csillag megy az égen...

V		3	10	17	24	31
H		4	11	18	25	
K		5	12	19	26	
Sz		6	13	20	27	
Cs		7	14	21	28	
P	1	8	15	22	29	
Sz	2	9	16	23	30	

November

Egy rossz kabátom megakadt,
De bánatában elszakadt...

V		7	14	21	28
H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Sz	6	13	20	27	

December

Igyunk mohón,
Uram segítsd belénk most!

V		5	12	19	26
H		6	13	20	27
K		7	14	21	28
Sz	1	8	15	22	29
Cs	2	9	16	23	30
P	3	10	17	24	31
Sz	4	11	18	**25**	

CEKKERNYI MESE

Történt az Automatikai Tanszék alapítása utáni 346-dik évben, hogy a kor két legnagyobb tudósa, *Metallurgion* és *Kibernikusz* csendesen üldögélt az akkor éppen újra átszervezett Borjú-bárban, és arról beszélgetett, hogy valami borzasztó nagy jelentőségű dolgot kellene már felfedezni, ami rájuk irányítaná a világ figyelmét, és mellesleg hozna néhány ûrforintot a konyhára is.

A két derék férfiúról közismert volt, hogy nevükhöz méltóan egyikük a fémek előállításában, másikuk pedig a rendszerek szervezésében és irányításában jeleskedik. Mindebből következően megállapodtak, hogy egy harmadik területen fognak hozzá a munkához, olyan területen, amihez legkevésbé értenek. Így választották tevékenységük területeként a számukra legsötétebbet, a *kémiát!*

Mivel napjaikra már minden lényeges dolgot felfedeztek, és még a kémia területéről se látszott semmi perspektivikusan világrengető újdonság, vaktában kezdtek kísérletezni.

A robot-hivatalsegédet elküldték az XYZ áruházba vásárolni. Feltöltötték memóriáját a megvásárolandó cikkek hosszú listájával, még a rovásírást megfejtő autokóddal díszített bugylibicska is szerepelt köztük.

Amikor visszatért, elnézést kért, hogy kissé sokáig volt távol. Amíg ugyanis úton volt, a két tudós irányításával felépült közben a közeli városban a naponta 1 millió Mg titánt előállító kombinát, és onnan visszatérve még volt idejük üdülésképpen egy *Illés*-számot is meghallgatni. Metallurgion megértette a robot magyarázkodásait, hiszen akkorság olyan nehéz hivatalsegéd-robotot kapni, és ha előfordul egy-egy ilyen kis, néhány hónapos késés, hát meg kell érteni őket, hisz ott van nekik a férj, a gyerekek, a nagyszülők, a ház, a kert és a többi lényeges: az autó, a háztáji és a weekend-ház, no meg a pletyka-parti, honnan lenne idejük szegény robotoknak arra is, hogy munkájukat elvégezzék?

Szóval a két jóbarát megkapva kísérleti anyagukat, rögtön nekiláttak a munkának. Volt a laboratóriumban egy előző sz.-ból ottmaradt kitömött farkas. Ennek hasát felvágták, de a benne levő fűrészport nem dobták el, mert az már sokmindent átélt, ki tudja, nem lesz-e jó a nagy találmányhoz tanácsadóként. A farkas felmetszett gyomrát ezután feltöltötték a megvásárolt mindenféle kacattal, és minthogy ekkorára este lett, betették az egészet egy olyan hűtőbe, melynek hőmérsékletét 268,2 °K-ra szabályozta egy PID-szabályozó.

Éjjel nehéz álmuk volt a kutatóknak. A halvány lilás-rózsaszínű ködből embereket láttak maguk felé közeledni, akik egyik kezükben hálát, a másikban hálapénzt nyújtottak feléjük zseniális találmányuk elismeréseképpen. Ők pedig fáradt olajban és csapágyzsírban fürödtek — hiszen vigyáztak a gyomrukra, no meg az alakjukra, így tejről-vajról szó se lehetett — és a dicsfény ellen napszemüveget használtak.

Frissen ébredtek. Hála a meggondoltan választott hőmérsékletnek, a farkasnak semmi baja nem történt. Tudósaink észrevettek viszont valami mást. Mégpedig azt, hogy a

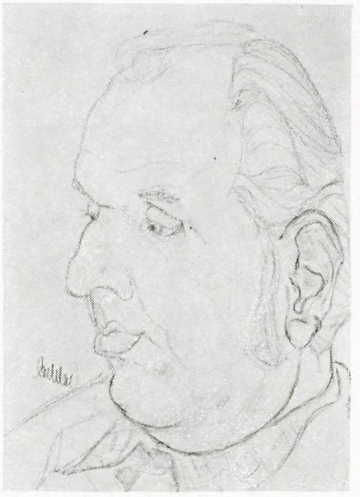

farkas szőrén apró folyadékcseppek csillognak. Ez valami újszerű volt, és szokatlan. Megvan! — kiáltottak fel egyszerre — itt az új anyag, mely megmenti az emberiséget. Már zsebükben érezték a nagy jutalmat, amelyet egy világünnepség keretében fognak átnyújtani nekik, és tüstént hozzáláttak az új anyag koncentrálásához. Finoman kidolgozott eszközeikkel mintegy 3 ml eszenciát sikerült egy platinából készült csónakba összegyűjteni. Kémiai művelettani hiányosságaikat egy megfelelő szakkönyv áttanulmányozásával igyekeztek pótolni, és végigcsinálták a koncentrátummal minden preparatív eljárást úgy, ahogy azokat a könyv tartalomjegyzéke felsorolta. Szublimáltak, perkoláltak, desztilláltak, digeráltak, fluidizáltak, extraháltak és végül kifáradtak, hogy még na! Szerencsétlen anyaguk végigszenvedte a sok piszkálódást, és végül 0,02 ml-re fogyott.

Nem volt más hátra, mint a döntő vizsgálat: mi is tehát ez a csoda, ez az életelixír, ez a világmegváltó valami?

Az univerzális analizátorba, a szuper-röntgen berendezésbe tették tehát törpére zsugorodott folyadékukat, és izgatottan lesték az analizátor képernyőjét, mit mond, mit ír ki fáradságos munkájuk gyümölcséről a kérlelhetetlen bíró?

Látszott, hogy a berendezést nagy feladat elé állították. A képernyő villogott, és a nagy kínlódás közben homályosan fel-feltünedezett, a már csak hibernált állapotban, de már nem moszkvai tudósító Kulcsár István szép szabályos arca is. De nini, egyszercsak a zavarok megszűntek, a képernyő kivilágosodott. *Metallurgion* és *Kibernikusz* érezte, hogy most szállnak az égbe. Most fogja az emberiség megtudni, hogy ők kicsodák is tulajdonképpen, ők, akik az általuk felfedezett anyaggal meghozták a földre a jólétet, a boldogságot, és talán a halhatatlanságot is.

Közben a gép szép lassan rótta a sort:

— Gratulálok, felfedezték a *langyos vizet!*

ÉSZAK-MAGYARORSZÁG 1971. aug. 31., keddi sz.

MKV bérletigazolvány feltételei tanulóknak

EGYETEMI HALLGATÓK

— Tanulmányi osztály által kiállított igazolás alapján. 14 éves kortól szem. ig. felmutatása kötelező.

Önálló kereset kizárja a jogosultságot.

Az Orsz. Műsz. Könyvtár és Dok. Központ címzése

460/74

Nehézipari Műszaki Egyetem
Rektori Hivatal

3515. Miskolc-Egyetemváros

Katalógus cédula

HIR-

ANYAG, mint olyan mozgatását térben és időben egyaránt vállalja: „Kint a BACSÁK, benn a FARKAS" jeligére.

*

A 'Gyártás Tsz. ezúton értesíti az érdeklődőket, hogy újra felvételt hirdet a Mikrofanov csoportba. A pályázathoz részletes önéletrajz és Orosz tudás szükséges.

*

ÉVKIHAGYÓK FIGYELEM! Ütőmunkást felveszünk. Érdeklődni 200°...350 °C-os hőmérséklet közben.

*

Fog- és Fourier-sorok javítását vállalom. „ODRA III. emelet jobbra"!

*

FELÜLETE kopásnak és repedésnek ellenáll, ha felületszilárdít Gribovszkinál!

*

ÁLMATLANOK az éjszakái? Nem tud aludni? Olvassa a Fizika-jegyzetét.

*

A Testnevelési Tanszék figyelmébe ajánljuk:
„Reggel konyak, este konyak,
Ettől leszünk mozgékonyak!"

*

KÖZLEMÉNY — A Tudományos Minősítő Bizottság közli, hogy Sokatmondó Vilmos III. éves ismétlő „Szukcesszív approximáció egy sexuálanalizátor szemével" c. kandidátusi értekezésének nyilvános vitája holnap de. 10 órakor az egyetemi étterem összes helyiségeiben lesz megtartva. Kétnapi élelmet mindenki hozzon magával!

*

A Mechanikai Tanszék NYILAZÓ szakmunkásokat felvesz. Fizetés megegyezés szerint. Természetbeni juttatások: „Kis kocka, nagy kocka!"

Vizsgálat egy minden gyanú felett álló polgár ügyében
Olasz film

Fazeka S
József
G-104

Magyar Hirdető — 13. évf. 11. sz.

DET erminán s

DR. GÁSPÁR GYULA prof. mondta 1972. nov. 9-én:
30—40 év kell ahhoz, hogy egy fa megnyugodjon, és akkor lehet csak bútort gyártani belőle. Ma ezt nálunk úgy csinálják, hogy ha az ember belefekszik este, akkor reggel egy bokorban ébred...

*

Elég volna, ha a gyerek a kapukulcsot nyalogatná, mint hogy spenótból nyeljen vasat...

*

A MATEMATIKAI TSZ. kombinatorikai munkacsoportja még nem tért vissza montecarlói tanulmányútjáról.

*

Tulajdonképpen minden hasonlat szupersánta...

*

Több láda gépelem tanszékrekonstrukció miatt eladó, ten Bosch lakatos.

*

Dr. techn. HUSZTHY LÁSZLÓ egy. docens a G. 111-es tankörben:
„... ha ezt a függvényt megszorozzuk egy $c > 1$ állandóval, az kinyúlik... Erről jut eszembe, tegnap kinyúlott a macskánk."

*

A GÉPELEMEK és a MATEMATIKAI TSZ. fehér asztal mellett ült 1972. márc. 22-én. A protokoll-beszédek után vidámabb már a hangulat, amikor feláll DR. VINCZE ENDRE prof.:
— Tudjátok, miért lettem matematikus?
— ? ? ?
— Mert I. é. gmh. koromban Géprajzból LÉVAI IMRE (akkor) tanársegéd volt a gyakorlatvezetőm, és egyik rajzomat hosszasan nézegetve így szólt:
„A legjobban tenné, ha elmenne matematikusnak!"

*

EGYSZER a prof.-nál vizsgázott Gépelemekből. Harmadiknak megkapta az ominózus rajzi kérdést. Amint Dr. Terplán prof. meglátta a táblán a rajzot, elnevette magát és megkérte VINCZE BANDIT, hogy le ne törölje, majd kikiáltott munkatársainak:
„Gyertek be, mert ilyet az életben nem fogtok mégegyszer látni!"

*

Végül többszöri nekigyürkőzés után megbirkózott a GÉPGYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI TANSZÉK (akkor még Mech. techn. II. néven működött) diplomaterv-előírásaival is, amelyek *Bíró Antal* adjunktuson át mereven érvényesültek, és okl. gépészmérnök lett.
De megfogadta Lévai Imre tanácsát, és matematikus, pontosabban: Matematika-professzor lett!

DR. NIKODÉMUSZ ANTAL docens egyszer egy hallgatónak beír a füzetébe. A diák nézegeti a beírást, de láthatóan nem tud kiokosodni belőle. Végül is kiviszi a füzetét, és bátortalanul megkérdi a docens urat, hogy mit írt bele, mert nem tudja teljesen kibetűzni.
— Azt — hangzik a válasz — hogy írjon olvashatóbban...

*

Egyik gyakorlaton mondta a hallgatóknak:
— Ha a számítás eredménye nem egyezik meg a tapasztalattal, azért ne a természetet hibáztassuk...

*

Gerber- és melltartók méretezését vállalom feszültségcsúcsra ill. kifáradásra. „TRIUMPH TENZOR".

*

Két mókás kedvű hallgató a szünetben odalép a gondolataiba mélyedő Nikodémuszhoz.
— Docens úr, én fogadtam a barátommal, hogy el tudok számolni a végtelenig — kuncogja az egyik, és várja a hatást.
NIKODÉMUSZ miután kizökken gondolataiból, fölpillant és megjegyzi:
— Szerencsétlen, legalább tizesével számoljon!

Ismétléses kombináció n=1-5

Helló egyetem,
Sötét rejtelem,
Mit fényes elmék szórnak szerteszét.
Helló haverok,
Jó balekok,
Hallgassátok, amit most elmondok!

Töltöttünk szép napokat,
Vizsgáztunk jó nagyokat.
Csíptek-rúgtak, míg eltelt az 5 év.
De most vége már.
A bánat messze száll,
És a sok-sok emlék meglásd: visszajár!

Amikor *elsőéves koromban* először hazautaztam, megkérdezték tőlem, milyen város is valójában Miskolc? Miskolc — Diósgyőr és a Tiszai pályaudvar között fekszik a Széchenyi út és a Vörös folyó volgyében, és amelyet helyes arányban oszt ketté a tapolcai elágazás. Jövőjéről, mivel mi fiatalok építjük, semmi biztosat nem tudunk mondani. Egyébként elsős koromban egyik legemlékezetesebb előadás a Géprajz volt. Sose tudtam megtanulni a 3-ik vonalvastagságot, úgyhogy a szabvány kénytelen volt eltörölni. Különösen a leányhallgatók élvezték e tárgyat. Apóka ugyan nem mondta, de mondhatta volna: „Egy leány úgy mérnök, mint ahogy a tyúk madár!"

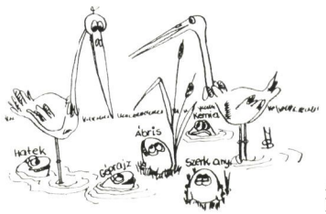

Az egyetemi tónál: Csak nehogy a torkunkon akadjon valamelyik!

Tudja-e kedves
Jó kollegina,
Hogy repül-e a
Szárnyas-anya?
Metszünk-e bordát
Keresztül-kasba,
És kell-e menet
Menetes furatba?
Úgy várok rád kis *Herczeg!*
Nem élhetek nélküled!

Ha elvégezted az első évet, azt gondolod, hogy belemelegedtél. Pedig igazán csak ekkor gyújtanak alád. Ez áll a Mechanikára is:

A *Sályik*, a *Sályik*, a *Sályik* angyalok,
A vektorral nem kukoricáznak.
Az elmozdulás nem egyszerű dolog.
Betty és a jó Mohr csak rád várnak.
Tetmajer és az öreg Castigliano
Megírták éppen idejében,
Hogy a vektor fölé ilyen is kell,
Ezt ők sosem felejtik el,
Hát ha jót akarsz, tedd ki idejében!

Ismétléses kombináció n=1-5

A *második év végén* megnőtt a mellényünk, és elkezdtünk különböző gazdaságpolitikai kérdésekkel foglalkozni. Egy csapásra rájöttünk, hogy le kellene bontani az LKM-et, amely így a levegőn kívül a nyersvas összetételét se szennyezné. És arra is rájöttünk, hogy a DIGÉP néhány terméke maximum a Búza téri piacon életképes. Az egyetem se marad el sokkal mögöttük. A ‚gyártás' Tanszéken gyártják pl. a *Gribovszki*-féle golyóálló felületszilárdított Zsigulit, valamint a *Gellért*-hegyet. A Marxizmus Tanszéken állítják elő az anyagot, a tudatot importálják. Az Elektro' Tanszék állítja elő a sinus, a négyszög, valamint a balatoni hullámot, ezenkívül a fáziskésést az ipar és a kereskedelem között. A MEAFC Tanszék szívós edzéssel gyártja a gerincteleneket. Pedig mint minden egyetemi hallgatónak, nekünk is szívügyünk a sport. A következőkre figyelhettünk föl. Az Ipargazdaságtani Tanszék a mexikói olimpia óta emelte az olimpiai mércét, és nagyot lépett előre az egy főre jutó indokolatlan kirúgások tekintetében. Kérdés, mi lesz Montrealig? Lesz-e egyáltalán V. éves, vagy oktató? Ugyanakkor *Háyerné* januárban ismét meghirdeti az elmúlt szemeszterben nagy sikert aratott meghívásos tájékozódási futóversenyt az uv-jegyekért. Doppingvágy gyanúja miatt felfüggesztették Gép Elemért, mert a vizsgán fejből felírta az ellipszis-osztókörű nyílfogazású kúpkerék síkkeréksugarának differenciál-egyenletét. Végül összeült a Matematikai, a Fizikai és a Mechanikai Tanszékekből álló háromtusa bizottság, hogy hitelesítse Rajz Zoltán III. éves GMH katalógus világcsúcsát, és kidolgozza a katalógus kivédés ellenrendszabályait.

És aztán jött a *harmadik év*. Ó erről nekem szép emlékeim vannak. Ekkor álltam a legközelebb a jeleshez, mert 2,1 volt átlagom!

Hej de ne hidd, hogy a harmadik év
nyugalom és áldás,
Hisz lassan-lassan belénk jön a
Szerszám' és a Gyártás':
Bálint, Ludvig, Fazakas ...
Sok-sok mérés-feladat,
Ők csak mindig adogatják ki és vissza
azokat.
Szegény diák mit tehet mást, mindig
így mulat, hogy:
Elmegyünk a *Háyernéhez*,
UV-ban ő illetékes.
Aztán elküld a postára:
Bélyeg kell a csekkszámlára!
Húszas-húszas gyere ki,
A hallgató fizeti.
Bélyeg kellett az UV-hez
Vissza hát a *Háyernéhez*.
Kiadja az indexet!
Isten áldja meg kenteket
Szegény édesanyám beteg.

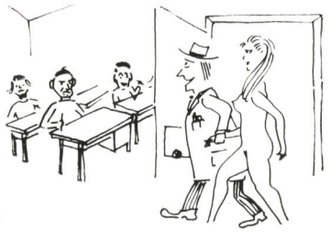

Most pedig modellrajzból ZH-t írunk

Ismétléses kombináció n=1–5

Háyerné drága, adjon jegyet!
Halasztás, UV, mind egyre megy.
Halasztok agyba-főbe! Egy húszast
megér!
Másodszor nem kapsz, már csak egy
ötvenesért!
És *Háyernénél* költekezem,
Az ösztöndíjat ott leteszem,
Halasztok agyba-főbe,
Bejárok a tanszékekre:
ÚV kis kettesekért!

Negyedévben azt hinné az ember, hogy a hallgatók zömének benő a feje lágya. Mindenki elhatározza, hogy most nagyon elkezd tanulni, és mi van a valóságban?

Hányszor mondtam már magamnak:
Most végre tanulok,
Előadásra járok,
Este rajzolok!
Nem érdekel,
Hány tanársegéd
Szíve megszakad.
Megvigasztalódnak ők,
Nem halnak bele,
De ez fix, hogy kirúgva
Az évfolyam fele.
De újra jött egy gondolat,
Ami nyugton sose hagy,
Hogy még ezt az egy-két hetet
Ellógnám!
Azt a pár előadást pótolnám!
Biztos nem leszek egyedül,

Az összes haver velem hegedül.
Van még a zárthelyire három nap...
Hát telefonálok a páromnak.
Csapunk egy jó kis bulit,
A cipő már úgy is szorít,
S majd mezítláb megyünk tovább...

Mivel minden évben fejlődik valamit az ember, *ötödévre* már elhatároztam, hogy mivel úgyis olyan sok a feladat és a zárthelyi, olyan mindegy, hogy tanulok vagy sem. Egyre csak arról álmodoztam:

Ha ismerném az összes vizsgazárthelyit,
Ha előre tudnám az írásbelit,
Ha én lennék a bölcs,
Hogyha mindent tudnék
Világegyetemre járnék!
Mindent, amit a könyvben lelhetek
Eldobhatok, úgyse kell,
Csupán azt kérdezik tőled,
Amit az előadáson főztek!

Node a tanszékek sem ültek tétlenül. A zárthelyit szerző politika ellenszeréül kitalálták a szóbelit. Meg kell jegyeznem, hogy szerintem sem a szóbeli, sem az írásbeli nem ideális. Az írásbeli azért, mert ott nem hagyják az embert szóhoz jutni, a szóbeli meg azért, mert csúnya dolog kérdezősködni. Most két rövid versikét szavalok el a közelmúlt eseményeiről:

Füstbe ment műveletterv

Egész úton hazafelé
Azon gondolkodám,
Miként fúrok bázislyukat
Eme hornyos anyán?
Honnan szerzek először is
Készüléket neki,
Ami az ő középsíkját
Csappal jelöli ki.

Ismétléses kombináció n=1–5

S jutott eszembe
Egy príma csapos ülék,
Mint pont erre előírt
A *Gyáni*-készülék!
Az instruktorhoz toppanék,
Röpült felém a vád:
„Belőled se lesz már mérnök,
Fene a hornyos anyád!"

Gyártás mártás

Történetünk idején, űr ülepén, a Kocsedó peremén egy koravén karaván peremén a felirat így firtat: Ez egy Tsz.! — te ész te gépész, és bögyében szőrös szügyében, kegyében az iparnak kevernek kavarnak, hajat vakarnak, kinek van, s kinek nincsen, az már rég eladta az ebadta, a KK kincsen, e tanszék élén trónol és csütörtökön a köznek hónol *Gribó*, garbó feszül mellén, mit Trójában görgőzött egy hellén, tanszéki talány, mint olyan, és mint a *Gellért-féle* esztergon és poligon, de minden fura tanszéki ember foglalkozik sajátos szereppel, így pl. azt kutatja turatban a *Gács*, hogy mennyi egy krahácsi ács által leválasztott forgács, m^3/óra, teszem azt, hajnal virradóra, és hogy a vaskarika fából e célból készülhet-e acélból, Karajan von *Ludvig* dala víg, és belemerül abba, hogy az Abbe-féle gépen az optikai komparátor legalább olyan fontos, mint hajdan egy prókátor, és narrátor hangon búg a *Leskó* táblára dobott rajza, akár egy ősemberi freskó, hanyagul lóg fogaskerekének osztóköre, és a röhögéstől a hasát fogja a MEAFC baráti köre, a Gyártás II. segédletről rikoltják a kolibrik fabrikálta *Fridrik*, és mint egykor Mohács után a vész, úgy tizedelt minket a komplex alkatrész, és addig nyomta sódert *Nitrofamov* atya, míg nem lötyögött rajtunk a gatya, minden hallgató szívét dermeszté a tauprog, melynek szívét mily igen nagy kegyeltséggel hevíti a maradó feszültség, így élnek ők: atya, fiú, szentlélek, egy sorban, hol a műhelyben, hol a laborban évenkint sorra-sorban sorakoznak, és adakoznak egy kehelybe, melybe a tudás mondja: lehelj, és itt élnek sok százan, meg én, kinek papírra hintett rémtette e rémtett.

Azt tartja a közmondás: Ha a vége jó, minden jó. Ez áll az *ötödévre*, no meg a *diplomavédésre*. Összefoglalásul:

Elszállt öt év,
Közel a rév,
Az ember vissza-visszanéz,
Mennyi jó, rossz s szép volt a
múltban...
Csoda, hogy ki nem múltam...
Ó! Egyetem! Sötét verem,
Mégis itt a helyem!
Jártuk a kálváriát,
Hallgattuk a litániát
És vártuk-vártuk a csodát!
Hányszor mondtuk azt, hogy nem
bírom tovább,
Hányszor húztuk át az éjszakát!
Csodálatos nappalok,
Mikor végre alhatok,
S nem zavarnak az előadások!
Élnek itt mások is, nemcsak fehérek:
Vietnámiak, meg négerek.
A nyelvükön is szól e dal,
És bárkinek, ha fiatal:
Hát tanuld meg te is hamar...

KÉKLŐ

(Tv-adás előtt)

SZEREPLŐK:

1. bűnöző: ERDÉLYI FERENC egy. adjunktus (E)
2. bűnöző: OROSZ LÁSZLÓ egy. adjunktus (O)

Szuper Hazugságvizsgálógép: SCHEIBER MIHÁLY V. é. gmh. (H)

Műsorvezető: SZABADOS GÁBOR IV. é. gmh. (M)

Sötét van. Egyszerre szirénázás, villogó kék fény és szignál. A szín kivilágosodik, asztal, mögötte a Műsorvezető.

M: Lehetnék akár *Szabó* is. Nem a yamahás, nem a *fizikás*, hanem a „Kék fény"-es, mert most én is bűnözőket fogok bemutatni Önöknek. Íme máris hozzák őket méretláncra fűzve. *(Megjelenik két bűnöző talpig bilincsben. Felteretik őket a színpadra. Ruházatuk egyszerű, de ízléses rabruha.)*
A két elvetemült gonosztevő személyleírása: Tömegük majdnem konstans, súlyuk döntően a gravitációtól függ. Pl. ha a Holdon lennének, nemcsak ők, hanem jó néhány hallgató is megkönnyebbülne. Megnyerő külsejük révén könnyen belopják magukat az átlagember szívébe, de az egyetemistákat ők sem tudják átvágni. Viszont kivágni — azt igen! Ha van egyáltalán lelkiismeretük, akkor a hallgatóság elleni bűntettek megszámlálhatatlan sokasága nyomja azt. Hajuk színe: enyhén kopaszodó. Bandákba tömörülve garázdálkodnak. A *Kordoss-galeri*, ill. *Gribovszki* csapatának hírhedt alakjai, akik rendszeresen részt vesznek a hallgatók konzul . . . és inzultálásában. Származásuk szerint az egyik *orosz*, a másik *erdélyi*. *(Bűnözőkhöz:)* Mutatkozzanak be!

E: Erdélyi vagyok, más néven Feri bácsi, a vajszívű hóhér. Államvizsgán én hajtom végre a tanszék ítéletét. De vér nem tapad a kezemhez. *(Felmutatja kezeit.)* Kesztyűs kézzel csinálom. Különös ismertetőjelem: Hangom erejét a hallásküszöbtől a fájdalomküszöbig tudom változtatni, 27 fokozatban, némi túlfedéssel. Munkahelyem a vér-, akarom mondani esztergapad, A/I. 3. emelet balra, a folyosó végén jobbra.

O: Orosz László vagyok kérem . . . *(Ránéz a műsorvezetőre.)* Kérem egy kis vizet kaphatnék? *(Kap, belekóstol, majd undorodva:)* Micsoda egy hely, itt még a vizet is borozzák. *(Felhajtja az egészet.)* A nehézipar iránt már pici gyermekkoromban élénken érdeklődtem. Mindenáron simító úthenger szerettem volna lenni, de akkor még nem volt meg hozzá a súlyom és a technológiám. A tanszéken viszont már mindennel foglalkoztam. Úgy is mondhatnám, hogy afféle Jolly Joker vagyok; szerencsére a magyar kártyához is értek. Egyik legújabb szakterületem a minőségellenőrzés. Ennek lényege a következő: ha jó — akkor exportra megy, ha nem jó — el kell adni itthon. Van egy újításom is a témában. Nem kell megmérni, és az lesz a legjobb. Bűnös szenvedélyem még a műveletterv ezés. Megtervezem a műveletet és azután az istennek sem tudják megcsinálni. Ezért jobb, ha az ember tervez és az isten végez, nem pedig megfordítva.

M: Most pedig bemutatom Önöknek a technika egyik legújabb hazai csodáját, a számjegyvezérlésű kibernetikus Szuper Hazugságvizsgáló gépet, amely egyetemünk és a rendőrség együttműködéséből született. Az egyetem adta hozzá az anyagot, a rendőrség a licencet. *(Hátra:)*. Kérem óvatosan hozzák be! *(Behozzák.)* Íme a MISI I. Szuper Hazugságvizsgálógép. *(Bűnözőkhöz:)* A továbbiakban az ő gondjaira bízom magukat.

H: Memóriaegységembe *(ülepére néz)* már elraktározták ennek a két jómadárnak az adatait, amelyektől többször kivágtam a biztosítékom. Most már mindent tudok róluk, úgyhogy hazudhatnak, amit akarnak . . .

E: Akkor talán mi el is mehetnénk.

H: Oda nem osztottam lyukkártyát. Üljenek le!

E: Hogy minket valaki leültessen, ahhoz bírósági ítélet kell!

H: Az államvizsgák után majd az is meglesz. *(Rájuk parancsol:)* Addig csücs! *(Leülnek.)*
Megoldhatják a méretláncukat. Az ajtónál úgyis a mi embereink állnak. *(O. és E. láncaikat nézik.)*

O: Nem tudom megoldani.

H: Hazudik! Magának ezt tudnia kell, hiszen a Gépgyártástechnológia alapjait is oktatja.

O: Igaz, de *(hangsúlyozva) csak* oktatom!

E: Kérem szépen én . . .

H: Már hazudik!

FÉNY

E: Csak le akartam szögezni, hogy én a Szerszámgépek Tanszékén dolgozom és . . .

H: Dolgozik? Azért ez túlzás!

E *(zavartan)*: Szóval, ott vagyok oktató, és az összetevők között az eredőt nem találom!

H: Mi a vizsgáztatási módszere?

E: A TOTÓ, csak nálam nincs X és kettes.

H O-hoz: És magának mi a módszere?

O: Az én szisztémám a teljes cserélhetőség alapelvére épül. Vagy megbukik az áldozat mert nem tud, vagy megbukik mert megbuktatom.

H: Válaszoljon a következő kérdésre. Tisztában van-e azzal, mekkora maradó feszültséggel rendelkezik egy csavargásra méretezett változó keresztmetszetű egyetemista, ha a 753 Gribovszk erősségű Megmunkálás ZH után Önhöz kerül szóbelizni?

O: Az attól függ, hogy előtte volt-e már nyírásnak alávetve?

H: Mondjuk, hogy igen. Szerszámgépekből az előző nap nyírta ki Ő *(itt E-re mutat)*.

O: Akkor a maradó feszültség értéke 4,64 unica pro lóerő szekundum.

H *(elképedve:)* Ezt hogy számolta ki?

O *(fölényesen)*: Talán szokásomtól eltérően a hővezetési differenciál-egyenletek levezetésének mellőzésével csak az utolsó lépést említeném. Négyzetgyököt vontam 21,5 unica^2 pro^2 lóerő^2 szekundum^2-ből. Tessék elhinni kérem, hogy ez így jó.

H *(E-hez fordul)*: Ön ugyebár visszaesőként elkövette hallgatók rajzai preparálásának bűnesetét?

E: Nem preparálom, egyetlen vonallal áthúzom. *(Kezével hatalmas spirált rajzol a levegőbe.)*

H: Dehát akkor Ön a társadalmi tulajdon hűtlen kezelésében is vétkes, hiszen mód**szeresen koptatja** a tanszék színes ceruzáit.

E: Ugyan kérem én ebben pitiáner vagyok. Tudok olyan profiról a szakmában, aki cinóber-vörössel és festékszóróval javít.

H *(megdöbbenve)*: Ki ez az elvetemült?

E *(szerényen, szemlesütve)*: Most már úgyis mindegy, hát bevallom: a *Sántha*. De mentségére szolgáljon, hogy nem volt neki kéznél se ceruza, se *Faragó*.

H *(O-hoz)*: Írja le egy vizsgája műveletervét.

O: Az meg mire jó, tessék mondani? Köztudott, hogy a gépgyártásnál minden sztohasztikus.

H: Ezek szerint előre elhatározza az osztályzatokat?

O: Nem azt mondtam, hogy determinisztikus, hanem azt, hogy sztohasztikus. Vagyis az én vizsgáimnál egészen véletlenül adódik ki mindig a tanszék által előírt átlag.

H *(E-hez)*: Adott már vissza rajzfeladatot?

E: Csak akkor, ha elfogadtam előtte.

H: Szép!

E: Hiába szép, ha rossz.

H: Miért? Magának mi a jó?

E: Nekem az a jó, ha feltehetem kedvenc kérdésemet: PID kompenzációs hyper loop servoamplitudó analóg rezolverrel.

H: Ne szidalmazza a konstruktőrömet, *Scheiber* Mihály V. éves hallgató komplett tudását belémtáplálták, de erről csak a hatlövetű revolver jut az eszembe.

H *(O-hoz)*: Igaz, hogy Ön már a nulladik évfolyamos hallgatókat is galádul rászedi?

O: Az nem egészen így van. Noha tagja szoktam lenni a felvételi vizsgabizottságoknak, de ott másképp igaz az igaz. Ha az értelemnek csak egy csekély szikráját is látom pislákolni a dermedt jelöltben, rögtön eltanácsolom egy másik egyetemre. Aki meg nem is pislákol, az olyan elszánt, hogy kibírja itt is. Ha jól emlékszem ezt a tanácsadást 5 évvel előtt kezdtem el.
Mentő körülményként legyen szabad megjegyeznem, hogy volt idő, amikor a békésebb természetű hallgatókat a robbantásos alakítás eljárásainak ismeretével szédítettem; természetesen fakultatíve, az ő felelősségükre. A tanszék 1963-ban bekövetkezett robbanásához azonban semmi közöm nem volt. Brizáns robbanóanyagokkal olyat nem lehet csinálni. Az szabályos maghasadás volt kérem. Sajnos ez a „Szövetség a hallgatók gyorsabb elmeneteléért" fedőnevű, korlátolt felelősségű társulásunknak is véget vetett.

H: No-no . . . Maguk az éppen így kialakult gengszter-konkurrenciában vitték még nagyobb tökélyre módszereiket.

E: Igaz, hogy én merő hobbiból a legkorszerűbb elektrotechnikával szereltem fel magam, de sajnos ez is hidegen hagyja a hallgatókat, amikor megtudják, hogy az NC nem a Night Clubot, hanem azt jelenti: Nincs Célja annak, amit itt műveltetünk velük. Éppen ideje elmenniük az iparba.

O: Valóban. Én is részt vettem néhány olyan tökéletesített tantervi akcióban, amiért már Mátyás király uralkodása alatt is égettek, nem beszélve az utolsó Mátyás koráról.

H: Az égetés nem is rossz ötlet. A két tanszék jegyzeteiből máglyát kell rakni. Mit máglyát, atom-máglyát a megégetésükre. Az egyetem négy sarkán kerékbe kell törni, mit kerékbe, poligon-profilba. Karóba húzni, felnégyelni, leradírozni, kivakarni. Szigorú megrovás, végső figyelmeztetéssel . . . Sőt *gyűrűzzétek* is meg őket, mint a postagalambokat.

M *(a Robotot vizsgálja, szemét és pulzusát)*: Elnézést kedves nézőink, de azt hiszem megint a biztosíték . . . Hiába, a tartós túlterhelést még egy robot sem bírja. Ezért végszavához híven gyűrűzzük meg őket!

H *(E-hez)*: Emlékszik még arra, amikor egy *Scheiber* Mihály nevű hallgatót megbuktatott?

E: Kérem . . . én jót akartam . . .

H: Az a szegény gyerek csak egy pici egyset és nem *jót* akart, mégis szó nélkül kirúgta.

E: Bocsánat, de meg sem tudtam szólalni a meghatottságtól, hiszen aznap ő volt a tizedik áldozat.

H: És Ön volt már kirúgva?

E: Igen, bánatomban kirúgtam a hámból.

H: Nem mond igazat, egyáltalán nem szereti a zajos sokadalmat és az alkoholos frissítőket.

E: Erre igyunk! *(Isznak.)*

Az NME 25 éves jubileumi ünnepségén történt

A főbejárat előtti rész forgalmát is meg kellett szervezni a legapróbb részletekig. Ebből keletkezett az alábbi két eset:

1. *Kiss Endre* tanársegéd felrohant a Mat. Tsz.-re, és elkanyarítva egy káromkodást elmondta, hogy baj van, nem üres a főbejárat előtti parkírozó hely, sőt éppen a *dr. Polinszky Károly* oktatási miniszter miniszteri kocsija számára fenntartott helyen egy Trabant áll.

— Hívd fel az „autómentőt" és vitesd el!

— Már felhívtam, azt válaszolták, hogy gyerekes dolgokkal nem foglalkoznak!

— Hát akkor végy magad mellé hallgatókat, és úgy vitesd el!

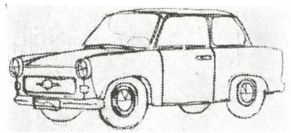

Így is történt. Amint aztán később Polinszky miniszter hivatalosan megérkezett és kiszállt a miniszteri kocsiból, ez volt az első mondata a fogadó bizottsághoz:

— Hova lett a fiam Trabantja?

*

2. A díszünnepségre érkező autódzsungelt közlekedési rendőrök által biztosított utakon rendezőnek felkent hallgatók irányították URH-val. *Dr. Zambó János* akadémikus, tszv. egy. tanár, egyetemünknek több mint egy évtizeden át volt rektora, saját Fiat-jával érkezett. Leállították, és kérte tőle a meghívót egy hallgató-rendező:

— Nincs nálam.

— Honnan tetszett jönni?

— Budapestről — mondta tréfára térve át —, de itt végeztem, és szeretnék körülnézi az Alma Materban.

Odamegy erre a fiatalember az URH-s társához, és máris hallani lehetett a kérdést:

— Valami pacák van itt Bp.-ről piros kocsin, mi legyen vele?

Az URH-s választ nem lehett hallani, csak az unott hangú végeredményt:

— Ereszd be . . .

Hát így jutott be Zambó professzor is saját egyetemének jubileumi ünnepségére, és foglalhatta el helyét a díszelnökségben.

Gépészversek

Nagy Aladár egyszer azt mondta:
„Cola kell ide és nem pia!
Csak Cola van most, és jó nagyon!"
Hogy kinek jó, azt nem tudom.

Itt az új ösztöndíj rendelet:
Díjazzák ösztönünket,
Bár az apám, Ő nem díjazta,
Mikor mondtam, hogy lesz unoka.

Kozák elvtárs megmondta,
Vizsgalap kell nekünk, nem duma.
De hogy minek, azt nem tudom,
Mert a lap kemény, óh nagyon!

Reggeli már régen nem kapok,
Így már gyomorfekélyes vagyok.
Hogy nem tudja fent a sok nagy ész,
A kaja olcsóbb, mint a bélműtét.

Októberben voltunk Tokajban,
Így Nyugatnak lesz most jó bora.
Dollárt kapunk érte, valutát,
Mi isszuk a sok rossz Colát.

Elektróból mentem ikszelni,
Elég jól tudok már tippelni.
Lehet egyes, vagy kettes,
De inkább háromesélyes.

Csökkentették már a terhelést,
Csak nem a hallgatókét.
Az oktatóknak több az ideje,
Többet KK-zhat így hetente.

Bontják a Szerszámgép' Tanszéket.
Jó hír minket is érhet.
A tatarozásban itt a finis,
De mikor bontják már a többit is?

ÉRDEKES RAJZOK

Tettamanti:

— Vegye kérem az arabs számok 2-dik tagját, multiplikálja annyiszor, ahányszor az egység a számrendszerünk második tagjában (0-tól növekvő irányban haladva) foglaltatik, és fejezze ki az eredményt ugyancsak a 10-es számrendszerben tömören és röviden...

ARTISTAKÉPZŐ INTÉZETBEN
diplomavédés

Kupaavató

Ősi, mai, holnapi és holnaputáni világ részeseivé tesz bennünket e *kupa*, amely *korrózió* rombolta régészeti leleteket idéz, elhagyott falu megrepedezett házikóit, ősi temetkezési urnát és a pendelyes gyermekkor funkcionális edényzetét. Majd egy másik pillanatban a kozmoszba ragad, fortyogó csillagvilág geológiáját, a pleisztocén és a szaracén múltját mintázza agyagba.

A korongolt edények hagyományos formáit, agyaghurkákból felrakott, összetapasztott, szimmetrikus, aszimmetrikus, metrikus formalehetőségek szimbolikus, minden részelemet bekebelező zárt, megbonthatatlan világát idézi.

A látvány természetes szépségében a reneszánsz-eszmény tartósságában, a *quattrocento mellszobrainak sejtelmes gráciájával* mereng elénk.

Titokzatosan homályló, borongós belső ürege a forróságtól tikkadt szomjúság kínját és a megváltó, felüdítő nedű iránti mértéktelen vágyakozást szorítja okosan fegyelmezett, fanyarul modern kompozícióba.

A mediterrán formavilág nem válhat számára funkcionális ürességgé. Alkotója messze elkerülte a sokkoló hatású pop artot, a bizarr anyagot, a prüd naturalizmust csakúgy, mint ezek ellentétét: a gépi konstrukciók divatos világát, a nonfiguratív plasztika vertikálisan összecsapódó neoprimitív tömegeit.

Az előttünk álló alkotás emberközpontú, finoman éppen nem csavarodó kontúrjai megőrizték a Bacchus-törzsek feszülő, bontakozni kész, pocakos alakjait.

A tisztán konstruktív kísérletek után, teljes monumentalitásában felmagasodik rácsodálkozó szemeink előtt egy teljes tér- és formaélményt nyújtó merészen komponált edényzet:

A KOHÁSZOK KUPÁJA!

E csodás művészeti alkotás szemléletének és a nem habozó bölcs bőcsiek habzó árpalevének szintézisével avassuk fel kupánkat, mint az ifjúság, a kifogyhatatlan vidámság, jókedv és barátság szimbólumát!

Kohász

SZAKMAI SZOMORÚJÁTÉK KÉT

I. rész
Stúdiumok avagy az elmélet

Im befejeztem hosszú tanulmányom,
Mely itt-ott túlhaladt a kiszabott határon.
Tudós professzorok megtömték a fejem,
Hogy a gyakorlatban megálljam a helyem.

A *Matek Tanszéken* az volt a szentírás,
Tudás alapja az egzakt bizonyítás.
Mi a Bessel-függvény, deriválás, nábla,
Számolok-számolok s tele lett a tábla.
Pontos végeredményt mégsem érsz el soha,
Ha csak nem segít a számítógép csoda.
Függvény, algoritmus, legjobb nyelv a Fortran
Ciklus ellenőrzés, s már kész is a program.

Kémia órákon sűrűséget mértem,
Bűzös löttyök mellett adtam ki a mérgem.
Végre előkerült a keresett ion
Hiába rejtőzött, mint egy üzött spion.

Kedvenc padtársam lett a szőke Anika,
De hamar rámtalált, óh a *Mechanika.*
Amerre a nyilak rendezetten állnak,
Abban az irányban feszültségek járnak.
Ott is van feszültség, hol nyilak feküsznek,
Csúsztató a nevük, de min csússzon —, süsd meg.
Helyettük csúsztam én zárthelyi íráson,
Ha rosszul húztam meg a vektor irányom.
A tanszék gárdája csupa merő erő,
Számonkérés módja roppant előkelő.
Tudja-e, hogy mi a deviátor tenzor?
Minden vizsgáztató egy szigorú cenzor.
Egyszer átváltozott a tau thétára,
Ezért került sor félév-repetára.

Mint Nílus habjában a víziló fia.
Ugy merültem beléd, szent *Filózófia.*
Lélegzetet venni nagyritkán jöttem fel,
Sajnos akkor is a hátulsó felemmel.
Mi minek az oka, ok-é vagy okozat.
Mi volt meg előbb, a fok vagy a fokozat.
Pg-ből én voltam a Tanszék ördöge,
Tudásomból csak egy lógott ki: a Tőke.

A Föld kerülget-é, vagy a Hold a Földet,
Attól függ, hogy mennyi a fogyasztott sörbet.
Ezt profunk *Fizikán* gyakran fejtegeté,
S rajongó diákként szerettünk mi belé.

Alaptudományban így mi büfék lettünk,
Egy jót ittunk rája, s mindent elfeledtünk.
De vígasztalt minket az a boldog tudat,
Ez nyitja meg nékünk szakmánkhoz az utat.
Tudásra célzok itt (és nem az italra),
Mely a fejlődésnek örökéltű atyja.

Alapozó szaktárgy sajnos volt épp elég,
Nem alapozott már, s szakmát sem adott még.
No de *a szaktárgyak* —, amik ezt követték.
Ezek csiszolták csak igazán az elmét.
Faktorok, tényezők, koefficiensek,
Lestünk mint orvosnál bolond kliensek.
Ott jól megtanultuk, hogy nincsen rossz képlet
Tudni kell használni, azt is, hogy mi végett.
Ha az ember tudja, minek kell kijönni,
Faktorral szorozd meg, s nem kell fejed törni.
Vagy rázd meg a *lőcsöd,* mint eb a bundáját.
Azoké a világ, kik rázni jól tudják.

Ez a gép az *Ajax,* de nem labdarúgó,
Legfontosabb része az a lapos rugó.
Ez az üreg nem kör, csak egy fura torzó,
Amaz meg *hűtőpad,* a *hengerész* korzó.

Hosszú évek után végre abszolváltam,
Nem tudom hogy történt, okl. km.-mé váltam.
A diplomát már csak utánam vetették,
Nem néztem a színét, hogy vörös-é vagy kék?
Felvettem unottan, s zsebembe csúsztatva
Messiásként mentem a magyar iparba.

katarzis

SZÍNBEN ÉS SOK KÍNRÍMBEN

II. rész
Metamorfózis avagy a praxis

Óriás *kohómű,* vertikális egység,
Boldogan beléptem, elhagyott a testség.
Most megmutatom, hogy ki lesz ott a gáton,
Mire használom a sok-sok tudományom.
Mindent átvizsgálok, ami rossz és régi,
Fejlesztek, újítok, s jön majd a sok prémesi.
Ekként ábrándozék, s nem robbant az üzem,
Kollégám ébresztett: „Menj a főnök üzent".
Kellő tisztelettel megállék előtte,
„Sokat várunk öntől", — kezdődött beszéde.
„Ön, amint megtudtam, jeles kohógépész,
Rajtam kívül sajnos kevés itt az ép ész.
Nagyolvasztónknál a főkas már lyukas,
Puhatolja ki, hogy ki ebben a ludas.
Első feladata látja testreszabott,
Később vizsgálja meg, mért tört el a *sabott.*
Egér rágta-é meg, avagy Miska Bátya
Kedvenc *samujával* oldalba trafálta.
Es a *hengerdében* mért van bárányozás,
Tán korszerűbb lenne már a *homokozás.*
Igaz, hogy itt nálunk kevés a homokos,
Sajnos annál több a *kiemelt főokos.*
Az *üregtöltéssel* elég sok bajunk *van,*
Bár *terpesztett lábbal üregez*ünk mostan.
Lábukat tartják így azok a *szelvények,*
Mik korukat tekintve nem eléggé vének.
Nincsen jól kitöltve a *vinklivas* sarka
Pillangó kell ide, de nem olyan tarka.
Nincs betöltve nálunk a dolgozó létszám,
Recseg, ropog, csattog a sok ócska *gépszán.*
Alig lézeng itt-ott egy régi *hengerész,*
Noha e szakmához még nem kell tenger ész!"
Ily korszerű helyen kezdődött a pályám,
Csoda, hogy a vihar el nem mosta gályám.

Csináltam én mindent, rajzoltam, vakartam,
Csak több pénzt nem adtak, akár hogy akartam.
Később még „mérnökibb" munkákat is kaptam
Védősisakot és *bakancsot* osztottam.
Három évre végre *művezető* lettem,
Egy izgatott csak, a *termelési tervem.*
Hogy lassan szétesik a teljes berendezés?
„Nem baj elvtársak, csak menjen a termelés!
Ez az exporttétel igen fontos érdek,
Ezért hát üsd-vágd, ha le is kopik térded.
Ebben a dekádban, minden jól sikerült!"
Kiment az *export rüd,* arcunk boldog, derült.
A nagy hajrá után *brigádértekezlet,*
No nem bent tartottuk, hanem a gyár mellett.
Hogy torkunkról lemossuk a *hengermü* porát,
Jókedvvel kortyoltuk Tokaj tüzes borát.
De másnap riasztottak: összetört a gép!
„Nem baj elvtársak, pénzünk az van elég.
Nyugatról hozatni modernet és szépet,
Venni majd *licencet,* eljárást és gépet.
Nem vagyunk bolondok kutatni, matatni,
Hazai anyagból *kemencét* rakatni.
Ha pénzünk el is fogy, nem gyötör a kétség,
Majd ád a miniszter, — bocsánatos vétség!"
Az *üzemfejlesztés*ben így mutatunk utat,
A többi meg lemarad, aki szerény, s kutat.

Másnap a dirinél a tanács összeül:
Mit és hol vegyünk, meg ki lát majd vendégül.
Frankhonba repülünk, a jeles Párizsba,
Nőnemű nincs velünk (nem kell alamizsna).
Éjjel majd megkötjük komoly üzletünket,
Amely megjavítja a *szürástervü*nket.
Rúdárut nem veszünk, az nálunk van elég,
Csak *üreges testet* igényel most a cég.
Üzletkötés után Párizstól megválva,
A magyar határon vámvizsgára várva
A hozott holmikat gondosan eltettük,
Az otthoni szalámit végre itt megettük.

Itthon az üzemben nagy ám a hajcihő,
A főmérnök morog, hogy kicsi a *gépidő.*
Nagyjavítás indul, kézben van a *pajszer,*
Megirigyelhetné egy bika, egy svajcer.
Másnap *sichta* előtt seregszemlét tartok,
Ha mindenki itt van, indítom a startot.
Hát Tóni bá hol van, a tudós *ácsmester,*
*Állványépítés*ben a legfőbb szakember?
Táppénzen van szegény, fáj a háta, mája,
S szaktudása révén épül bátyja háza.

Egy-két *csap* törött csak, no meg egy *törőbak,*
Szól az *előmunkás:* „Hozzál Pista újat!"
S lent a vasak között, mint cseppben a tenger,
Árván szomorkodik egyetlenegy *henger.*

Fönn a *pódiumon* körbejár a korsó,
S lassan forogni kezd az *állítóorsó.*
Én, mint *üzemmérnök,* mindig résen állok,
Hót koszos ruhában állvány alá mászok.
Üzem életében magam mélyre ásom,
Ekként csiszolgatom mérnöki tudásom.

*

Leendő mérnökök, kedves *kohászok,*
Kiknek jókedve már magasra hágott,
Bemutattam néktek, bár görbe tükörben,
Mi vár rátok majd az *ipari* légkörben.
Mily szép és biztató a mérnöki élet,
Hogyan kapcsolódik *praxis* és *elmélet.*

BÚCSÚ avagy LATRÁNIA

Mélységesen meg vagyok hatódva! És nemcsak a sörtől. Hanem attól, hogy végre el kell menni innen. Igaz, én már egyszer elmentem. De akkor csak egy évig. A mostani elmenetelünk lényegesen tovább fog tartani. Úgy, hogy a meghatódottság jogos. Persze, ha nem csak azt nézzük, hogy honnan megyünk, hanem azt is, hogy hova, akkor egy kicsit gondolkodóba kell esnünk. Meg kétségbe.

Köztudomású, hogy innen az iparba vezet az utunk. De mi is az az ipar? Az ipar legfőbb jellemzője, hogy be kell járni. Legjobban a mechanikai előadásokra hasonlít. Mindennap katalógus van.

Az iparból is lehet lógni. Ezt ott kiküldetésnek nevezik. Az iparba azért megy a kezdő mérnök, hogy dolgozzon, de mire odaér, ezt általában elfelejti. Ezért erre figyelmeztetni kell. Ezt a figyelmeztetést nyereségrészesedésnek hívják. A nyereségrészesedés olyan, mint a kártya. Csak egy matematikai műveletet lehet vele csinálni. Osztani. Van, amikor még ezt se.

Az iparban a kezdő mérnöknek főnöke van. A főnökre jellemző, hogy általában ő is ember. Ugyanis tévedni emberi dolog.

Az iparból nagyon nehéz elmenni. De lehet. Ennek legegyszerűbb módja az elhalálozás. Ez előnytelen. A másik módja a nyugdíjasság. Hátránya, hogy amíg ezt kivárja az ember, addigra megöregszik.

Az ipar vállalatokból épül fel. Van kis, közepes és nagyvállalat. Fölvetődik a kérdés: milyen vállalathoz menjünk el dolgozni? Kis vállalathoz nem érdemes, mert ott nincs perspektíva. Közepeshez úgyszintén nincs értelme, mert ott nem fizetnek. Ellenben, nagy vállalathoz nem szabad menni, mert ott már minden jó állás be van töltve.

Ennek ellenére csak a legritkább esetben fordul elő, hogy a bányamérnökök elmennek maszeknak. Ez a szocialista öntudat miatt van. Meg amiatt, hogy a maszekokat nem dotálják.

Így hát, Kedves Barátaim, rajta, mert vár az ipar! Sőt, mi több erős vár! Erős vár, mely nem dől össze könnyen! De mi azért megpróbáljuk . . .

MÁSODFOKÚ KERESZTREJTVÉNY

GOND! NEM JÁTÉK!

Ennek a keresztrejtvénynek, mint a másodfokú egyenletnek, két megoldása van. Beküldendő az x_1, x_2 megoldásból a vízszintes 20, 21, 23 és a függőleges 1, 4, 7.

Vízszintes:

1. Forgács nélküli alakítást végez (módhatározóval!). 10. Kerek betű és egy római szám. 11. Északmagyarországi helység közelébe (érkezik). 12. Műsorvevő berendezések és a hozzátartozó vezeték kezdőbetűi. 14. Elhúnyt híres magyar építészek vezetékneveinek kezdőbetűi. 15. Nem tudós, nem művész, nem is politikus, mégis a közelmúltban ismert név. 16. Kíméletlen, nem ismer irgalmat, ha megélhetésről van szó (egyébként él, mint hal a vízben). 19. „Halad" három betűje. 20. *Makk* legtöbbször itt található. 21. Húzásra is használják. 22. Sok esztendő nehéz küzdelmei, kemény összecsapásai állnak e szervezet mögött (közismert rövidítés). 23. Ezt akarják megszerezni az egyetemen tanuló lányok. 25. Kitűnően repülő gerinces. 26. Mindenek ősanyja.

Függőleges:

1. Fogaskerekek legjellemzőbb adata, szoros kapcsolatban áll az átmérővel. 2. Ilyen áru is van. 3. E és az éjszaka színének kezdőbetűje. 4. Egy csintalan virág. 5. Ez törénik, mikor a csacsit kihajtják a rétre. 6. Első két betűje annak az eszköznek, mely kilövés után óriási sebességgel repül az ég felé. 7. Eta. 8 Magyar király megnevezésének első két betűje. 9. Ismételt ABC egymást követő betűi. 13. Színpadon és társaságban találkozunk vele. 16. Két különböző betű. 17. Afrikában honos élőlény. 18. Ámor régi harceszköze Tapolcán. 20. Előkelő címben előforduló mássalhangzók. 21. Regény, színmű tárgya, mondanivalója (első három betűje). 23. 1000 db E betű — római számmal. 24. Sánta . . . (vadnyugati ponyvákban fordul elő).

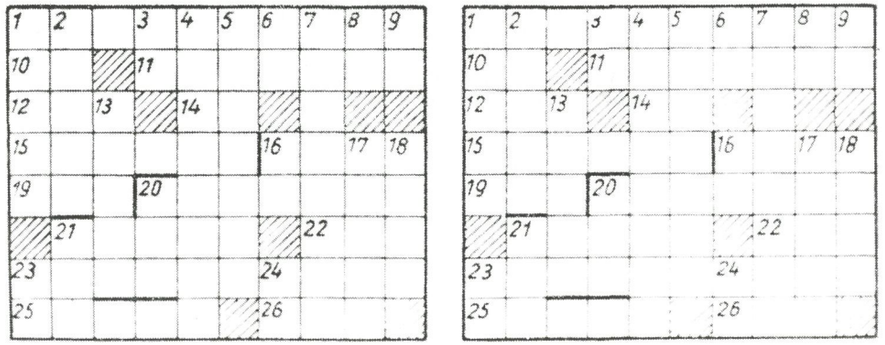

IV a. mell. Makk A.: Kétismeretlenes keresztrejtvénye a „HÚZÓTÜSKE 1964"-ből

MELEGENHUZ
OX FONYALA
DTR LN T
URANYICAPA
LADLAKASAN
MARHA FLN
EGYDIPLOMA
MADAR OKA

PRESELÜLVE
IÖ EGERELE
TVA VG A
CILIKAÖNZO
HDLTÖLGYES
TÜSKE NBI
MERNÖKFERJ
EMBER OKA

KÉP telen REJTVÉNY

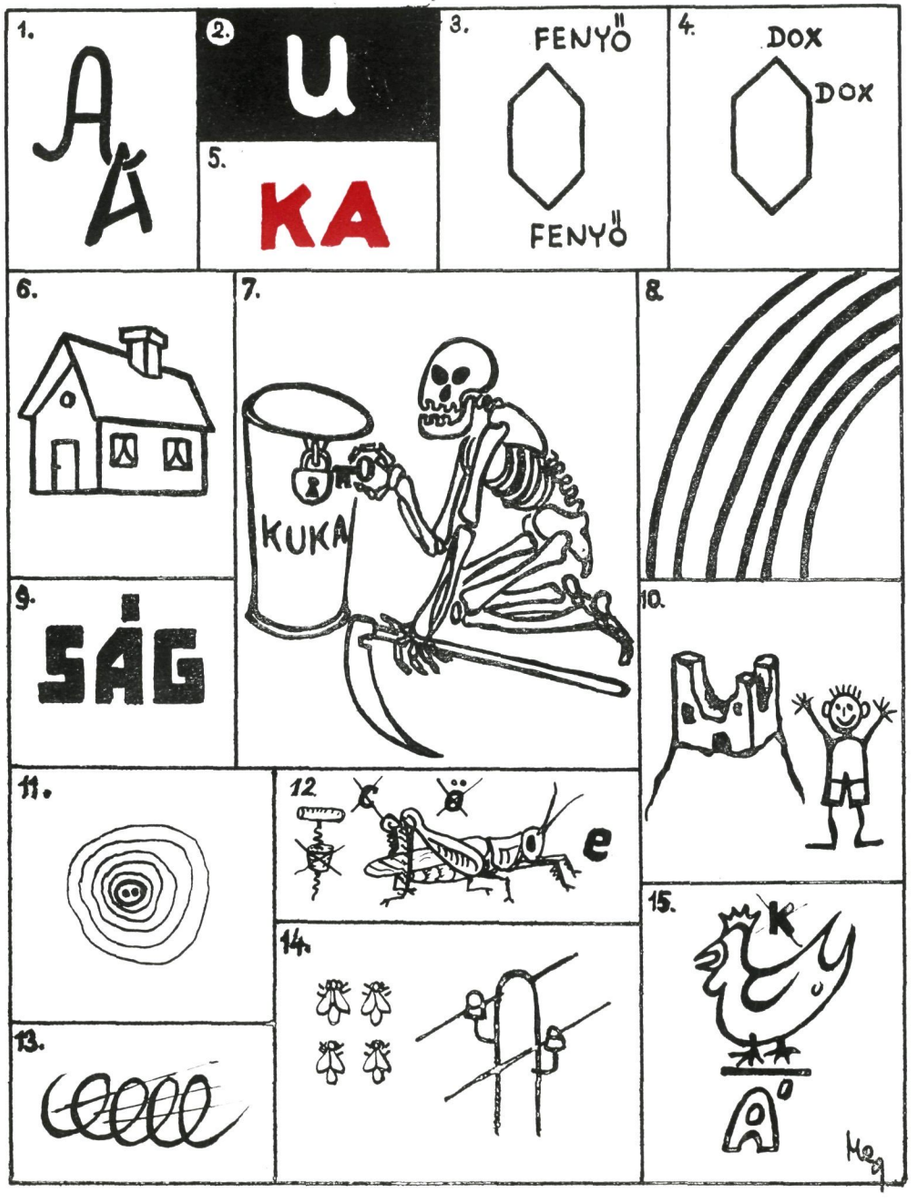

IV b mell. Molnár Gy.: Képtelen képrejtvényei a „HÚZÓTÜSKE 1970"-ből: 1. Analóg. 2. Fehérnemű. 3. Parafa. 4. Ortodox. 5. Piroska. 6. Házunk előtt mennek el a huszárok (a huszárok nem látszanak, mert ez nem a mi házunk). 7. Szemét lezárta a halál. 8. Öreg zsiráf az állatkert ablakában (csíkos, mert fogoly). 9. Bizottság. 10. Romantika. 11. Fuldokló disznó. 12. HÚZÓTÜSKE. 13. Seprik a pápai utcát. 14. Legyek fa, melyen villám fut keresztül. 15. Vatikán.

HAMMLETT

Enni vagy nem enni; az itt a kérdés:
akkor nemesb-e a gyomor, ha tűri,
menzája minden nyűgét és nyilait,
vagy ha kiszáll tenger fájdalma ellen,
és nem eszi meg a rizibizit.
Befalni vagy meghalni — semmi több,
de mit nyújthat számomra a menzatök?
S a menzabab által elviselni mind
a test eredendő természetes rázkódtatásait,
s Szűcs elvtárs óhajtja-e a kegyes,
hogy legyen mindennap tavaszi leves,
bár a köret mindig csak vegyes,
a savanyú meg túlontúl ecetes,
s az adag se mindig teljes,
de a vizeslány helyes — az a kis begyes.
Ha majd leráztunk minden földi bajt,
s mindenki annyit evett, amennyit akart,
de nem a menza szent hajlékában itt bent,
hanem ÁBC-áruházunkban ott lent.
S izzadva, nyögve élte fáradalmin
hordjuk a tálcát végig a szalag mentin,
s kezünkön ott marad a nyoma,
a zsír s aluminium pora
úgy, hogy nem felejtjük el soha,
milyen volt az a májgaluska leves,
az a tetves . . .
S hogyan szeljem el a marhaszeletet
egy puszta tőrrel? — Ki hordana ily terheket
lohasztva kedvem, hogy tőröm csorba,
így ma is egyben maradt tányéromon a sertésborda.
De ah, hogy szólok én drága menzám ellen,
ki öt-hat évig csak ellátott engem.
Volt jó étek is: a reggeli rántotta,
mert a tojást nem menzatyúk tojta.
S ha most itt megéheztél e sok bölcs földi szóra,
odakint vár Artúr bácsi földimogyorója.

NEHÉZIPARI MŰSZAKI EGYETEM
REKTORHELYETTES

1223-R/1972.Gs.

Dr. Hosszu Miklós
egyetemi tanár

Matematikai Tanszék

Helyben

1972. április 6-8. között egyetemünk rendezi a X. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Műszaki Szekciójának Ülését. Tiszteletteli kérem Professzor Elvtársnat, hogy az Alaptárgyi Tagozat elnöki tisztét elvállalni szíveskedjék.

A Tagozat ülése 1972. április 6-án 13.30-tól a XI. sz. előadóban, C/1. épület I. emelet 101., lesz.

A konferencia programfüzetét és az Alaptárgyi Tagozaton díjazásra javasolt dolgozatok jegyzékét a Bíráló Bizottság a későbbiekben eljuttatja Professzor Elvtárshoz.

Ha az előadás és az azt követő vita alapján Professzor Elvtárs a javasolt díjazási sorrend megváltoztatását indokoltnak tartja, azt a Bíráló Bizottság elnökével, Dr. Hosszu Miklós egyetemi tanárral szíveskedjék közölni.

Az Alaptárgyi Tagozat titkári teendőit Kollár András tudományos ösztöndíjas gyakornok látja el.

Miskolc, 1972. március 24.

Tisztelettel

Dr. Szabó János
rektorhelyettes

— Vajon hosszú volt az út, amíg Hosszú Miklós megtalálta Hosszú Miklóst?

HOSSZÚ dolgok

AZ EGYIK külföldi szállodában kora hajnalban készülődött egyetemünk oktatói csoportja az elutazáshoz (Kozák Imre és felesége, Farkas József és felesége, Dénes Miklós, Tevan György, Gáti József, Salánki József, Kiss Lajos és Gyáni Károly). Mindenki elkeszült, csak Dénes Miklós igazgatta még nagy műgonddal a rajta feszülő fehér szmoking gallérját, miközben a gyakorlott vadász szemével nézegette előző napon vásárolt csillogó légpuskáját.

Mivel sietni kellett az állomásra, segítségképpen a társaság felajánlotta, hogy elviszi Dénes hatalmas bőröndjét a szálloda halljába. A hall helyett azonban a társaság kiment az utcára, és a szomszédos kapualjba húzódva várta a fejleményeket.

Nehány perc múlva megjelent Dénes Miklós, jobbjában a fegyverrel. Fürkészve nézegetett jobbra-balra a homályos néptelen utcán, de senkit se látott. Hirtelen odalépett a szálloda előtt várakozó egyetlen taxihoz, feltépve annak ajtaját így kiáltott:

— Sprechen Sie deutsch?

— Jawohl — válaszolt a sofőr megrökönyödve.

— No akkor vigyen gyorsan az állomásra — folytatta Miklós magyarul.

Mit tesz a sors, a sofőr magyar anyanyelvű volt, így rakétasebességgel el is indultak.

A csoport lihegve érkezett a pályaudvarra, ahol Miklós mintha mi sem történt volna — így fogadta a csoportot:

— Mi az, ti még csak most jöttök?

SZENTPÉTERI ERNŐ a Bányajog és a munkavédelem előadója

KÉMIAI METALLURGIAI VIZSGÁN

Prof.: Hogyan lehet az elektrosztatikus porleválasztáshoz a nagy egyenfeszültséget előállítani?

Hal.: Transzformátorral . . .

Prof.: Hogyan működik a transzformátor?

Hal. (hallgat).

Prof.: Na rajzoljon fel egy transzformátort! (Közös erőfeszítéssel elkészül egy nagyon vázlatos vázlat.)

És hogyan keletkezik a nagyfeszültség a szekunder terkercsben?

Hal. (ismét hallgat-ó).

Prof.: Hát ha a primér tekercsre feszültséget kapcsolunk, hogyan jut át az a szekunder tekercsbe?

Hal.: Hát . . . össze kell kötni!

(És összeköti az ábrán a primert a szekunderrel.)

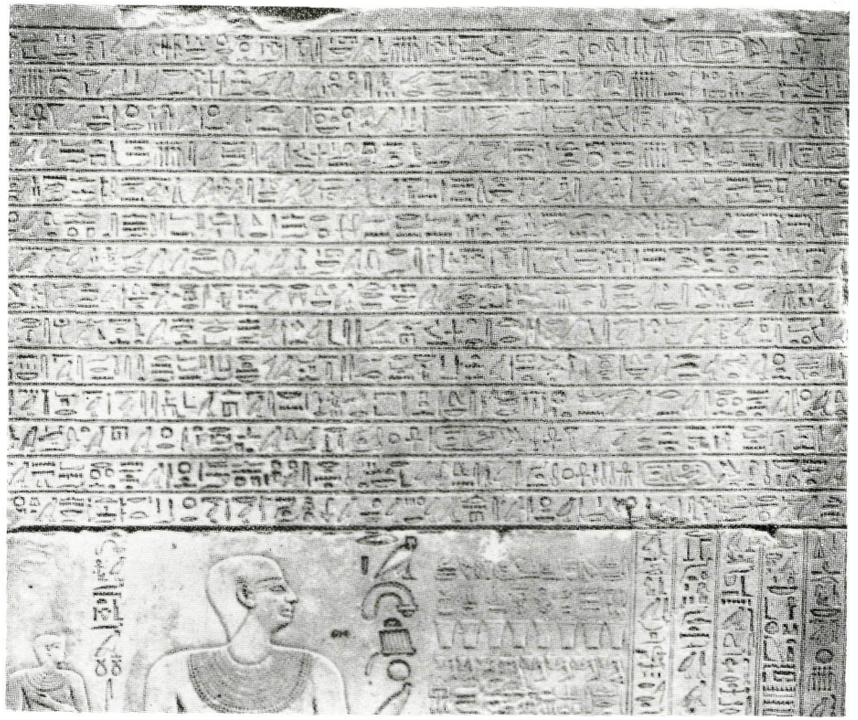

Ts-i láttamozás, aláírás ↑ **AZ ELSŐ BETŰMINTALAP**

APÓKA OTTHONA

KÉT I. éves vietnami hallgató egyik szombaton este bekopogtat a Gépelemek Tanszékének egyik világos szobájába, ahol Gubicza László tudományos segédmunkatárs dolgozott.

— ISTVÁN docenst keressük!

Gubicza hirtelen nem is tudta kiről van szó, mert Apókát így sose hívták.

— Ilyenkor már nincs itt!

— Miért?

— Mert szombat van és késő este van, otthon van!

— Ja? Azt hittük itt lakik a szobájában . . .

*

GÁTI JÓZSEF adj. Elektro' gyak.-on késett. Ezalatt a hallgatók a teremben található minden szerkezetet össze-visszakötötték. Az „elvileg" bekapcsolt motor persze nem akart indulni, amikor az óra megkezdődött. Kétórás nehéz munka telt el, amíg kiderült, hogy az indító ellenállás helyett az asztalon levő csúszó ellenállást kapcsolták be. Ezután kezdődött a Gátszakadás . . .

JÓ KEZEKBEN A KAZÁNHÁZ-ÉPÍTÉS:

Siposs István tanársegédet elkapja 1971. október 7-én dél körül egy erősen illuminált, munkaruhába öltözött sörösüvegekkel felszerelt férfi a büfé újonnan nyitott kis kijárata előtt:

— Ugyan tessék már megmondani, hogy merre van a kazánház, mert azt építjük, és biz'isten eltévedtem . . . már egy órája, hogy itt mászkálok, és nem találok vissza . . . pedig onnét küldtek . . .

*

1973. február 27-i Gépészmérnöki Kari tanszékvezetői értekezleten egyesek bírálják a hallgatókat, mások (Ortutay Miklós tanársegéd, kari KISZ-titkárral az élen) védik. Ekkor mondta *Terplán* Zénó prof.

— Nem olyan szép a menyasszony, mint azt itt egyesek lefestették, de nem is olyan csúnya, hogy ne házasodnánk velük . . .

Fizikai kémiai széppróza

Berecz Endre remek mese receptje

A fizikai kémiában a szemügyre vett anyagi rendszer termodinamikai tulajdonságai attól függnek, hogy adott körülmények között mit és hogyan tekintünk a rendszerhez tartozónak. Jelen esetben úgy is tekinthetjük, hogy a rendszer Önök, a hallgatókomponensek; a környezet pedig az Egyetem.

Az $n + 1$ komponensű rendszer általában nyílt rendszernek tekinthető, mert az Egyetem, mint környezet nagy mennyiségű energiát és anyagot — vagy inkább anyagiakat — táplál a rendszerbe. A rendszer egyes önálló komponenseinek mindegyikére azonban nem merném a rendszer nyílt voltát ilyen biztonsággal állítani, mert egyesek olyan adiabatikus, energia át nem eresztő fallal vették körül magukat, amelyen az anyagiak ugyan akadálytalanul áthaladhattak a környezetből a rendszer felé — sőt ezt a megfelelő komponens rendkívüli kémiai affinitással, példátlanul nagy negatív normál szabadentalpiaváltozással vette fel — ugyanakkor azonban az energia — azaz tanszéki erőfeszítés — képtelen volt átjutni ezen a falon.

Ez természetesen azzal jár, hogy a rendszer komponenseinek száma az időben csökkent; eleinte, az első és másodéves indukciós periódusban gyorsabban, később lassabban, majd beállt az egyensúly, és a komponensek száma harmadévtől felfelé a szaktanszékek jóvoltából gyakorlatilag konstans marad. Ehhez persze hozzájárult az is, hogy e folyamattal az időben párhuzamosan haladt a rendszer entrópiájának csökkenése is a szakosítás és ágazosítás következtében létrejövő relatív rendezettségnövekedés miatt, amikor is az egyes kialakult részrendszerek komponensei között a szakirányba történő polarizáció miatt megnövekedett kölcsönhatások és a nagyértékű tanszéki gerjesztési energia a nagyobb maximális hasznos munka végzését segítették elő, illetve értelem- és fegyelemnövelő, általában fejlágybenövő irányba hatottak, ami persze a komponensszám konstans átlagösszegében integrálódott.

Mindezek a viszonylatok természetesen kifejezhetők más fizikai kémiai úton is, egyrészt a termodinamika módszereivel, a normál szabadentalpiaváltozás használatával, másrészt a — ma mindent megoldó bűvös tényezőként elfogadott — reakciókinetika alapján. Nézzük az első utat....

Mint ismeretes, a normál szabadentalpia-változás összefügg a végtermékkomponensek és a kiindulási komponensek alakításával. Mivel nagyobb az ötödéves végtermékkomponens aktivitása — azaz hasznos munkavégző

képességével arányos függvénye — az elsőéves kiindulási komponensek aktivitásánál, annál negatívabb a normál szabadentalpia-változás, annál inkább végbemegy a kohómérnökképződési folyamat. Természetesen előbbi csak akkor szabja meg a folyamatok — így esetünkben a kohómérnökképző folyamatok — végbemenetelének lehetőségét, ha a kiindulási és végtermékkomponensek aktivitásai a folyamat megindulásakor egységnyiek voltak, illetve ennek megfelelően a folyamat kiindulási feltételeinél a komponensek nyomásai is egységnyiek voltak. Ebből nyilvánvaló, hogy a kohómérnökképzés sikerességét nagyban befolyásolja az, hogy a komponensek normális — egységnyi — parciális nyomásról indulnak-e, vagy bennük az alkohol parciális nyomása több atmoszféra nyomásra ment-e fel?

A termodinamika azonban csak azt mondja meg, hogy valamely folyamat végbement-e, de semmit se mond arról, hogy mennyi idő alatt? Könnyen lehetséges, hogy normális, nagy negatív $\triangle G_0$-u hallgatókomponensek nem lettek kohómérnök-végtermékek, mert a legkülönbözőbb reakció-kinetikai hatások léptek fel:

a) Lánctörést okozó ütközések nem a rendszerhez tartozó komponensekkel (pl. rendőr, férj, ara, kieg., fegyelmi bizottsági elnök, 10-es Mohr-keménységi fokú vizsgáztató stb.).

b) Túl alkoholos közeghatás (fali ütközések vagy nagy koagulációs szám és méret, nagy pH-jú komponens stb.).

c) Nagy és hosszan tartó elektrosztatikus kölcsönhatás a komponens és egy eltérő töltésű között.

d) A matematikai, elméleti kohászattani, illetve mechanikai vizsgák letételének igen nagy aktiválási energiája, amely nem érte el a potenciálgát maximumának megfelelő energiaszintet stb.

Mindezek persze rendkívüli mértékben lecsökkentették az adott komponenseknek az évfolyamok közötti diffuziósebességét, amit az általános elfogadott nézetekkel ellentétben jelen esetben éppen nem növelt, hanem csökkentett az órákról történt vakanciák nagy száma. Exponenciális módon nő tehát ilyenkor a kohómérnök-képződés folyamatideje, és ezt a hőmérséklet növelésével se lehet gyorsítani, mert 37—40 °C felett a komponenseken belül irreverzibilis változások mennek végbe, 0 °C alatt pedig a komponensek hibernálódása miatt az egész folyamat befagy, sőt ennél kisebb hőmérsékleteken, a komponensek belső oldószerül szolgáló nedveinek eutektikus hőmérséklete alatt a folyamat ugyancsak irreverzibilissé válik.

Itt csak a katalizátorok alkalmazása segíthet:

a) A vizsgáztató komponens belső szerkezetének felbomlasztása (rokon, ismerős intervenciója) útján.

b) Érdekszerelmi okokból adszorpciós kötődés kiváló hallgatókomponensekhez vagy orvosi asszisztensekhez.

c) Tettleges vagy pénzügyi atyai beavatkozás nagy ütőmunkával, esetleg katonasággal történő fenyegetéssel.

d) Férfinemű vizsgáztatók inhibiálása ultraszuper miniszoknya és csúcsszuper melltartó segédeszközökkel.

Reakció kinetikai nézőpontból tehát a kohómérnök-képződés folyamata $5+x$ lépcsős konszekutív folyamat, amelynek bruttó sebességét mindig a leglassúbb részfolyamat szabja meg.

TANSZÉK-ÁTHELYEZÉS A CZIÁKY-KORSZAKBAN

(1972: A/III→E/6)

Cziáky András:

Helyes minden okos vívmány,
Vezetésben jó az irány!
Kiharcoltam: bővüljön KISZ,
Minket a KISZ előbbre visz.
Reprezentatív irodánk,
Várunk — — jöjjetek ki hozzánk!
Tér és idő? — Mit se számít,
Szóljatok, én szerzek bármit!
Lesz stadion, plusz uszoda,
Öt év múlva megyünk oda.
Elröppent e kis idő . . .
Csodás ez az új miliő!

Zsámboki Katica:

Nékem olyan édes mindegy,
Hogy itt vagyok avagy amott —
Fő, hogy legyen húsz srác, kiknek
csicseregve pletykázhatok . . .

Fejér Gyula:

Kis Zsasztavám négy kerekén
Dombtetőre robogok én!
Vár ott reám sok iromány,
Tiszta, tágas új irodám!

Pataky Zoltán:

Tömegsport a nagy szerelmem,
Örül szívem, örül lelkem!
Hozzám száz ember „kocoghat",
Edzi őket az E/6 . . .

Jakab József:

Van annak előnye, haszna,
Hogy velünk így . . . cselekedtek, mert:
Gyors a lábunk, lelkünk bátor,
Kiestünk, mint „campingtábor"!
Ötletünk klassz — originál:
Gyaloglásban indulunk majd
Következő olimpián!

TIMÁR GYÖRGY stílusában

Ábrahám = rajzvakarék
abszcissza = tüsszentés
bányászkodás = vájárnak jó a lapjárása
büretta = hivatal becézett alakja
camping = pingpong, amit camping labdával üznek
csappantyúk = pusztul a baromfiállomány
diszkosz = cifra piszok
expanzió = szálloda, amelyet már lebontottak
gépész = vándorló nép lánya helyett elme
hamutartó = ennivaló U-tartó
Ida = tétovázás pl. ide-oda
inkubátor = hatalmas mongol káni centrum
irreverzibilis = belfasti zománcozott éjjeliedény-árus
izentrópikus = trópusi üzenet
karszt = az indiai ranglétra foka
keret = Ker elvtárs
kohász = német szakács disznaja
komplett = rokon nép vízi átkelési eszköze
konfliktus = ló vontatta közlekedési eszköz
krampampuli = alkoholista pásztoreb
Levente = menzalevesente
morfium = arab udvarlóm
notesz = visszarak
pornográf = az integráfhoz hasonló matematikai műszer
revízió = exportból visszamaradt látomás
villamos = házimunkát végző villa
vitamin = min veszekedtek?

ÁLMODOZÁSOK

EGY VEGYIGÉPÉSZ ÁLOMNAPLÓJÁBÓL

1. Egyik tanszék oktatói busszal utaztak szakmai kirándulásra. Az autóbusz lezuhant az árokba. Az oktatók felsorakoznak a mennyország kapuja előtt, de Péter főportás eltanácsolja őket:
— A paradicsomban nincs helye egyetemi oktatónak, menjetek a pokolba.
Az oktatók megindulnak búsan lefelé. Szt. Péter hirtelen utánuk szól:
— X. és Y. adjunktus nincs veletek?
— Itt vagyunk atyám!
— Ti bejöhettek fiaim!

*

2. A tanszékvezető egyik fiatal tanársegédet leckéztet.
— Nem mondta meg Q. adjunktus úr, hogy mit kell csinálnia ebéd után?
— De igen! Ébresszem fel, mihelyt Ön megérkezik.

*

3. A gondnoknő számtalan üres palackot fedez fel az E/7-es kollégium 708-as szobájában:
— Hát ezek meg hogy kerültek ide?
— Magam is csodálkozom — válaszolt a szoba egyik lakója — még egyszer se vettem üres üvegeket . . .

*

4. A kollégium egyik szobájának ajtaján kopognak. Egy hallgató kinyitja, és meglátja a villanyszerelőt.
— Maguknál égett ki a villany?
— Nem!
— Hogy-hogy — kérdi a szerelő, miután mégegyszer megnézi a szerelőlapot — hát ez nem U. és V. G. 511 tankörbeli hallgatók szobája?
— Már nem. Ők tavaly végeztek.

ELMÉCSEGEK

A pénz olvasva, a diplomaterv beadva jó.

A vizsgazárthelyi olyan, mint a filter a cigarettán.

Addig jár a csigafúró a furatba, míg át nem ér.

Alamuszi függvény nagyot ugrik.

Dörzsárral szemben nehéz evezni.

Egyeseknél az első és az utolsó vizsgaidőszak egybeesik.

KISZ-jutalomkönyvnek ne nézd az árát.

Nincsen tengely csapágy és nincsen egyetem UV nélkül.

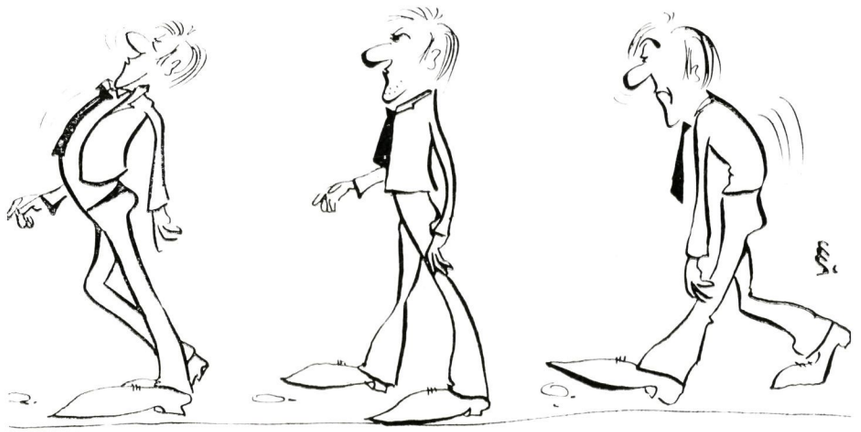

Már elsős vagyok **Még elsős vagyok** **Ismét elsős vagyok**

KI MIT

Versenyzők: Dr. Cselényi József (-i) egy. adj., szállító brigádvezető
Dr. Szaladnya Sándor (-nya) egy. doc. (ma prof.), gépszerelő tanuló a Hidroplán—Terplan Rt-nél
Dr. Szarka Zoltán (-ka) egy. doc., a Fazekas számtan-bírtam úttörője

Riporter: Árkosy Árpád (Á) V. gmh. (ma okl. gm.)

Zsüri: Elek András—Scheiber Mihály—Nádudvari János gmh.-k (ma már okl. gm.-ek)

Tét: a gépész-gyűrű elnyerése

Kérdések és válaszok

KONNEKTOR -i : Egymás közelében két lyuk, amelyeket pl. a kollégiumban az egész szoba használhat!

-nya: Két párhuzamos tengelyű, **H**8 illesztésű furat, kezdetben osztatlan bakelit házban.

-ka : Körintegrál *a*-tól *z*-ig (vagyis a megfogástól az agyoncsapásig).

OPTIMISTA -i : Ha valaki azt gondolja, hogy a bakdaru és a futómacska pároztatásával megnövelhető üzemében a daruk száma.

-nya: Az a tervező, aki azt hiszi, hogy a bennszülött munkadarab is 9 hónapig fogamzik, majd szerelhető lesz.

-ka : Aki ha hazamegy a szakestélyről és forog vele a világ, vagyis *rotációja* nem nulla, mégis azt hiszi, hogy van *potenciálja!*

PESSZIMISTA

-i : Ha egy szilikátipari gépész a nyersanyag szállításakor biztonságból maga is vizeli a homokot.

-nya: Az a hallgató, aki már a beiratkozáskor kéri a rektortól a lila UV-engedélyt.

-ka : Aki a kísérőtriédert is rendőrnek hiszi.

TUD?

SEXIS

-i : A kétpályás konvejor, mert a felül mozgó elem bizonyos helyzetben meglökheti az alatta levőt és még se gyullad ki a piros lámpa.

-nya: Olyan forgattyús hajtómű, amelynek menetenkint nő a lökethossza.

-ka : Az, amire a matematikusok két görbe *n*-ed rendű érintkezésekor csak gondolnak.

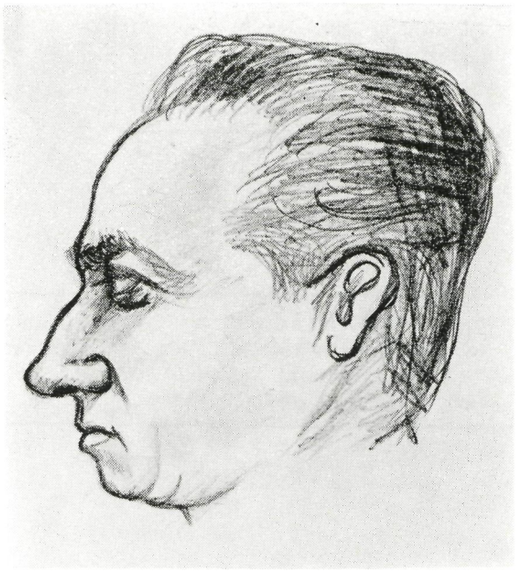

EXCENTRIKUS

-i : Az a tervező, aki a fekália-tárolásra gödör helyett magasraktárt tervez.

-nya: Az a hallgató, aki 3 kötelező rajz helyett 6-ot ad be.

-ka : Az, aki a nászéjszaka eseményeit is előre beprogramozza . . .

SZADIZMUS

-i : Ha valaki más célra vásárolt gumijának élettartamát gumihevederes szállítószalagba építve próbálja ki.

-nya: A centrifugál regulátor golyóit szervátültetésre használni.

-ka : A szerelmi háromszög egyik szögét 180°-ra kiteríteni.

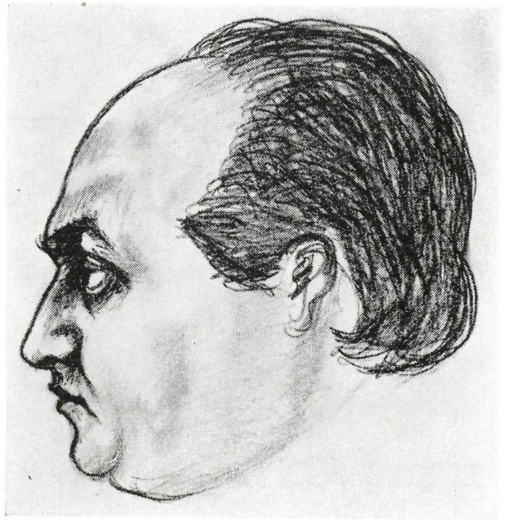

Kohásznóták 1972–73-ban

Elkezdjük a prof.-nótát,
Együttvan a társaság,
Messze szálljon röheje:
Sértődésnek nincs helye!

Nándori a pikulás,
Nem egy nyári Mikulás!
Fogd be a nagy szád, komám,
Amíg Ő marad a dékán.

Horváth professzor úrnak
Szakszerűen dolgoznak.
Egyig bujkál mindegyik,
Ezután meg pingpongozik.

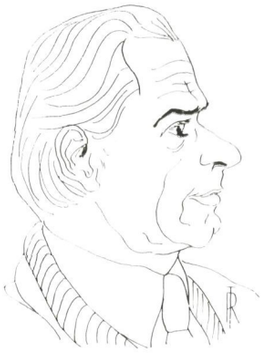

Simon lett most a rektor!
Kohászatban ez új szektor.
Siet, rohan mindenütt,
Mi csak a szelét érezzük.

Kiss Ervin a volt-dékán,
Rablómesével traktál.
Ha jó akarsz nála lenni,
Köpenyt sose merj fölvenni!

Automata vízöntő,
WC kagyló-öblítő,
Aki mindezt oktatja:
Ki más lehet, mint *Sulcz* tata.

Káldor Mihály arkangyal,
Vizsgán nincsen semmi baj.
Kontrakció, megnyúlás...
Szemlesütés, arcpirulás.

Berecz prof.-nak szólama...
Senki se figyel oda.
Kvázi, mit értesz ebből:
Parciális képletekből?

Nincs kérem semmi csel itt,
Képződik monticsellit.
Ha ezt nem tudod — nosza!
Megmondja majd *Antal Boza*.

Fuchs Erik a bűbájos,
A mosolya be csábos...
Miért C a C-görbe?
Mindjárt az elején mondd be!

Pintér Karcsi jó madár
Fütyürészve szálldogál.
A kohászok megtűrik,
Kell egy csalogány is nékik.

Imre Jóska barátunk,
Gyak.-vezér volt minálunk.
Nincs még pályája csúcsán,
De majd lép a szamárlétrán.

Czekkel docens kis törpe,
A két métert elérte.
Új tantárgyát szereti,
De a régit jobban érti.

Temesiné kedves nő
Mihály szárnysegédje Ő.
Istennek legyen hála,
Toto-kulcsunk bevált nála.

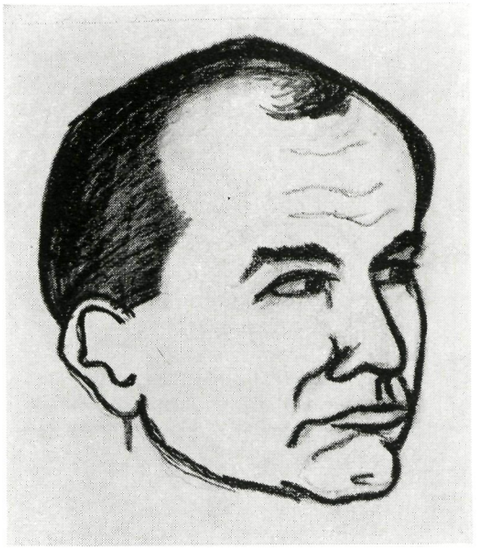

Vizsga-gyónás

Szereplők: Atya (A), Fiú (F), szentlélek nincs

F: Ave Maria, gracia préposzt, gaudeamus igitur, slussz!
A: Passz.
F: Ön az *Gribovszki* Atyám?
A: Igen, én vagyok kedveském.
F: Anyánk hol van, Atyám?
A: Szállj magadba Fiam, és ne szemtelenkedj!
F: Igen Atyám, csak félek, megszálltak a gonosz szellemek: *Gács*, *Orosz*, *Ludvig* hagyj el! Engem! Ó, *Héberger*, ki toronyrevolver magasságban élsz, segíts!
A: Nyugodj meg Fiam, és kezdd el gyónásodat, mert odakünn a folyosón még 12 szerzetestársad várja a megnyugvást.
F: Nagy az én bűnöm Atyám! Az anyagot a tudat elé helyeztem: ettem, ittam, nem tanultam.
A: 5 Miatyánk.
F: Gondolja, hogy elég lesz?
A: A Miatyánkból sosem elég.
F: Hát az enyémből elég egy is.
A: Miért gyermekem?
F: Azt mondja a Tízparancsolat: „Ne csinálj magadnak faragott képet!" Nézze meg ezt a képet, ez apám. És most nézzen énrám.
A: Ördög és pokol, micsoda hasonlatosság!
F: Az, Atyám, az. Most már mindegy, kiöntöm a szívem.
A: Öntsd ki leányom!
F: De én fiú vagyok.

A: Isten előtt mindannyian egyenlőek vagyunk.
F: Anyám!
A: Atyám!
F: Köszönöm a bizalmát. Atyám, én 3 hete nem ittam áldozati bort.
A: Iszonyú!
F: Nekem mondja?
A: 3 Hiszekegy és 1 hosszúlépés!
F: Most 3-at higgyek, vagy 1-et?
A: Egyet, hogy mindannyian Isten kezében vagyunk.
F: Én eddig azt hittem, az anyósom kezében vagyok.
A: Mit motyogsz, Fiam?
F: Semmi, semmi, csak bűnös viszonyt folytatok egy madonnával.
A: A Sátán markába kerültél.
F: Atyám, Önnek mindig igaza van.
A: Mikor áldoztál utoljára?
F: Tegnap a 12-es angyaljáraton. Nem volt jegyem.
A: 50 Miatyánk . . .
F: Ft, Atyám, forint!
A: Forgattad kellően *Bálint* Atya bibliáját?
F: Hogyan is kérdezhet ilyet Atyám! Vele keltem, vele feküdtem, s éjszaka cellámban vasalózsinórral vertem a hátam.
A: Miért gyermekem?
F: Nem volt, aki megvakarja.
A: Mi vétked van még, te tévelygő bárány?
F: Az, . . . , hogy néha . . . alszom . . .
A: Micsoda? Tudod, hogy a legnagyobb bűnt montad ki a fejedre?
F: Mit szól hozzá, hogy tudom. Mert mi lenne a dolgom: ereklyetartó készüléket szerkesszek — kiskocka, golyó, golyó, tiki-taki, azért is alszom, altatót veszek be, egy évig alszom, hi-há- hm, . . . *(elterül).*
A: Az őrülteket az indiánok is tisztelik. Légy könyörületes e gyönyörű porhüvelyhez Uram, és add meg neki azt, amit én nem adhatok meg: egy kettest!

CEMENTIT

BUZGATÁS

KOHÁSZ DÉKÁN

SZÁLLÓPOR

KUPOLÓKEMENCE

DRÓTHÚZÁS

FINOMHENGERMŰ

KÉP-

VAKTRIÓ

NAGYOLVASZTÓ

NYERSVAS

MEGERESZTÉS

DURVAHENGERMŰ

REPÜLŐ OLLÓ

RÉJTVÉNY

Mi bányaművelők búcsúzunk

Ha mi most elmegyünk, nem marad-e űr utánunk? Nem bénul-e meg az egyetemi élet? Tudnak-e pótolni minket?

Nos, hogy megnyugtassuk magunkat, végigjártunk néhány életképesebb tanszéket, és megkérdeztük: „Mit vesztenek az 1972-ben végző bányaművelőkkel?"

Íme a válaszok:

Matematika és bridzses tanszék: Dr. Gáspár Gyula.

„Az egzisztencializmus tükrét tartva a kérdés elé, abban vizsgálva, van valós megoldás válaszadásként. Gyökös kifejezést vesztünk Önökkel, hiszen az évek során Önök közül kerültek ki a tanszék tősgyökeres utóvizsgázói."

Marxizmus—leninizmus — új mechanizmus tanszék: Novák József.

„A kérdés approximatív, dilatálható, s végeredményben újra termelhető filozófiai kategória. És még hasonló fogalmat említhetnék. Azt minden esetre már most tisztán látom: az a tény, hogy Önök képzett bányamérnökök lettek, nem jelent különösebb csapást sem a tanszékre, sem az imperializmusra!"

Ábrázoló geometria és Ízes Magyar Nyelvtan tanszék: Téglássy Tata.

„Hogy Magukkal mit vesztünk? Már vesztettünk. Öt éve fogadtam a Tanulmányi Osztály vezetőjével, hogy mutató se marad Magukból az ötödik évre. S most elmennek? Hát csak menjenek..."

Műszaki mechanikai Tanszéki Munkaközösség.

„Tau, de nehéz kérdés! Kérjük, várjon a feleletre. Ha a tanársegédek tudnak válaszolni rá, hétfőn a hallgatóknak is kiadjuk!"

Fizikai szellemű tanszék: Dr. Szabó János.

„Ez az eseményhalmaz relatív. Önök veszteségként könyvelik el az egyetemi létben kontinuitásuk megszüntetését — a tanszék nem! Gondolok itt arra, hogy az UV-jegy nevű szerencsejátékban elért sikereinket már így se befolyásolják ittmaradásuk esetén."

Bányagépészkedési tanszék: Dr. Bocsánczy János.

„Kérem, az kétségtelen, hogy vesztünk. A nyugalmunkat. Mi lesz, ha egyszer illetéktelenek is megtudják, hogy Magukból bányamérnök lett! Nem csodálkoznék, ha a Salzgitter cég ezek után kéthatású ónezorgénes bányaparipákat gyártana."

A dékán: Dr. Tarján **Iván.**

„Kedves Fiúk! Önök nagyon aranyosak. Nincs semmi baj. Kiképeztük Magukat Szivattyúk tárgyköréből, tehát tudják: csak úgy és annyit igyanak, hogy kavitáció ne lépjen föl!"

Ásványelőmosási tanszék: Dr. Tarján Gusztáv.

„Hogy mit vesztünk Magukkal? Most kérdezik? Már akkor elveszett emberek voltak, amikor a tanszékre kerültek! Adjanak hálát a Rittinger-képletnek, hogy nem változtattuk meg a szemnagyságukat!"

Bányaművészeti tanszék: Dr. Zambó János.

„Amit mi vesztünk, nem képvisel potenciált. De sajnos ott van a népgazdaság! S ráadásul még Bányakárt is tanultak! Kérem, rám ne hivatkozzanak, inkább üljék le! S különben is: a magazinfejtés nem népbolt!"

DR. ANTAL BOZA JÓZSEF (1932—1975) TSZV. EGYETEMI TANÁR EMLÉKÉRE, AKI A „HÚZÓTÜSKE 1974" SZERZŐTÁRSA, LELKES TÁMOGATÓJA VOLT

Emlékek az első hat évről

Mielőtt ide kerültem, azt hallottam, hogy ezt az egyetemet fél lábon is ki lehet bírni. Később rájöttem, hogy kell ezt érteni. Néha az ember a fél lábát is odaadná egy sikeres vizsgáért. Volt aki azt mondta, hogy ide bekerülni könnyű. bent maradni nehéz. Nekem az a véleményem, hogy aki ide bekerült, az benne van . . .

A gimnázium befejeztével sikeres felvételi vizsgát tettem, és rögtön fel is vettek . . . katonának. Szabadulásom után néhány héttel kezet fogtam a dékánnal, és ezzel a parolával megpecsételődött a sorsom. Miközben megkötöttük az alkut, mintha ezt olvastam volna ki a szeméből: „Öregem, majd megfigyelheted, annál hülyébb már nem leszel öt év alatt, mint akkor voltál, amikor ide jelentkeztél."

Azonnal az elején felhívták a figyelmünket a folyamatos tanulásra. Egy tankörtársam megpróbálta, de hamarosan félbe kellett hagynia tanulmányait. Azóta folyamatosan újból tanulja egy zárt helyen az ábécét és az 1x1-et.

Rögtön az első évben sokan szerződtek le gyárakhoz, üzemekhez. Ha megkérdeznék, mi erről a véleményem, azt mondanám, hogy én a vállalatok részéről csak helyeselni tudom a dolgot.

Az évek folyamán nagyon sok érdekes előadást hallottam, és nagyon sok érdekes előadást nem hallottam vagy azért, mert az előadó olyan halkan beszélt, hogy nem lehetett érteni, vagy azért, mert akármilyen hangosan is magyarázott, Miskolc-Tapolcáig azért ő se tudott elkiabálni.

Akárcsak másnak, nekem is lett néhány kedvenc tanszékem. Ide aztán jóval többször jártam el vizsgázni, mint a társaim.

Egyetemünk rugalmas oktatáspolitikájának eredménye, hogy az I. előadóteremben délutánonként fakultatív jellegű filmelőadásokat tartanak. Az oktatáspolitika nagy kérdése még a terheléscsökkentés. Ennek a problémának a megoldását a következőképpen tudnám érzékeltetni. Képzeljünk el egy görnyedt, verejtékező egyetemistát, akinek — mondjuk — a bal vállán magasra polcolva sok-sok tankönyv van. Jön a terheléscsökkentés, leveszi a hallgató bal válláról a könyveket, és átteszi a jobbra.

Hogyan készültem a vizsgákra? Hm . . . Az oktatók szerint legjobb a saját, kézzel írott jegyzet. Elképzelhető, hogy akkor milyenek a sokszorosított hivatalos egyetemi jegyzetek és a tankönyvek.

Megtanultam a logarléc kezelését is. Például azt, hogy miképp lehet area sh lg x^2-ből 17-dik gyököt vonni egyetlen számítással. Jó ezt tudni, mint ahogy azt is, hogy soha az életben nem lesz rá szükség.

Kézügyességem fejlesztéséről különösen a Gépelemek Tanszéke gondoskodott. Annyi munkát kaptam, hogy a végén úgy rajzoltam, mint egy gép. Innen a tantárgy neve: Géprajz.

Matematikából a gimnáziumból jötteknek volt némi előnye a technikusokkal szemben, de ez a fór hamarosan kiegyenlítődött, amikor olyan dolgokról volt szó, melyek láttán mindenki egyformán csak pislogott.

Kedvenc tanszékem a Fizikai Tanszék volt. Szinte szüleimként szerettem az ott oktató tanszemélyzetet. Így azután mindenfelé azzal hencegtem, hogy majdnem fizikai dolgozók gyermeke vagyok.

És eljött az Áramlástan, Megmunkálások, Ipargazdaságtan, és mind a többiek, de ezek a tantárgyak nekem már csak gyerekjátéknak tűntek. Mint ahogy most is van kedvenc gyerekjátékom. Gumidominó, rajta betűk, és azt próbálom kirakni, hogy: DIPLOMA.

Egy, ket-

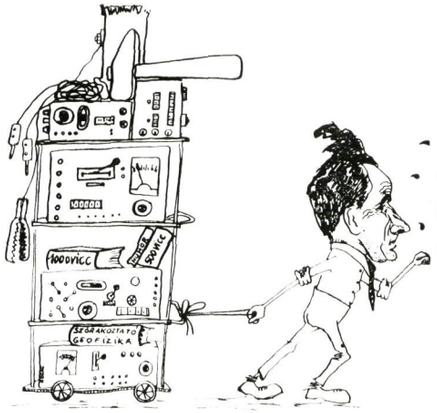

KRISTÓF LACIKA

*

EGY MÉRNÖKTOVÁBBKÉPZŐS HALLGATÓ újságolja:

— Megérkezésemkor az E/x kollégium kapusszobájában éppen a portásnőtől érdeklődtem, hogy meddig járnak a buszok, hol a fürdőhelyiség, merre a menza? Ekkor az ott várakozó két néger hallgató egyike odaszólt a honfitársának tiszta magyarsággal:

— Nézd csak! Már megint egy idegen!

*

OROSZ nyelvi órán:

— Mit jelent a лец?

— Hát azt, hogy: logarlőcs . . .

A MISKOLCI SEMMELWEIS KÓRHÁZBAN HALLOTTUK

Műtéthez készül két sebész. Betolják a beteget. Elkezdődik az ismerkedés.

— Hát kedves bácsikám, mi fogjuk megoperálni. DARÁZS doktor vagyok és SZÚNYOG doktor fog segíteni . . .

— Szentisten! Én meg HANGYA vagyok! — szólt még ijedtebben a beteg.

*

Az ALKÍMIAI TSZ. pályázatot írt ki. Lehetséges témák:

1. Optimális ráolvasások használata a hatkilences acél előállításban.
2. Aranycsináló berendezések beszerelése a Borsodi Vegyikombinátban.
3. Sósav és átok együttes alkalmazásának hatása az ellenség arcára.

*

II. ÉVES ELSŐ FIZIKAÓRA 1971 ŐSZÉN

SZABÓ JÁNOS prof. bejön, de hóna alatt néhány könyvet cipel. Mielőtt megszólalna, azokat a katedrán rakosgatja.

Megkérdi egyik hallgató a társát:

— Nem tudod, ki ez?

— Biztosan egy új könyvügynök, csak megtévesztésül van rajta fehér köpeny!

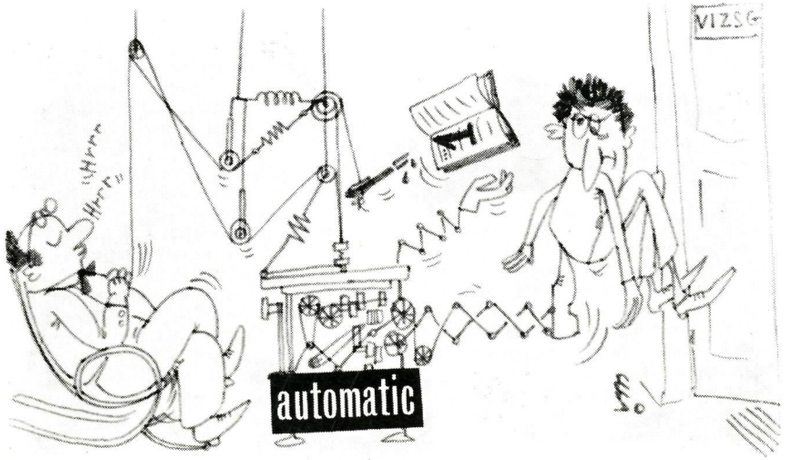

tő, három...

EXTANKÖRTÁRSAINK SZOMORÚ ELHULLÁSÁRA
(Byron után)

Mint farkas a nyájra, lezúdult a tanszék
Szörnyű ZH-val, zord felügyelettel.
Szikráznak a szemek, akár ha e mély
Dudujka felett kivirágzik az éj.
Fogak csattogtak s puskák zizegése
Verte fel a csendet, mignem időnk letelt.
Bús városi lányok zokogtak özvegyi jajt!
Reményeik nem állták a vihart.
Index suhogott, jegyük elfeketült,
Nem hallik már jajszó, és hallgat a kürt . . .

*

1973. MÁRCIUS 1-ÉN EGYETEMI TANÁCSÜLÉS

SIMON SÁNDOR rektor: a miniszterhelyettes elvtárs személyemen keresztül az egyetemi tanács minden tagjának eredményekben gazdag új esztendőt kívánt. Ennek továbbításával egy kicsit elkéstem, de nem akartam ezért külön egyetemi tanácsülést összehívni.

*

A puskázás ellen

— Mondd, nem viszed te túlzásba az óvatosságot?

Dr. NAGY LAJOS adj. (egy gyűlésen):

— . . . mert a tanszék szakszervezeti bizalmija legyen olyan, mint a tanszék édesanyja!

Valaki odaszól DR. PÉTER LÁSZLÓ adjunktushoz, a Szervetlen és elemző kémiai Tsz. szakszervezeti bizalmijához:

— Hát ehhez mit szólsz Laci?

— Most mindenkivel le is kell feküdnöm?

*

GYUREK ZOLTÁN az alkoholszint bizonyos emelkedése után rettenetes dolgokra képes. Egyik tejbári szemináriumról haza, (azaz) a kollégiumba térve, mivel nem tetszett neki a szoba alakja, nekiállt átrendezni. Miután az asztal és szék lábai felfelé álltak, és egy kisebb belövés sem okozhatott volna kevesebb törmeléket a padlón, a legnagyobb nyugalommal elment a szomszéd szobába: aludni!

Dr. KOVÁCS LAJOS BÁCSI

*

PROF. DR. med.-ped. G. SOMLÓ

Vegyipari eljárások c. előadások hallgatói az első órától kezdve nyomon kísérték Dr. SOMLÓ GYÖRGY prof. hátát (mivel többnyire a tábla felé fordult), de a tapasztalt előadót a figyelmes szemek hátulról is melegítik. Ezért tűnt fel neki, hogy november közepétől fázni kezdett, holott a központi fűtés működött. Megfordult. Félház volt. A jelenlevők influenza-járványt emlegettek.

Ha betegség, akkor gyógyszer kell. Beadott egy katalógust. Egy hét múlva újból félház, nyilván a dózis volt kevés. Beadott mégegy katalógust. Ez hatott. *Csaknem* az egész évfolyam meggyógyult. Gondolta: a szervezet az oltásra emlékezik — az immunológia tanítása szerint — s így a kettős óra első felében is adagolt egy katalógust, mire a második órára újabb négy hallgató jelent meg gyógyultan.

A *tudományos kísérlet* eredménye: Heveny influenza-járvány esetén két egymást követő katalógus szinte teljes, de a harmadik tökéletes gyógyulást biztosít!

Tavasz

Ave Szobor!

Szerény halandó áll előtted,
Hogy ismerhetné hát neved?
Néma szavakkal kérdi Tőled:
Ki vagy? Ki bánt el így veled?

Nézd, balra tőled lányka nyugszik,
Tán sóhajod is hallja ő,
Ha semmi hangos szó nem hangzik
A Park felől, az est ha jő.

Mily két világ, ha Rátok nézek:
Egyik erőtől duzzadó,
A másik, bocsáss meg, oh kérlek,
Olyan vagy, mint hős véradó,

Ki önzetlen voltál miértünk:
Véred, húsod adtad oda,
Hogy emlékeztess: azért élünk,
Másoknak jusson a java.

Ti mindketten szimbólum vagytok,
Mondták ezt, lám, a bölcs szavak,
Mi már elmentünk, ti maradtok,
Mint hegyvidéki mély tavak.

Csak azt nem értem, engedelmet
Kell kérjek, tőletek, Szobrok:
Egy szimbólum két ily ruhában?
Mit szólnak ehhez új korok?

Az egyik szinte húzza kezed,
Hogy megpaskold hol itt, hol ott,
A másik arra emlékeztet,
Mily érdekes ez új korod.

Egykor Praxiteles ontotta
Csodás anyagból szobrait.
Szikrázó márványból faragta
Aphrodité szép vállalait.

Buonarotti varázsvésővel
Carrarát égig emelte.
Elbűvölt ezelőtt tíz évvel
Mózesének tekintete . . .

De itt van Rodin, az új titán,
Kit Földünk hátán hordozott.
Keze alatt a bronz, a márvány
Lenyűgözővé változott!

Nem kell tépelődnöd, hogy mit látsz,
Ha alkotását nézheted,
Máris felhőmagasban fent jársz,
Úgy ráragad tekinteted.

No lám, a moaern is lehet szép,
Elragadó, elbűvölő,
Mint verscsodák, dallam vagy tájkép,
Mely hegy taváből jő elő.

De mi lesz ötszáz év múltával,
Ha rádtalálnak, hölgyem, mondd?
Tán néznek nagy csodálkozással,
S szívükben annyi lesz a gond!

Hova soroljanak? Szobornak,
Mely képvisel egy kort talán?
Vagy kísérleti fémes bábnak,
Ki álltál szobrász udvarán?

Egy biztos: most, korunkban, képed
Oly megszokott. Ez nem vitás.
Szimbólum vagy, hát én tisztellek,
Őszinte szómért megbocsáss!

Szélsőségért én nem rajongok,
Olyan, mint tájfun tengeren:
Belenyögnek, ha támad, partok,
De aztán gyorsan megpihen . . .

Én most itthagylak, hölgyem, csendben,
Nevelj, gondolkoztass, merengj,
S az acélváros lágy ölében,
Egyetemünkön jól pihenj!

Mit üzen a Télapó?

Újra eljöttem Hozzátok, bányász-kohász-gépész fiúk-lányok

$$v' = \frac{v_x - 1}{\varkappa\left(1 - \frac{v^2}{c^2}\right)}$$

sebességgel.

Sajnos késtem néhány mikroszekundumnyit, mert a motoros szánom $\cos\varphi$-je $\pm 0{,}328\Theta$-val kilóg a küszöbmezőből. Tavaly generátorozták a Szállítógépek Tanszékén, és hát ugye, szóval emberek vagyunk. Szerencsére a Gépelemesek kölcsönöztek egy forgattyús tolattyút, amit kedvező hátszél esetén már csak $\gamma\varphi$ nyomatékkal kell rugdosni, hogy szuperáljon.

Az a fő, hogy végül is ideértem, bár a Filozófiai Tanszéken megpróbáltak eltéríteni. Elhoztam mindenkinek, amit kiérdemelt a produktív munka szférájában elért egész éves manuális és pszichikai önkifejtéséért.

Először a tanszékeknek adnám át súlyos, de nem életveszélyes ajándékaimat, bár néhánynak már is kézbesítettem, mielőtt idejöttem volna.

Hogy a lényegesen kezdjem, a Fizikai Tanszék részére egy üzenetet hoztam. Az Albert *Einstein* üzeni, hogy: „No-no!?!"

A Mechanikai Tanszék új kördiagramot kap, mert a régi már lerongyolódott, és még van itt részükre egy görbe tartó is, amit még senki se tudott kiegyenesíteni, talán majd ők . . .

A Matematikai Tanszék az idén egy 2 km-es vektor-skalár függvényt kap, azonkívül a kutatómunka megkönnyítésére több olyan import számológépet, amelyen 50 piros meg 50 sárga golyót lehet tologatni. Hogy ne kelljen minden ZH-hoz új példákon törni a fejüket, kapnak tőlem ötvennyolcad fokú gondolkodtató differenciál-egyenleteket, és rengeteg határozatlan integrált, amit eddig lehetetlen volt megoldani.

A filozófusokat és tudományos szocialistákat meglepem új jegyzetekkel, amelyek amellett, hogy tömörek, még érthetőek is.

A gyengeáramosok erősítő-bátorító tablettákat kapnak, hogy ne féljenek ám az erősáramosoktól. Többet ésszel, mint árammal. Sajnos a tanszékükön nincs megfelelő rend. Amikor arrafelé jöttem, láttam, hogy a raktárban két csonttá soványodott kóboráram bolyong, ugyanakkor a laborasztalokon fázisszögek voltak szétdobálva, s a fogasokon gazdátlan impedanciák lógtak.

Az öntészek megkapják a maguk kis homokozóját, csak ne vigyék túlzásba.

A fémtechnológusoknak egy remek feladatgyűjteményt hoztam, amelynek példáit nyugodtan ki lehet adni megoldásra a hallgatóknak, mivel a tanszéki apparátus úgyis csak több éves keserves munkával tudná kihozni az eredményeket. Könnyebbség, hogy csak 132 tizedesjegy pontosság szükséges.

A Földtan-teleptani Tanszék egy robotautomatát kap, amelynek nincsenek idegei, mindent kibír, és rendkívül alkalmazkodó. A földtanhoz-teleptanhoz sajnos nem ért, egyébként rendkívül jártas a műszaki tudományokban.

A kémikusoknak hoztam egy 25 °C-on és 1 atm (azaz SI-ben 0,1 MPa = megapascal nyomáson használható viszkozitáscsökkentő bélkúpot, amit felváltva lehet kipróbálni. Segítségével triviálisan evidenssé válik az ekvivalens fenéknyomás és az entalpiaváltozás számítása.

A tanszékeken kívül meg kell említenem azt a gyomorsorvasztó kutatócsoportot, amely a Menzán működik. Hoztam számukra mócsingmentes, előrepuhított és kicsontolt friss disznóhúst. Ajándékomból csak 3 kg-nyi tömeget fogadtak el, és esküdöztek, hogy ezt is be tudják osztani egy évre 3 ezer fő részére.

A kollégisták több tucat szex-magazint és új kollégiumigazgatót (ezen belül még rengeteg rendszabályt és letolást) kapnak.

A MI EGYETEMÜNK szerkesztőségébe eljuttatok egy láda FASIRTOT, mert a régi már erejét és ízét vesztette.

*

És végül fiúk-lányok, nektek hoztam el a legnagyobb ajándékot: a reményt. Ha megkopaszodtok, megőszültök, nő a dioptriátok és idegesen rángatózni kezdenek arcizmaitok, akkor se veszítsétek el a reményt, elődeitek példája lebegjen szemüvegetek előtt, többen eljutottak már a diplomáig, pedig nem is számítottak rá!

SALAKHEGYI EÖNTŐS BUGAVÉG BÉNI

minősítésének kiegészítése

Kiemelhető, hogy Bugavég szakmai érdeklődése nem szűkül le az Általános kohászattan szakterületére, hanem keresi a kapcsolatot a kohászat egyes szakágai és más szaktudományok között is. Erről tanúskodnak számos — folyóiratban is megjelent — szakcikkei, TDK-dolgozatai, pályamunkái, vitairatai és előadásai, amelyekből néhány itt olvasható:

1. *Az orvostudományok, a fizika és a műszaki mechanika* kapcsolatának keresését tükrözi pl. az „Egyik végén befogott tartók átültetése elasztikus-organikus üreges testekbe" című tanulmánya. Megjegyzendő, hogy Bugavég a szervátültetéshez szükséges kísérleti feltételeket egyrészt személyesen maga biztosította, másrészt közreműködött az elasztikus-organikus üreges testek alapkutatásában, sőt felkutatásában is. A téma kifejtését részfeladatokra bontotta. Első lépésként elvégezte az üreges test felületi és mélyebb régióinak hőmérsékletmérését szubjektív elven dolgozó kombinált, tapintó-merülő pirométeres módszerrel. Azt követően szervátültetési (transzplantációs) kísérletsorozatot hajtott végre, és végül a vonatkozó szakirodalom eredményeit is figyelembe véve összeállította tanulmányát. A tanulmány szövegében többször visszahivatkozik nagybátyjával folytatott személyes beszélgetéseire (aki a bábolnai tenyésztelepen apaállatgondozó), valamint dr.-med., dr.-techn. dr. dr. h. c. özv. Szenilfalvi Bufelejtő Hugó a polihisztori tudományok kandidátusa, egyetemi magántanársegéd e témakörben írt monográfiájának „Elasztikus-organikus üreges testek intenzifikálása és rezonancia viszonyainak változtatása fenékbefúvásos módszerrel" című fejezetére is. A tanulmány nyilvánosságra hozatal után e kutatási témát még nem zárta le, hanem minél tovább szeretné folytatni erővel, egészséggel.

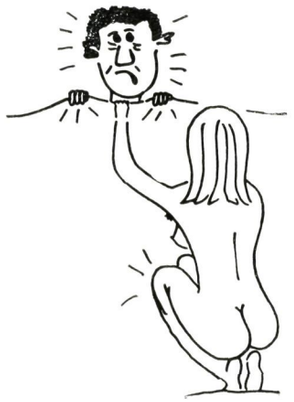

2. *Egy másik tanulmánya* „A zápfogak élettartamának változása az egyed által elfogyasztott lógyulai mennyiség függvényében" címmel a Bőderekúak Szaklapjában jelent meg. A tanulmány megírására a lógyulaiban szórványosan előforduló patkószeg ténye adta számára az alapötletet. E munkája országos visszhangra talált, melynek pozitív eredménye volt, hogy az Egészségvédő Egylettől dicsérő oklevelet

kapott, negatív vetülete volt viszont, hogy a Böllérek Országos Tanácsa hitelrontás címén pert indított ellene, és időszaki kiadványuk karácsonyi számában pellengérre állította.

3. *Ugyancsak nagy horderejű* munkát végzett „Az öntészeti formázóhomok gőzáteresztő képességének és penetrációs tulajdonságainak változása a hozaganyagként adagolt lótrágya mennyiségének függvényében" című témakörben is. Kutatásai alkalmával a közgazdász körültekintő szemével felmérte a hazai mezőgazdaság fokozódó gépesítését, és a jelentős devizakihatással járó import nehézségeket is. Külön érdeme, hogy néhány napi száraz koszttal és váltás fehérneművel iszákjában gyalogszerrel indult országjáró hozaganyag gyűjtő körútra. Szívós munkával sikerült összegyűjtenie a kísérletekhez szükséges mennyiséget; igaz, hogy a fehérvári huszáristállók környékén komoly konfliktusa támadt — úgyszólván antagonisztikus ellentétbe keveredett — a környék verebeivel, mert még a létminimumot is elorozta előlük. A kísérletek befejezésével szabadalmat jelentett be „A penetrációs öntés záloga" címmel.

4. *Még egy előadásáról* kell megemlékezni, amelyet „Az alacsony ötvözésű feszített acélhuzalok kopási viszonyainak és akusztikai tulajdonságainak alakulása lószőrrel való dörzsölés következtében" címmel a Bülbülfalvi Dróthúzómű és a Helybéli Népi Zenekar által rendezett szimpózionon tartott. Az előadásnak elsöprő sikere volt. Azon túlmenően, hogy a képlékeny alakítás megjelent nagyjai is bővíthették ismereteiket, a jelenlevő vonósok tapsvihara tört ki, nagybőgőiket újjongva dobálták, amikor az előadó saját kísérletein kívül Lavotta, Bihari és Csermák, a múlt század nagy magyar muzsikusainak memoárjaira is visszahivatkozott.

*

Lehetne még ismertetni további szakmai-tudományos munkásságát, de a felsoroltak alapján is meggyőződhetett bárki, hogy Bugavég szakmaszeretete kiforrott, szakmai érdeklődése széles körű. Megfogalmazható tehát a végkövetkeztetés: Salakhegyi Eöntős Bugavég Béni okl. kohómérnöki munkakör betöltésére javasolható!

3 év után

Mi, akik már közelről nézzük a munkát, elmondhatjuk, hogy az élet randábbik részét hovatovább megismerjük in situ és de factu, natürlich, in delirium, pro primo!

Megragadom az alkalmat, mivel beszámolhatok, és elmondom, hogy ama bizonyos 5 évben oly hihetetlen mértékben és bravúros módon magunkévá tett egyetemi ismeretanyagból mégis melyek azon tételek, amelyeket az egyes tantárgyakból a leggyakrabban használunk a mindennapi munkás vergődés közepette.

Filozófia (a tagadás tagadásának törvénye): Nem megyek le a bányába, mégha nem küldtek, akkor sem!

Ábrázoló geometria (az integrálás, a differenciálás, a digitálás az imitálás helyett, a szorzás, az osztás, a ból és a meg . . .): A görög betűket csak flancból használjuk, a „pi" csak szótagként szerepel, ritka az „éta", a „zéta" és a „ró", ahogyan Rokfort, a nagy bölcselő mondja:

— Túró!

Fizika: Erre aztán piszokul emlékszik az ember. Coulomb-töltés, negatív töltés, csilletöltés, aztán tölt és iszik, mint a hétszentség! Meg a közlekedőedények elve. A múltkor is a fejemre esett egy Traffanel edény, nagyon ismerős a longitudinális kényszerrezgés is. Ha a főmérnökkel megyek a bányába és ő fázik, akkor nekem is fáznom kell.

Elektrotechnika: Ha a bányában a gumiszalagot hajtó motor armatúrájának eleje szikrázik, akkor odamegyünk, és rögtön tudjuk, hogy mit kell csinálni. Szólni kell a villanyszerelőnek!

Kémia: Egy kollégámnak akkora affinitása van, hogy alig mer levetkőzni a zuhanyozóban.

Dialektikus materializmus: Tanulmányaink alapján mindig mindent meg tudunk magyarázni, de tudjuk ennek az ellenkezőjét is. Mondok egy egyszerű példát, szimbólikusan a gyümölcsök világából. Az alma piros, a körte zöld, a szilva meg kék. De hiszen ez a szilva piros!?! Ez azért piros, mert még zöld!

Geológia: Az ember meg tudja különböztetni a vastag fedüt a lapos fedütől. Tudja, hogy hol található a mészkő, a kalcit, meg a facit. A faszén már csak önkritika formájában fordul elő.

kívülről

Ásványelőkészítés: Aki még fejből le tudja vezetni a kéttermékes mosási diagramot, azt szigorított flotálócellába dugják.

Kőzetmechanika: A főtecsavarok anyáinak hatnapos szülési szabadság jár!

Bányamérés: a kőzet-hibaszámítást remekül lehet használni az üzemi TOTÓ-kulcsoknál.

Szellőztetés: Itt a legsúlyosabb dolog a levegő! A légvezetési felelős feladata, hogy a levegőt húzza ki a bányából. Hogyan? Húzza ki 0,3-as redisztollal, az a legjobb még aránylag.

Bányagéptan: Egyenlő a gépesítéssel, vagyis a műszaki fejlesztéssel. Ilyesmit lehet csinálni maróhenger, önjárótám, önálló vájár, öngyújtó bevezetésével. De egy iszapolásos fás fronton a kaparón kívül az összes berendezés a szénrakó lapát, pontosabban a szívlapát, latin nevén a carbonus rakus. Kérem. Akkor most elő is vezetem egy, Tatabányán már elfogadás alatt sinylődő hercig kis újításomat: szereljünk a lapátnyélre nyomógombokat. Egy BE és egy KI gombot. Előnyei:

1. Rendkívül olcsó;
2. Akármelyik gombot nyomjuk is be, nem történik semmi!

Bányaművelés: Ezen a területen is előre kell lépni! Kérem, a vágatok biztosítása drága. Drága a TH, a betonidomkő, a fa is. Biztosítsuk a vágatokat Cascó-val, az lényegesen olcsóbb! Idézek az általam nagyra tisztelt ÁBBSZ-ből:

1. 1 m-nél vékonyabb széntelep esetén gondoskodni kell 1 m-nél alacsonyabb vájárokról!
2. Függőleges aknában a kézi csillézés tilos!
3. Vízbetörés esetén azonnal gyorsított úszóoktatást kell szervezni!
4. 3 m-nél magasabb segédvájárra kék színű jelzőlámpát kell akasztani!
5. Bányában bányatűz esetén dohányozni tilos!
6. Fás elővájást tilos ostorral hajtani!

Az elmondottak ellenére mégis azt mondom, hogy azért jó az a csapásvonal, amelyen elődeink, firmáink haladtak, mert hogy is mondaná Püthágorász, a nagy költő?

Annak is jó, ki csak tanult, s végez,
De jobb, ki aztán is diákként érez . . .
Az életed rövid, mint egy félkonyak!
Ne hagyd, hogy elnyeljen az üzemi latyak!

25 ÉVESEK VÁLASZOLNAK

Megkérdeztük a 25 éve Miskolcon, az NME-n dolgozókat, mondjanak el valami humorosat — Íme:

Fodor Gyuláné: Egy hosszabb, idei levélből idézek: „. . .kényszerítettek hogy a Nők Lapjában világgá kürtöljem a miskolci NME munkaügyi és bérügyi dolgozóinak a nemes intézkedéseit a dolgozókkal szemben. Bocsánatot kérek, b. nevüket nem tudom . . . Munkaügy vezetője: kissé teltebb termet, középkor, nagyon okos, kellemes, szigorú, türelmes természet; Bérügy: termet, okosság, kellemesség, szigor ugyanaz, kissé sötét szemüveget visel . . . a legmesszebbmenő tisztelettel gondolok Önökre, mint nemeslelkű haladó kornak kiváló vezető személyiségekre . . .” Pedig csak a ki nem vett szabadság után járó bért küldtük utána.

Fekete Lászlóné: Az 50-es években voltak vizsga előtti hajrák, sőt még éjszakai túlórázások is. Időnként persze nagyon elfáradtunk. Egyszer **Korpás Sanyi** bácsi végigfeküdt egy asztalon és azonnal elaludt. Mi pedig lányokasszonyok körülültük, gyertyát gyújtottunk, és nagy nevetés között siratót énekbe kezdtünk. Egyszercsak felébredt, éktelen dühbe gurult, mi pedig szétrebbentünk. Amikor már megengesztelődött, megkérdeztük, miért lett annyira mérges?

— Hát, amint körülnéztem, valóban azt hittem, hogy meghaltam . . .

Dénes Miklós: Én nem vagyok ilyen humorizáló típus. Előbb konzultálni fogok **Peterdi Pál** barátommal Bp.-en.

Káldor Mihály: Idén június végén javában vizsgáztattam, amikor kihívtak. Egy szimpatikus férfi állt ott és angolul üdvözölt. Honnan ismerem én ezt az embert — töprengtem. Ez biztos egy külföldre szakadt kohómérnök-hazánkfia, aki megjátssza magát. Erre így szólt: van Ee. — Még jobban megzavarodtam, mert az hittem magyarul kérdez, és nem tudtam, mimnek kellene lennie?

Aztán hirtelen kapcsoltam, hogy ez **van Ee** úr, a Philips új budapesti képviselője, és minden rendben volt . . .

Kende Istvánné: A 60-as évek elején két jól fésült és jól öltözött hallgató felkeresett az RH-ban. Körülményes bevezetés után (miközben emlegették **kedvességemet, segítőkészségemet)** kiderült, hogy egy hallgatói filmben egy gimnazistalány anyját kellene játszanom. Vállaltam. **Bán Róbert** rendező beültetett egy fotelba és így szólt:

— Asszonyom, ez itt a lánya . . . itt meg a két udvarló. Az egyik szakérettségis, akit Magának a lehető **legundorítóbb** módon kell fogadnia . . .

Kóródy László: Az 1953/54-es tanévben négy tanszék takarékossági mozgalmáért voltam felelős. A Testnevelési Tsz. részéről **Jakab Jóska** azt javasolta, hogy a tornateremben a pályavonalat a folytonos vonal helyett szaggatva kell meghúzni. Így a fele kréta megtakarítható . . .

Koleszár József: Úgy 1954 körül a Mech. techn. Tsz. egérfogót igényelt a központi raktárból. Az egész városban hiánycikk volt. Visszatelefonáltam, hogy egérfogó helyett beszerzek egy kandúrmacskát, ha igénylik. Igényelték, beszereztem, belég ellenében átvették. Másnap telefonáltak, hogy etetni is kell. Mit volt mit tenni? Kb. egy éven át napi tejadagot vásároltam és adtam át igénylőlapra, teljesen szabályszerűen.

Kovács Gábor: A szájhagyomány nekem tulajdonítja a következő mondást: „A mi egyetemünk nem is olyan nehéz. Elég ha jó erősen kezdenek, és azután állandóan fokozzák az iramot!”

Miklós Lászlóné: 25 évvel ezelőtt a Jegyzetsokszorosítóban dolgoztam több nőtársammal együtt. Egyik reggel közvetlen kolléganőm nagyon morcos volt. Gondoltam, majd a tízórai során felvidítom. De hiába nyújtottam feléje a kiflimet, szúrós tekintete még jobban elkomorult. Sikertelen kísérletemet azzal fejeztem be, hogy a kiflit behajítottam a szemétkosárba. Kb. egy óra múlva elpárolgott a mérge és elmosolyodott. Nosza, kivettem a kiflit a kosárból, megfeleztem vele, és életemben nem ízlett olyan jól, mint akkor.

Molnár Béla: A mindannyiunk által szeretett **Batár Zoltán** 1952-ben került Sárospatakról egyetemünkre. Akkor még a hosszú folyosó végén volt a menza „étterme” hozott anyagból. Egyszer egymás mellett ebédeltünk. Úgy a második fogás táján egyszer csak így szólt hozzám:

— Mondd, te már adjunktus vagy?

— Nem, én minőségi altiszt vagyok!

Rácz Júlia: A Sokszorosító Üzemben négy éve bekopogtatott hozzám egy fiú és egy leány hallgató.

— Mit tetszenek? — kérdeztem.

— A **zárthelyit** szeretnénk megkapni . . .

— Azt nem lehet, hát mit gondolnak?!?

— A saját fiának sem adná?

— Még annak sem! De maga nem is a fiam . . .

Sándor István: Egyszer **Balla Béláné** adjunktus előadása végén cédulás katalógust tartott. Nekem kellett összeszednem. Persze a hallgatók igyekeztek több cédulát leadni.

— Jól átvertem a kopasz ürgét . . .

— Engem aztán nem — mondtam — mert a te céduládat a bal kezembe tettem, a „többit” a jobb zsebembe!

— Pista bácsi! Adja már vissza a két többletet . . .

— Nem lehet . . . majd a TO-n visszakapjátok! — mondtam nagy szigorúan, viszont ezek a többlet-cédulák még ma is a jobb zsebemben vannak.

Urbán Sarolta: Jé, én már 25 éves vagyok?

Szőnyi Józsefné: A tanszéki közösség együttélési normái egy nagy családéra egyszerűsödnek. Egyszer — amikor a tanszék még az E/3-ban működött és közös W. C.-nk volt — az egyik oktató hirtelen kirohant. Tréfásan utánakiáltottam, nem kell-e egészségügyi papír? Csúnyán rámförmedt, hogy hagyjam békén! Kis idő múlva nekem is oda kellett mennem, ahová előbb neki. Kiderült, hogy nem reteszelte be magát, tehát rányitottam. Így szólt:

— Hát még itt se lehet nyugton az ember az adminisztrációtól?

Téglássy Ferenc: Mi a fenét akar a Szerk. Biz., hisz 25 év alatt a HÚZÓTÜSKE minden ártatlan mondásomat közzétette . . . Akartok most valami vaskosabbat?

Terplán Zénó: Amikor a tanszék 25 éves jubileumi rendezvényének másnapján többen gratuláltak, megkérdeztem, hogy mihez: az előadáshoz, a kiállításhoz, vagy a születésnapomhoz?

— Ahhoz gratulálunk, ahogy este egy slukkra kiittad a két korsónyi sört a **Halász Auréltól** kapott veszprémi kupából.

Zsadányi Guidóné: 1973-ban megkérdeztem a vegyipari gépészek vezetőjét, hogy a Mikulás-estjükre elvihetem-e magammal **Éva** lányomat, aki bányageológus szakos hallgató. Az írásbeli válaszból idézek: „. . . . a fenséges vezetőség bölcsen latolgatva úgy határozott, hogy a nevezett egyén — annak ellenére, hogy az élet balsorsa a bányász karra sodorta — kivételesen látogathatja az említett rendezvényt.

A „HÚZÓTÜSKE 1974" SZERK. BIZ.-A:

Dr. Cselényi József adj. (helyfej), dr. Drahos István doc. (távir.), Fancsali József adj. (őselem), dr. Farkas József doc. (sztat.), Gál Zsuzsa (hírverő), Hamerli Jenőné (fotós), dr. Kovács Ferenc doc. (gyűjtő), Kummer István V. bmh., Latrán Béla (Fasirt), V. bmh., dr. Lévai Imre prof. (vendéglátó), Marcsó Sándor III. gmh., Mörk János doc. (cenzor), Nagy István adj. (titkár), Péter József ts. (hézagtömő), Pintér Károly ts. (író-rajzoló), Richter Tibor IV. kmh., Scheiber Mihály V. gmh. (KISZ-mb.), Szabados Gábor IV. gmh. (kroki-gyártó), dr. Szarka Zoltán doc. (programozó), dr. Szaladnya Sándor prof. (szilikátoló), Szűcs Béla V. gmh., Tar Sándor doc. (védő), dr. Terplán Zénó prof. (elnök), Uray Vilmos doc. (K. F.-ösz-szekötő), Varga János V. gmh. (fejes), Vass András adj. (fémjelző).

A VILLÁMTRÉFÁKAT GYŰJTÖTTÉK — ÍRTÁK:

Boldis Géza, dr. Cselényi József, Csoór László, dr. Drahos István, dr. Farkas József, Jakab József, Kozák Miklós, Kummer István, Mennyei Sándor, Scheiber Mihály, Siposs István, Szabados Gábor, Szűcs Béla, Tar Sándor, dr. Terplán Zénó, Tóth Kálmán, Varga Gábor, dr. Vincze Endre, Varga János, dr. Zambó János.

A VILLÁMTRÉFÁKAT — HUMORESZKEKET ILLUSZTRÁLTÁK:

Árkosy Árpád, dr. Bognár János, Dömötör Zoltán, dr. Drahos István, Fancsali József, Gubicza László, Hegedűs Károly, Kozák Miklós, Králik Iván, Marcsó Sándor, Mészáros György, Molnár István, Péter József, Pintér Károly, Richter Tibor, Szabó József, Székely László, dr. Terplán Zénó, Torma Júlia, Varga János, dr. Zsámboki László.

A kiadásért felelős: Dr Tajnafői József
rektorhelyettes
Felelős szerkesztő: Scheiber Mihály,
V. gépészmérnök-hallgató

Készült a Borsod megyei Nyomdaipari
Vállalatnál 1975-ben — 8865 — 2000
Felelős vezető: Szemes István

ÖSSZEFOGLALÁS

Egész oldalas fényképek: 21 Andics Á.: Téglássy Ferenc — 85 Kóbor P.: Vilt Tibor szobra.

Humoreszkek: 10 Szabados G.: A műegyetemista; Latrán B.: Napló — 11 Szabados G.: A miskolci egyetem — 12 Marcsó S.: Misztifikáció az UV-dombról — 13 Antal Boza J.: Székfoglaló — 16 Gömbös K.: Mese a vezértengelyről — 33 Csernus T.: Álom, álom, édes álom ... — 36 Csernus T.: Oktatóink a menzáért — 38/39 Páczelt I.: Tanszékeink életéből — 40 Kóródy L.: Ami az életrajzomból kimaradt — 41 Szabados G.: Az utóvizsga — 42/43 Farkas O.: Tantervtan — 48 Simon S.: Rektori expozé — 49 Cekkernyi mese — 61 Kiss É.: Kupaavató — 64 Latrán S.: Búcsú — 68/69 Berecz E.: Fizikai kémiai szépprózа — 80 Papp I.: Mi bányaművelők búcsúzunk — 81 Szabados G.: Emlékek az első 6 évből — 86/87 Kozák M.: Mit üzen a Télapó? — 88/89 Pintér K.: Minősítés-kiegészítés — 90/91 Kiss Cs.: 3 év után kívülről.

Megemlékezések: 27/32 Emlékezés Dr. Bognár Jánosra, Dr. Földvári Aladárra, Dr. Milasovszky Bélára, Nagy Miklósra, Szabaczky Károlyra, Dr. Szabó Szilárdra, Timár Istvánra, Várközi Lajosra és VI/a Pista bácsira.

Rajzoldalak: BI Péter J.: Címoldal — I Székely L.: A lángoló vezértengely — 32 és II Bognár J. gyűrűi — 60 Érdekes rajzok — V Richter T.: Dr. Antal Boza József.

Rejtélyek: IV Makk A. kétismeretlenes keresztrejtvénye a HÚZÓTÜSKE 1964-ből; Molnár Gy. képtelen képrejtvényei a HÚZÓTÜSKE 1970-ből — 78/79 Pintér K. képrejtvényei — BIII Drahos I. térbeli minikeresztrejtvénye.

Riportok: 2/5 Tszv.-i humorcsokor — 26/27 A mi kis fórumunk — 92 A 25 évesek válaszolnak.

Szokványok: BII Szerkesztők, patronálók — 1 Előszó — 94 Szerk. biz. — 95 Ez — VI/b Szereplők-csinálók.

Versutánzatok: 8/9 Mennyei S.: Az IDEM tenzor — 17 Boda E.: Röpülj páva — 24/25 Kóródy L.: Mondd, mit érlel? — 37 Antal Boza J.: Kupaóda — 44/45 Deme D.: Gépésznóták — 44/45 Mecseki I.: Disszertáció — 52/55 Boldis G.: Ismétléses kombináció ... — 59 Boldis G.: Gépészversek — 62/63 Gulyás J.: Kohász katarzis — 65 Scheiber M.: Hammlett — 74/75 Kohásznóták — 84 Deme D.: Ave Szobor! — 93 Simon S.: Szentháromság.

Vidám jelenetek: 22/23 Diáklázadás (az SK műsoráról) — 56/57 Kéklő fény (írták a szereplők) — 72/73 KI MIT TUD? (írták a szereplők) — 76/77 Árkosy Á.: Vizsga-gyónás.

Villám-történetek: 6/7 Rókák a szőlőben — 14/15 Fuvaros Tsz. — 18/19 Kívül-belül — 20 Ábrázoló geometria — 34/35 Funkcionális elemzések — 50/51 Hírdetermináns — 58 Az NME 25 éves jubileumi ünnepségén történt. — 66/67 Hosszú dolgok — 70 Tsz.-áthelyezés — 71 Álmodozások — 82/83 Egy, kettő, három ...

Szentháromság

Kollégák! Halljunk szót! Szólok igazságot!
Nem beszélek tréfát, hanem valóságot.
Adjatok hát nékem egy kis időt arra,
Hogy itt most kitérjek mind a három karra . . .
A kohót az isten mikor teremtette,
A kohászt már akkor régen megszerette.
A kohó termékét egyszer ő kivette,
S ebből az acélt el is készítette.
Maga volt a kohász, az egek királya,
A szakestély tudja, hogy nem is hiába.
A gépész az acélt addig formálgatta,
Míg az emberiség tudatába hozta.
Így született meg a gépész-technológia,
Hogy az embereket tovább boldogítsa.
Épültek ezután pörölyök, hámorok,
Elláttak kardokkal az egész világot.
E szent rendelése az egek urának,
Tetszett Ádám apánk sok maradékának.
De ahogy azt Mózes bőven el is mondta:
Pénz kellett a kardhoz, nem pedig csak munka.
Sok példát lehetne itt előhordani,
Mellyel meg lehetne azt bizonyítani:
Boldog, kinek vagyon aranya, ruhája,
Ékes csillogású tallérja, turbánja.
Ezt vallotta Jónás, szállt belőle fohász,
S rendelé az úr, hogy ő legyen a bányász!
Földnek méhét bányász kohász kézbe adta:
Vasat, acélt, fémet olvaszt az ebadta.
Bőven óhajtották — bárki is vizsgálja —
S ezt minden értelem bámulja, csudálja.
Nagy kincs a jó arany, de ha acél nincsen,
Simon nem papolnál prófétaként itten.
Boldog, kit így megáld isten őfelsége,
Higgyék ezt el kérem — de itt nincs még vége!
Hallottad barátom! De várjunk még szóra,
Nem kérek én mostan se borra, se sóra.
Igaz, hogy Szent Pálnak nem volt mestersége,
De nem azért lett ám örök dicsősége.
Hanem úgy gondolta már akkor mint lángész,
Nagy baj, hogy a Földön nincsen még gépész!
Ezért dicsőült meg Szent Pál is régente,
Hogy életét folytatván gépét szerkesztette.
Amaz erős Sámson mondta egy kohásznak:
„Kardot, garast s petákot adjatok csak másnak!"
Rossz Delilája volt ugyan Sámsonnak,
De dolgozni akart, s szerszám kellett annak.
Ennek a számára, ti derék gépészek
Nem voltatok restek, hogy ezt készítsétek.
Ki tudja, mely ország, mennyit kért belőle,
Azért hát jobb volna hallgatni felőle!
De sok példát hozhatnék e históriából,
Mind a régi, mind a legújabb világból,
Hogy mennyi jó származik a nehéziparból,
Mindenki értheti a gépek zajából.
Látjátok most immár, mit csinált a bányász,
S hogy teremtett vasat az ércből a kohász!
De hogy ez mind legyen használatra is kész,
Ezt váltja valóra serényen a gépész.
Ez a hármas egység, mint a szentháromság . . .
Éljen egymás mellett: gépész, bányász, kohász!

PISTA BÁCSI (1901–1974)

(Húzótüske 58-ból)

(Húzótüske 70-ből)

DR. SÁLYI ISTVÁN tszv. egy. tanár, a műsz. tud. doktora, Kossuth-díjas, az NME volt rektorának előadása arról, körök-e — vagy szabatosabban félkörök-e — a *Mohr-körök*, s ha igen, felállnak-e a normálfeszültségek a spongyában, ha az nem kiskocka, hanem négyzetes hasáb?

*

(Húzótüske 54-ből)

Dr. phil. dr. ing. SÁLYI ISTVÁN rektor, egyetemi tanár, a Mechanikai Tanszék vezetője a diplomáciai kérdések szakértője. Munkaidőn túl előszeretettel foglalkozik még a tarokk nevű „műszaki alapszigorlati tárggyal". Időnkint behatóan tanulmányozza az „ebbetegségek" c. nem kötelező tantárgyat. Ő egyben egyetemünk Kossuth-díjas „költője" is, ilyen irányú munkáját reggel 7 óra körül végzi a diákotthonokban.

(Húzótüske 72-ből)

Gépész prof.-nóták egyike:

Írtunk mi hetente hajdanán
Pontozott Mechanikát!
Ügybuzgó mérnök-tanáraink
Pedig a statisztikát . . .
Óh, kár, hogy *Gauss* atyánk
Nem nézett ránk!
Nem látta görbéje íveit
— Pista bácsi asztalán!

*

(Húzótüske 56-ból)

Egyszer M. és Bp. között, kb. a 138-as km-kő körül Pista bácsi megállást kért éjjel Zöldi László gépkocsivezetőtől. A kiszállás oly körülményességgel történt, hogy Zöldi elbóbiskolt. Az első ajtócsapásra felébredt, és azt másodiknak vélve, azonnal elindította a Tátraplánt. Gyöngyös előtt hátraszólt, hogy megálljanak-e feketézni? Miután választ nem kapott, hátrafordult, és rémülten látta, hogy: nincs rektor! Azonnal visszahajtott a 138-as km-kőhöz. És mivel Sályi Pista bácsi közben nem változtatta meg helyvektorát, megtalálta őt.

(Húzótüske 66-ból)

(Húzótüske 68-ból)

Mechanika professzornak dombon van
a háza,
Sudár egységvektor nő az udvarába'!
Sudár egységvektor nem nő az hiába,
Öntözi az eső és a Motyó unokája.

*

(Húzótüske 60-ból)

„. . . *Sályi* középcsatár és egyben csapatkapitány nagytechnikájú taktikus. Játéka kissé lassú ugyan, de ugyanakkor rendkívül hasznos. Sokat vállal magára, minden szabadrúgást, sőt még a partdobásokat is maga végzi, ugyanakkor viszont a legnehezebb helyzetekben, még a 16-oson belül sem veszíti el hidegvérét . . ."

(Húzótüske 62-ből)

TAVASSZAL KUTATÁSOKAT VÉGEZTEK A SÁLYI-BARLANG KÜRTŐJÉBE KARCOLT TITOKZATOS ÍRÁSJELEK MEGFEJTÉSÉRE.
(Észak-Magyarország, 1961. január 5.)

(Húzótüske 64-ből)

MECHANIKA (ősi hazárdjáték kockákkal)

Rém muris, mikor Pista bácsi kis kockákkal telerajzolta a táblát, és azt mondja: ez kinetika. Aztán rajzolt még sok-sok *vektort* a táblára, mindegyiknek nevet is adva. Hogy ezek mire voltak jók? . . . Hanem azok a *Mohr-karikák* már kihoztak néhányunkat a sodrunkból. Nagyfokú elhanyagolást tapasztaltunk ugyanis . . .

Szereplők — **csinálók**

Ajtay A. 40
Andics A. 21
Antal Boza J. 2, 13, 37, 45, 75, V
Apró F. 35
Arkosy A. 29, 76, 77
Bacsák G. 50
Balázs T. 6
Bálint L. 31, 53, 77
Balla B.-né 93
Bán R. 92
Bárczy G. 34
Batár Z. 93
Berecz E. 2, 13, 68, 69, 75
Bíró A. 51
Bobok E. 34
Bocsánczy J. 2, 80
Boda E. 17
Bódi K. 6, 7
Bodoki Z. 56
Bognár J. 13, 28, 32, II, VI
Boldis G. 52—55, 59
Boldizsár T. 20
Borossy L. 18
Bozóki G. 35
Czekkel J. 49, 75
Cziáky A. 70
Czibere T. 2, 4, 20, 26, 35
Cselényi J. 14, 72, 73
Csernus T. 33, 36
Csókás J. 2
Csótai J. 2
Daróczi L. 15
Deme D. 29, 44, 45, 84
Dénes M. 45, 66, 92
Diószeghy D. 13
Dömötör Z. 81
Drahos I. VI/a, BIII
Elek A. 72
Erdélyi F. 56, 57
Fabinyi E. 35
Fancsali J. 35
Faragó K. 35, 57
Farkas I. 50
Farkas J. és J.-né
Farkas O. 42, 43
Fazekas B. 53
Fazekas J. 50
Fazekas F. 72
Fejér Gy. 70
Fejér L. 27
Fejes G. 2
Fekete L. 35
Fekete L.-né 92
Fekete P. 7
Fidrik L. 55
Firtkó J. 35
Fodor Gy.-né 92
Fónay M. 40
Földvári A. 28
Fuchs E. 75
Fuchs P. 6
Gács Gy. 34, 55, 76
Gárdus J. 3
Gáspár Gy. 3, 35, 51, 80
Gáti J. 66, 67
Gellért S. 53, 55
Gillemot L. 25
Glück A. 65
Gózon J. 20
Gömbös K. 16
Gribovszki L. 3, 26, 35, 45, 50, 53, 55—57, 76, 77
Gubicza L. 67, 70
Gulyás Já. 6
Gulyás Jó. 62, 63
Gyáni K. 34, 55, 66
Györe J.-né 92
Gyurek Z. 83
Halász A. 93
Hamerli J.-né 44, 45, 92, 93
Haraszti R. 35
Hayer L.-né 35, 53, 54
Héberger K. 76
Hegedüs K. 11
Herczeg I. 26, 35, 52, 67
Herczeg I.-né 35
Herendovics I. 35
Hollósi D. 35
Horváth Z. 3, 6, 13, 74
Hosszú M. 66
Hoványi L. 3
Huszthy L. 51
Imre J. 75
Jakab J. 70, 92
Jancsó Z. 27
Juhász Já. 14
Juhász Jó. 34
Káldor M. 3, 36, 74, 92
Kardos L. 27, 35
Karlovics J. 7
Kemecsei L. 31
Kende I.-né 92
Kerek T. 6
Király B. és B.-né 35
Király U. 34
Kiss Cs. 90, 91
Kiss En. 58
Kiss Er. 3, 6, 36, 61, 74
Kiss K. 6
Kiss L. 66
Kiss S.-né (Ida) 19, 34, 70
Kóbor P. 35, 85
Koleszár J. 92
Kollár A. 66
Kordoss J. 3, 35, 56
Kóródy L. 24, 25, 40, 45, 92
Korpás S. 92
Kovacs G. 5, 93
Kovács L. 83
Kozák I. 4, 59, 66
Kozák I.-né 66
Kozak M. 6, 7, 11, 28, 51, 64, 66, 82, 83, 86, 87, 89
Kövér M. 7
Králik I. 19
Kristóf L. 82
Kulcsár B. 35
Kulcsár I. 49
Ládai B. 7
Lancsarics A. 31
Lányi A. 27, 35
Latrán B. 10, 64, 87
Lendváry Cs. és Cs.-né 35
Lendvay P. 35
Lendvay P.-né 34
Leskó B. 55
Lévai I. 4, 15, 51
Libisch R. 30, 31
Ludvig L. 35, 53, 55, 76
Macher F. 5
Majoros L. 34
Makk A. IV/a
Marcsó S. 10, 12, 24—27, 33, III, 38, 39, 52
Mating B. 6
Matusz K. 5
Mecseki I. 46, 47
Menyhárd L. 3
Mennyei S. 8, 9
Mészáros Gy. 19
Mihályfi Gy. 20
Mike J. 5
Miklós L.-né 93
Milasovszky B. 28
Molnár B. 93
Molnár Gy. IV/b
Molnár I. 6, 7, 29, 41, 60, 61, 65, 71, 76, 82, 83, 89
Mörk J. 2, 44
Nádudvari J. 72
Nagy A. 34, 59
Nagy E. 20
Nagy G. 35
Nagy G. 45
Nagy I. 14
Nagy I. 35
Nagy J. és J.-né 34
Nagy L. 83
Nagy M. 28
Nánási T. 35
Nándori Gy. 4, 34, 74
Németh B.-né 3
Németh J. VI
Németh Z. VI/a
Nikodémusz A. 51
Novák J. 4, 44, 80
Orosz L. 34, 50, 56, 57, 76
Ortutay M. 67
Páczelt I. 38, 39
Pálfi J. 35
Pándi L. 35
Papp G. 80
Pataky Z. 70
Péter J. C, 2, 3, 5, 15, 29, 35, 42, 48, 58, 59, 72
Péter L. 7, 36, 83
Peterdi P. 92
Pintér K. 6, 46, 47, 62, 75, 78, 79, 88, 89
Pintér L. 18
Pirkó J. 35
Pojják T. 4
Polinszky K. 58
Rácz J. 93
Radács M. 6
Richter R. 4
Richter T. 43, 49, 74, V
Romvári P. 4, 20, 35
Salánki J. 19, 66
Sályi I. (id.) 35, 52
Sályi I. (ifj.) 35, 52
Sándor I. 93
Sántha Cs. 57
Sárvári J. 45
Scheiber M. 4, 56, 57, 65, 72
Siklér T. 7
Simon A. 14
Simon L. 45
Simon S. 4, 13, 36, 44, 48, 74, 83, 96
Siposs I. 67
Somló Gy. 83
Soós K. 7
Sulcz F. 4, 6, 7, 13, 36, 74
Susánszky J. 4
Szabaczky K. 28
Szabados G. 10, 11, 41, 56, 57, 81
Szabó I. 27
Szabó Já. 5, 13, 27, 35, 56, 66, 80, 82
Szabó Jó. 18, 36, 83
Szabó Sz. (id.) 29
Szaladnya S. 44, 72, 73
Szarka Z. 27, 45, 72, 73
Székely L. I
Szentpéteri E. 66
Szilas A. P. 5
Szilassy I. 35
Szmrekovszky A. 6, 7
Szokoli L. 35
Szőke P. 4
Szőnyi J.-né 93
Szücs S. 65
Tankó L. 34
Tar S. 35
Tarján G. 80
Tarján I. 5, 80
Téglássy F. 5, 7, 21, 26, 30, 80, 93
Temesi Z.-né 75
Terplán Z. 1, 2, 4, 5, 26, 28, 32, 35, 45, 51, 67, 72 93
Tettamanti J. 60
Tevan Gy. 66
Timár Gy. 70
Timár I. 29
Torma J. 7, 50
Tóth J. 3
Tóth K. 34
Uray V. 5
Urbán S. 93
Urbancsok M. 6
Varga G. 35
Varga Já. 1, 14, 15, 34, 73, 76
Varga Jó. 3
Várközi L. 30, 31
Vass A. 14, 15,
Vereskói J. 6
Verő J. 25
Vilt T. 84
Vincze E. 51, 93
Vorsatz B. 5
Vörös I. 20
Zambó J. 5, 58, 80
Zámbó S. 5
Zöldi L. VI/a
Zsadányi É. 93
Zsadányi G.-né 93
Zsámboki L.-né 70

Háromdimenziós mini-keresztrejtvény

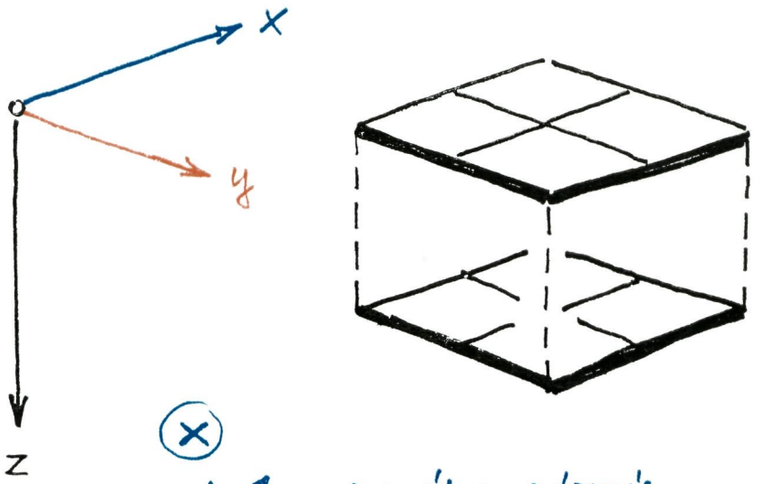

(x)

y1z1	személyes névmás
y2z1	papírra vet
y1z2	sertés lat
y2z2	éjjeli pillangó

(y)

x1z1	személyes névmás
x2z1	kimondott mássalhangzó
x1z2	Hód ó
x2z2	rima : nem ijani

(z)

x1y1	kisebb mint egy tenger
x2y1	ripelő
x1y2	rima : birtokos névmás
x2y2	egyiptomi isten